

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
PETA SEDNICA
PRVOG REDOVNOG ZASEDANJA
Sedmi dan rada
22. maj 2018. godine

(Sednica je počela u 10.10 časova. Predsedava Đorđe Milićević, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Pete sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 75 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da su u sali prisutna 84 narodna poslanika, odnosno da su prisutna najmanje 84 narodna poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine.

Da li neko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa želi da za traži obaveštenje ili objašnjenje u skladu sa članom 287. Poslovnika Narodne skupštine Republike Srbije?

Reč ima narodni poslanik Jovan Jovanović.

JOVAN JOVANOVIĆ: Hvala.

Nakon prošlonedeljnog Samita EU – Zapadni Balkan, i pored donekle ohrabrujućih diplomatskih formulacija, postalo je jasno da evropska perspektiva čitavog regiona, pa samim tim i Srbije, nije toliko bliska. Iako je predsednica Vlade izrazila zadovoljstvo što je Zapadni Balkan u fokusu EU, sama atmosfera na Samitu, kao i završna konferencija za medije evropskih čelnika, predsednika Evropskog saveta Donalda Tuska i predsednika Evropske komisije Žana Kloda Junkera, pokazala je da nije baš tako. Čak i na toj konferenciji se, mnogo više nego o Zapadnom Balkanu, pričalo o gorućim svetskim pitanjima poput

povlačenja SAD iz nuklearnog sporazuma sa Iranom ili narušavanja slobodne trgovine, takođe od strane SAD.

Imajući u vidu da je posle ovog samita, odnosno posle jasnih izjava čelnika dve najvažnije države Evropske unije, Nemačke i Francuske, pošto je Velika Britanija na izlaznim vratima, kao i iz teksta završne deklaracije jasno da Kosovo nije glavna prepreka ka EU, kao što je to ponovio predsednik Vučić juče u Bakuu, postavljam pitanje predsednici Vlade – koje će konkretne mere i u kojim rokovima preduzeti Vlada kako bi otklonila brojne nedostatke u oblasti vladavine prava, borbe protiv korupcije, slobode medija i u drugim oblastima koje ističu evropski zvaničnici? Ili će možda Vlada, posle nepunih godinu dana, odustati od strateškog prioriteta, članstva u EU, koje je sadržano na samom početku programa te vlade, kao što su o tome već počeli da izveštavaju neki ugledni evropski mediji?

Umesto fokusiranja na takve politike, predsednica Brnabić je u Sofiji nastavila da stavlja naglasak na proces digitalizacije, uz najznačajniju ulogu IT sektora, kao neku vrstu univerzalnog leka za sve naše probleme, ističući da je to ključ razvoja. Ona, međutim, zanemaruje uslove u kojima se uvodi digitalizacija, kao i da nagli razvoj domaće IT industrije nije uzrokovan povoljnim okruženjem, već niskom cenom naše radne snage na svetskom IT tržištu i mogućnošću da se takva radna snaga angažuje indirektno radom iz Srbije.

Prva i osnovna prepreka daljem razvoju IT sektora jeste nesmanjena tendencija napuštanja zemlje od strane domaćih IT stručnjaka. Stoga je potrebna nova poreska politika prema IT sektoru, koja bi se svodila na maksimalne olakšice za sektor edukacije, proizvodnje i razvoja, sektor hardvera i sektor elektronskih komunikacija, te je moje pitanje premijerki – da li i kada Vlada namerava da primeni takve politike?

Sledeće pitanje upućujem takođe predsednici Vlade – uputio bih ga i ministru finansija, ali ministra trenutno nemamo i premijerka je preuzela njegove dužnosti – da li i koje sistemsko rešenje za penzije namerava da uvede Vlada s obzirom na činjenicu da je MMF to tražio?

Iako se u medijima pojavila informacija da je MMF predložio da se ukine Zakon o privremenom uređivanju načina isplata penzija, poznajući način rada ove organizacije, sumnjam da je to eksplicitno traženo jer tu organizaciju zanimaju samo konačni rezultati, a to je pre svega stabilnost javnih finansija. Ta stabilnost bi ozbiljno mogla da bude narušena ukoliko bi sud u Strazburu presudio u korist oštećenih penzionera. Procenjuje se da bi u tom slučaju za svaku godinu važenja ovog zakona Srbija morala oštećenima da isplati oko dvesta miliona evra.

Pored toga, na ovu tobožnju sugestiju MMF-a oprečno su reagovali predsednik Srbije i predsednica Vlade. Predsednik je izjavio da se uvek zalaže za zaštitu najsiromašnijih, a da bi usvajanjem ovog predloga MMF-a bile drastično povećane penzije ljudi koji imaju iznos veći od 50.000 dinara. Naravno, postavlja

se pitanje kako bi prava najsiromašnijih penzionera bila ugrožena time što bi bile podignute penzije boljestojećim penzionerima, osim ako nije cilj podilaženje najnižim instinktima. Uostalom, Zakon o penzijama diskriminiše građane koji su tokom svog radnog staža uplaćivali veće doprinose i zbog toga imaju penzije veće od prosečnih. Ovim je poslata pogrešna poruka svima onima koji daju najveći doprinos razvoju društva.

Istovremeno kada i predsednik, predsednica Vlade je izjavila da bi ukidanje pomenutog zakona značilo da bi se za 80% penzionera smanjile penzije. Postavljam pitanje predsednici Vlade – kako je došla do ovakvog zaključka, odnosno na osnovu koje računice? Da li to znači da misli da bi ukidanjem Zakona o penzijama bila ukinuta i povećanja koja su učinjena u međuvremenu? Ako je tako, onda nije upoznata s tim da su penzije povećane na osnovu Zakona o budžetskom sistemu, čije ukidanje niko ne traži, pa ni MMF.

Zabrinjava, takođe, izjava premijerke da su se penzije prethodno usklađivale dvogodišnje, a zapravo su se usklađivale dva puta godišnje sa stopom rasta potrošačkih cena i rastom BDP-a. U najmanju ruku, uznemiravajuće je ukoliko predsednik Vlade ne zna detalje jedne od ključnih ekonomskih politika, posebno imajući u vidu da je u dva od tri slučaja povećanja i sama bila članica Vlade.

Sledeća dva pitanja su preformulisana pitanja koja sam postavio 24. aprila, a na koja nisam dobio odgovor.

Naime, u pitanju ministru spoljnih poslova Ivici Dačiću pomenuo sam da je ministarstvo na čijem je čelu, odnosno da je Ambasada u Madridu prošle godine neovlašćeno koristila višestruko nagrađivani dokumentarni film „Miroslavljevo jevanđelje“ povodom proslave Dana državnosti. Da stvar bude gora, i pored brojnih dokaza, Ministarstvo je negiralo taj čin, zbog čega će država, tj. mi građani, verovatno morati da plati ogromnu odštetu autoru.

Stoga pitam ministar Dačića – šta namerava da učini po pitanju drastičnog kršenja autorskih prava u ovom slučaju, kao i sprečavanja takvih slučajeva ubuduće, na koje se posebno negativno gleda u zapadnim zemljama, a samim tim i daljeg narušavanja ugleda naše zemlje neprimerenim ponašanjem DKP-a? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Jovanoviću.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Hvala.

Moje prvo pitanje, relativno kratko (imam samo dva pitanja jer mislim da ne treba da pretrpavamo, u nadi da ćemo dobiti odgovore), ide na adresu Ministarstva odbrane i ministra Vulina i tiče se onoga što je juče potvrdio gospodin Stefanović ovde u Parlamentu u odgovoru na moje pitanje, da je bilo preleta bespilotnih letelica iznad teritorije Srbije u drugoj polovini marta ove godine. Ali prava, zvanična adresa, meritorna adresa za tu temu i odgovor na to pitanje jeste ipak Ministarstvo odbrane.

Dakle, moje pitanje za Ministarstvo odbrane i gospodina Vulina glasi – da li je, zvanično, bilo preleta bespilotnim letelicama preko teritorije Srbije, kada, koliko? Da li su one bile u izviđačkoj misiji ili su možda nosile, ako postoje saznanja, oružje, tj. da li je postojala mogućnost dejstva, pošto znamo da se često deluje protiv terorista ili po ciljevima na zemlji tim bespilotnim letelicama, da li je bilo samo snimanje terena? Da li je upućen neki demarš, i kome? Da li se zna čije su bile letelice? Da li su preduzete bilo kakve mere ili reakcija od strane nadležnog ministarstva?

Nemam ništa protiv toga da se ministri izjašnjavaju o drugim pitanjima, od regionalne politike do spoljne politike, evrointegracija, ali, ipak, ovo je osnovna delatnost tog resora i zato svoje pitanje upućujem upravo na tu adresu.

Drugo pitanje ide na adresu predsednice Vlade i Ministarstva spoljnih poslova i tiče se jedne, rekao bih, bolne teme, te je ovo moje prethodno pitanje i ovaj slučaj ili incident s ovim bespilotnim letelicama i odsustvo naše reakcije povodom toga samo jedna ilustracija. Nekoliko puta sam pitao Ministarstvo spoljnih poslova da li je bilo koordinacije sa španskom vladom povodom ovog sofijskog samita. Očigledno da nije bilo, jer da je bilo, ne bismo nastupili tako kako smo nastupili, dok je Španija faktički bojkotovala.

Moje pitanje sada za predsednicu Vlade i ministra spoljnih poslova jeste, kažem, još delikatnije i tiče se toga da li uopšte ima koordinacije, u vezi sa spoljnom politikom ove zemlje, sa predsednikom Republike s obzirom na to da stavovi i intervjui, javno izneti stavovi predsednika Republike, koje on kontinuirano iznosi u poslednje vreme, deluju, zvuče kao da su u neskladu s onim što je zvanično proklamovana politika Vlade i predsednice Vlade i ministra spoljnih poslova, koju su oni više puta i u ovom parlamentu iznosili. Dakle, da li je i dalje to platforma države Srbije, da se ne priznaje nezavisnost Kosova i da se ne čine nikakvi ustupci na tom putu, ili je platforma u međuvremenu promenjena? Ako je promenjena, onda je ovo mesto na kojem o tome treba da se razgovara.

Hoću da kažem da niz izjava, bez obzira na to da li su one možda date taktički i ne znam sa kojim ciljem, sa najviše adrese u Republici Srbiji kao da sugerišu spremnost ne više samo na kompromise i ustupke, nego praktično na sve ono što bi predstavljalo napuštanje i derogiranje pozicije države Srbije po pitanju Kosova i Metohije. Kako drugačije razumeti izjave kako su svi već upropastili Kosovo, kako nije on kriv, odnosno predsednik, što je knez Lazar izgubio Kosovsku bitku, pominjanje 1999. godine, 2004, 2008. i svih drugih datuma, što se ne može shvatiti drugačije sem kao neka vrsta pranja ruku ili pripreme terena za potpunu i konačnu kapitulaciju po tom pitanju?

O svemu se može razgovarati, nema tabu tema, ali ovo je mesto na kojem ti razgovori treba da se vode, a ne da čitamo između redova ili u intervjuima predsednika Republike. Mi znamo kakvi su faktički odnosi snaga ali, formalno gledano, spoljnu politiku ove zemlje vode Vlada i Ministarstvo spoljnih poslova,

naravno, uz koordinaciju sa predsednikom Republike. Moje je pitanje, dakle ponavljam ga i završavam time – da li ta koordinacija postoji ili je došlo do nekog razmimoilaženja?

Kažem, mi znamo ko kosi a ko vodu nosi, znamo čija je tu poslednja i glavna reč, ali, formalno gledano, predsednik predlaže mandatara za predsednika Vlade, ova skupština bira Vladu, uključujući ministra spoljnih poslova i premijera. U tom smislu, voleo bih da, bez obzira na to što znamo kakvi su faktički odnosi moći, čujemo od predsednice Vlade i ministra spoljnih poslova kako po tom pitanju stoje stvari i da li ima disproporcije u spoljnoj politici koju vode Vlada i predsednik Republike. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Vukadinoviću.

Reč ima narodni poslanik Ana Stevanović.

Izvolite.

ANA STEVANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Moje prvo pitanje je za gospodina Bratislava Gašića, direktora BIA – zbog čega BIA odugovlači sa bezbednosnom proverom gospodina Rodoljuba Šabića, Poverenika za informacije od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti, i ne izdaje mu bezbednosni sertifikat?

Podaci iz krivičnih postupaka koji nose oznaku „strogo poverljivo“, uključujući i one koji se vode protiv najviših državnih funkcionera, u ovom trenutku nalaze se van domašaja Poverenika za informacije od javnog značaja a samim tim i zainteresovane javnosti. Da li će ovo biti slučaj, zavisi isključivo od BIA, koja iz nepoznatih razloga odugovlači sa bezbednosnom proverom Poverenika Rodoljuba Šabića, onemogućavajući mu da dobije bezbednosni sertifikat. Odsustvo sertifikata moglo bi da ima za posledicu nemogućnost Poverenika da postupa u nedefinisanoj, nemalom broju informacija iz različitih krivičnih postupaka.

Kršenje zakona, a pogotovo bezrazložno odugovlačenje postupka bezbednosne provere i njegovo ničim obrazloženo prolongiranje ima za posledicu to da Poverenik, budući da mu je važnost sertifikata koji je imao u međuvremenu istekla, ostao bez sertifikata koji mu je neophodan za pristup nekim od dokumenata, odnosno za obavljanje nekih od najdelikatnijih zadataka iz njegove nadležnosti.

Zbog svega navedenog, ponavljam svoje pitanje upućeno direktoru BIA gospodinu Gašiću, da nam ponudi objašnjenje i konkretan razlog kašnjenja izdavanja bezbednosnog sertifikata gospodinu Šabiću, koji mu je neophodan za dalji nesmetani rad.

Svoje drugo pitanje upućujem predsednici Vlade Republike Srbije gospođi Ani Brnabić i predsedniku Republike Srbije Aleksandru Vučiću. Pitanje koje ću postaviti tiče se 1.700.000 ljudi u našoj zemlji koji su završili radni vek i pošteno stekli pravo na penziju. Više od tri i po godine prošlo je od donošenja zakona o otimanju plata i penzija. Ovim zakonom aktuelna vlada umanjila je

penzije veće od 25.000 dinara, čime je otela od oko 700.000 penzionera, njih 40%, u proseku 10% penzije. I, isto toliko otela je od lekara, medicinskih sestara, nastavnika i policajaca. Za tri i po godine, koliko je na snazi ovaj zakon, Vlada je svakom penzioneru sa penzijom od 40.000 dinara otela više od 1.000 evra, a penzionerima sa 45.000 dinara više od 1.500 evra. Ovo su penzioneri čije su penzije manje od prosečne plate u Srbiji.

Savez penzionera Srbije, između ostalog, zahteva potpunu likvidaciju ovog zakona, odnosno njegovo povlačenje, jer je to, kako kažu, jedino pravno održivo, a sve drugo što se predlaže nije validno i pravno je diskutabilno. Smanjenje penzija takođe je nemoralno i protivustavno, jer su penzije imovina i stečeno pravo. „Dosta je bilo“ se od prvog dana bori protiv otimanja penzija.

Predsednica Vlade gospođa Brnabić i predsednik Aleksandar Vučić prethodne nedelje su izneli mišljenje da bi došlo do smanjenja penzija za 80% stanovništva ako bi se ukinuo Zakon o privremenom smanjenju penzija. Postavljamo im pitanje, da objasne koje su to, po njihovom mišljenju, smetnje da se penzije vrate na staro. Da li će i kada će Vlada Republike Srbije Narodnoj skupštini uputiti predlog zakona kojim bi se okončalo navodno privremeno umanjenje plata i penzija, za koje je obećano iz Vlade da će trajati do 2017. godine? Kao što vidimo, šest meseci ne dešava se apsolutno ništa.

Svaki od 1.700.000 penzionera u Srbiji za poslednje tri i po godine Vladi je dao oko 45.000 dinara. Ali, budući da penzije nisu smanjivane onima koji mesečno primaju manje od 25.000 dinara, sav teret su podneli zapravo oni sa najvišim penzijama, što znači da je svakom od njih oduzet daleko veći iznos. Podsećamo da penzije nisu socijalna kategorija, penzije su imovina stečena višedecenijskim radom i ta imovina je neotuđiva. Ako država hoće da pomaže penzionerima sa malim primanjima, neka to uradi kroz davanje socijalne pomoći ili pak kroz univerzalnu socijalnu zaštitu, za koju se mi, između ostalog, zalažemo. Ne može se ukidanjem prava jednima davati pravo drugima.

Osim što je ovo klasična diskriminacija, inače zabranjena članom 21. Ustava Republike Srbije, ovo je i čist populizam i sa time konačno treba da prestanemo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Tatjana Macura.

TATJANA MACURA: Zahvaljujem, predsedavajući.

Moram da informišem ministra zdravlja da u Batajnici takođe preliva kao na Slaviji. Naime, Batajnica je prigradsko naselje u kojem živi oko 48.000 ljudi i pripada opštini Zemun. I sama bi, po broju stanovnika koji ima, mogla da bude opština, međutim, ona to nije. U jednom takvom naselju, u kojem živi 48.000 Batajničana prema popisu iz 2011. godine, ne postoji dom zdravlja, ne postoji ambulanta, već postoji samo Zdravstvena stanica.

Od kada znam za sebe, pošto sam rođena u Batajnici, ispred Zdravstvene stanice preliva septička jama. Dakle, moja mama je mene za ruku vodila preko

improvizovanih skela do pedijatrije u Zdravstvenoj stanici. Danas i moja generacija vodi svoju decu isto tako za ruku do pedijatra.

Manje-više sve stranke koje su danas prisutne u Narodnoj skupštini Republike Srbije bile su na vlasti u Opštini Zemun i nema tog predstavnika Opštine koji nije u nekom momentu obećao da će se ovaj komunalni i infrastrukturni problem rešiti. Do danas, pogađate, taj se problem nije rešio. Od svega su ostala samo prazna obećanja, slikanje i fotografisanje ispred Zdravstvene stanice, to je bilo i u poslednjoj kampanji za beogradske izbore, ali, nažalost, ovaj problem nije rešen.

Imajući u vidu da smo u ekspozeu iz 2016. godine od tadašnjeg predsednika Vlade Aleksandra Vučića čuli da iz budžeta za zdravstvo nestaje jedna milijarda evra, pitam vas – da li postoji bilo kakvo predviđanje da će se neka sredstva iz budžeta za zdravstvo u nekom narednom periodu odvojiti ne samo kako bi se rešio komunalni problem ispred Zdravstvene stanice već i kako bi se proširio broj usluga za Batajničane?

Pitanje za ministra unutrašnjih poslova. Pre izvesnog vremena kontaktirala me je prilično mlada majka četvoro dece, koja živi u Požarevcu i ima problema sa nasiljem u porodici. Naime, ona se susreće sa situacijom u kojoj predstavnici lokalne policijske stanice zanemaruju ili prihvataju zdravo za gotovo njene zahteve da joj se pomogne. Njen nekadašnji partner je nedavno izašao iz zatvora i ima zabranu prilaska ne samo njoj već i njenoj deci. Poslednji dopis uputila je Policijskoj stanici pre samo nekoliko dana, 18. maja, kada je u usmenom kontaktu sa policijskim službenicima dobila informaciju da ne mogu da joj pomognu jer on ništa konkretno nije uradio. Zamoliću ministra unutrašnjih poslova da ispita detaljno ovu situaciju (preko skupštinskih službi ću poslati podatke o gospođi, o kojoj danas ne želim javno da iznosim podatke iz prostog razloga što je u pitanju njena lična bezbednost), da detaljno proveri ovu situaciju i da policijske službenike koji ignorišu ovakve zahteve sankcioniše, a da gospođu i njenu decu uzme u dodatnu zaštitu.

Sledeće pitanje upućujem takođe ministru zdravlja. Sigurna sam da je iz medija upućen u slučaj doktorke Danijele Simić, koja radi u Domu zdravlja u Despotovcu. Podsetiću da je ona nedavno izašla u javnost sa podacima da je izgubila pravo na specijalizaciju, da je kao prvoplasirana sa 60 poena više nego što je imala drugoplasirana ipak bila skrajnuta sa te liste i da je mesto dodeljeno bratanici jednog visokog funkcionera PUPS-a, tačnije potpredsednika PUPS-a, umesto njoj. Ona danas trpi torturu i omalovažavanje od strane direktora Doma zdravlja, koji, između ostalog, nije ni kvalifikovan da obavlja ovu dužnost.

Podsetiću vas samo nakratko i na direktora Doma zdravlja u opštini Palilula, koji takođe nema potrebne kvalifikacije, ili bar nikada nije dokazao i javnosti nikad nije pružio na uvid kada i gde je završio medicinski fakultet i specijalizaciju, a na isti način se ponaša prema zaposlenima u Domu zdravlja na Paliluli.

Molim ministra zdravlja da uputi komisiju u Dom zdravlja Despotovac kako bi se revidirao slučaj doktorke Danijele Simić i na adekvatan način ponovo rangirali svi zaposleni koji imaju pravo na specijalizaciju. Ukoliko se ispostavi da je pomenuti direktor Doma zdravlja Dejan Milošević napravio svesno propust, zamolićemo, da ne kažem zahtevaćemo od ministra zdravlja da ga smeni.

Iz zemlje nam odlaze najbolji samo zato što njihova mesta zauzimaju najgori. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Postavljam pitanje premijerki Ani Brnabić i ministru kulture i informisanja gospodinu Vladanu Vukosavljeviću, vezano za gašenje signala novosadske K9 televizije, jer je „Emisiona tehnika i veze“ 18. maja isključila signal toj televiziji zbog navodnog duga.

Premijerka je 17. aprila ove godine na konferenciji za medije povodom izveštaja Evropske komisije rekla da joj nije najjasnije i da ne razume tačno koji su to problemi u Srbiji koji se tiču slobode medija. Pitam – da li joj je sada možda malo jasnije, kada jedna gospođa štrajkuje glađu, gospođa Maja Pavlović sa Televizije K9 iz Novog Sada, da li joj je jasnije šta znače ekonomski pritisci na medije, kojima su izloženi svi oni mediji koji nisu u službi vladajućeg režima i koji profesionalno, odgovorno i objektivno izveštavaju građane Republike Srbije?

Duži niz godina unazad imamo odmazdu nad medijima koji nisu u službi vlasti i režima, pa imate primere kontrola u „Južnim vestima“, „Vranjskim novinama“, evo sada i Kanala 9, ali ključni problem je način finansiranja i netransparentno finansiranje medija koji su bliski režimu. Tako imate primer Televizije Kraljevo, koja je iz kraljevačkog budžeta dobila devet miliona dinara, a druge dve lokalne televizije su dobile po 100.000 dinara. Te druge dve nisu u službi režima. Postavljam pitanje ministru i premijerki o načinu sprovođenja konkursa i načinu trošenja para svih građana Republike Srbije za medije, koje očito ova vlast deli na podobne i nepodobne.

To o čemu govorim se vrlo jasno vidi, možete pročitati u izveštaju Evropske komisije. Tu stoji da nije ostvaren nikakav napredak u slobodi izražavanja, da pravni okvir Srbije mora da obezbedi veću transparentnost vlasništva i finansiranja medija. Zatim, da politički i ekonomski uticaj na medije i dalje predstavlja razlog za zabrinutost. Srpske vlasti treba da osiguraju da se neformalni pritisak na uređivačku politiku ne vrši preko raspodele sredstava za oglašavanje uključujući ono iz javnih kompanija, kao i preko projektnog sufinansiranja iz lokalnih budžeta.

Dakle, cela država, ministarstva, javna preduzeća, gradovi i opštine u Srbiji finansiraju medije koji su u službi režima da šire njihovu propagandu, a ne

da objektivno i profesionalno informišu građane Srbije, onako kako je to predviđeno i Ustavom Republike Srbije.

Moram da pomenem i Televiziju Trstenik, takođe, poput Kraljeva, još jedan primer, gde je prošle godine iz lokalnog budžeta od ukupno jedanaest miliona opredeljenih za medije jednoj televiziji dato devet miliona, ostali ili nisu dobili ništa ili su dobili neke smešne iznose, zato što je i ta televizija u funkciji širenja propagande režima, ali ne u interesu građana koji je plaćaju.

Dakle, i tu televiziju i sve ostale medije plaćaju građani Republike Srbije. Stoga postavljam pitanje ministru kulture i informisanja i tražim pisani odgovor i izveštaj o svim sprovedenim konkursima u 2017. godini, ko je dobio i kolike iznose, po kojim kriterijumima, ko je odbijen, koji mediji su odbijeni i nisu dobili novac i zašto, iz kojih razloga i po kojim kriterijumima oni nisu dobili a ovi drugi jesu.

Takođe, postavljam pitanje premijerki Ani Brnabić – koja su javna preduzeća, državne agencije i ministarstva platila reklamiranje u medijima u 2017. godini i koliko je to sredstava? U kojim medijima i na kojim televizijama su se reklamirali ministarstva, državne agencije i javna preduzeća tokom 2017. godine?

Treće pitanje postavljam takođe ministru Vukosavljeviću. Tražim da mi dostavi informaciju o trošenju sredstava u Beogradu, i to posebno koliko je dosad osoba sa invaliditetom obučeno u redakciji novina „24 sata“ a koliko ih je zaposleno, i koliko je osnovalo svoje medije, budući da su to naveli kao osnovni kriterijum za dodelu sredstava i dobili su pet miliona dinara. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marija Janjušević.

Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Prvo pitanje upućujem predsedniku Republike Srbije Aleksandru Vučiću – da li će da održi obećanje dato novinarima sada u Sofiji, na samitu, da će predvoditi Paradu ponosa, odnosno gej paradu u septembru u Srbiji? Kako je moguće da se održavanje parada ne zabranjuje, a „Sveroditeljski protest“ se zabranjuje?

Da li planirate da u Srbiji legalizujete gej brakove, kao što se to već događa u zemljama u okruženju? I da li planirate da im omogućite da usvajaju decu? Jer, zaista, u tom slučaju ne treba da vas plaši sve veći strah roditelja od oduzimanja dece niti onolika brojnost i posećenost zabranjenog skupa.

Drugo pitanje je za Vladu Republike Srbije – kada ćete iz skupštinske procedure povući poguban zakon o nestalim bebama upućen Skupštini 8. marta? Zbog čega niko – ponavljam, niko – nije primio roditelje niti izašao pred njih prošle nedelje kada su roditelji koji sumnjaju da su im bebe ukradene na rođenju protestovali ispred Vlade Republike Srbije u Nemanjinoj? Oni su više puta

dolazili ovde u Dom Narodne skupštine, uvek su bili primljeni i to od više poslaničkih grupa, i saslušani.

Treći pitanje je za ministre prosvete, zdravstva i rada – na koji način ćete rešiti neadekvatnu primenu represivnog zakona o obaveznoj vakcinaciji, koji zabranjuje upis dece u obrazovni sistem ukoliko nisu vakcinisana i uvodi represivne mere prema roditeljima i novčane kazne? Da li roditelji imaju pravo da na uvid dobiju poreklo i sastav vakcine koja se ubrizgava njihovoj deci? Da li je ministar zdravlja održao obećanje dato u ovom visokom domu da će sačuvati „Torlak“ i da će se vakcine za našu decu proizvoditi u Srbiji?

Sledeće pitanje je za direktora Centra za socijalni rad u Nišu – zbog čega više od pet godina ne možete da rešite slučaj nasilnog oca, koji je u međuvremenu dobio još jedno dete? Dakle, imamo dve majke i dva deteta, a jednog nasilnog oca, koji je izgleda zaštićen od radnika u Centru za socijalni rad jer se hvali da ima vezu i preti starateljstvom, dok radnici u Centru za socijalni rad ovim majkama prete hraniteljskom porodicom. Da li ste upoznati s tim da su oštećene majke svoju priču iznele u javnost, i sutra će biti emitovana na nacionalnoj frekvenciji, u emisiji „Život priča“? Da li je to jedini način da roditelji rešavaju svoje probleme, pritiskom javnosti?

Pitanje za Poverenika za zaštitu ravnopravnosti. Članu Političkog saveta Dveri Vladimiru Dimitrijeviću prosledili ste tužbu zbog promovisanja isključivo porodičnog modela društva, što je nazvano govorom mržnje. Da li smatrate da slobodan čovek u Srbiji ima pravo da iznese svoj stav ukoliko nikoga ne vređa? Da li imate nameru da uvedete verbalni delikt u Srbiji i totalitarnu ideologiju homoseksualizma?

Što se tiče Srpskog pokreta Dveri i predsednika Političkog saveta Vladimira Dimitrijevića, kome je tužba uručena, nama služi na čast što je on progonjen jer brani porodicu kao najveću vrednost. Uz njega su zbog svojih javno i jasno iznetih stavova došli na udar domaćih LGBT lobija, posle mitropolita Amfilohija, i prof. dr Milan Brdar, sajt „Srbin info“, dr Miša Đurković, prof. dr Branislav Ristivojević, ministar bez portfelja u Vladi Srbije Nenad Popović.

Dakle, Vladimiru Dimitrijeviću je preko Poverenice za zaštitu ravnopravnosti dostavljena tužba Udruženja „Da se zna“, koje tvrdi da je svojim tekstom ugrozio rodnu ravnopravnost, marginalizovao transrodne osobe i propagirao porodicu kao jedinu vrednost. Postavljamo pitanje – da li se to ponovo uvodi verbalni delikt kao krivično delo i da li se u ovoj zemlji na mala vrata uvodi zabrana slobode govora?

Oštro se protivimo ovakvim tužbama i pritiscima s obzirom na to da je prof. dr Vladimir Dimitrijević samo izneo svoj stav, koji pritom ne sadrži govor mržnje prema bilo kome i zaista nema nikakvog osnova da on bude pravno gonjen. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Grozdana Banac.

GROZDANA BANAC: Hvala, gospodine predsedavajući.

Imam dva pitanja za gospođu Jorgovanku Tabaković, guvernera NBS. Želim da je pitam ko nad bankama ima kontrolu, ko nadzire njihov rad, na koji način banke posluju. Da li je moguće da banke ne štite svoje komitente, da ne daju nikakva obaveštenja; da obmanjuju građane tako što im pošalju poruke da imaju sredstva na raspolaganju, a kada građani dođu nemaju ih na raspolaganju, i da oni posle toga neće ni da razgovaraju?

Najlepše molim da mi se pod hitno odgovori ko kontroliše, da li se realno na terenu vrši kontrola, ne samo po izveštajima, već ko kontroliše, ko ima nadležnost. Da me obavesti, dakle, gospođa Jorgovanka Tabaković.

Drugo pitanje vezano je za izvršitelje. To je pitanje za gospođu Nelu Kuburović. Pošto je ona ministar pravde, mene interesuje da li su ti sudski izvršitelji država u državi i da li oni smatraju da imaju svu vlast na ovom svetu, ne samo u ovoj zemlji. Da li je moguće da sudski izvršitelji ne polažu depozit, što su dužni po zakonu; ne primenjuju zakon, zakonske propise, koje su obavezni da primenjuju, već rade po svom nahođenju otimajući od građana i ne polažući nikome račune? Molim gospođu Nelu Kuburović, kao ministarku za pravosuđe, ministarku pravde, da sa nadležnim organima izvrši realni uvid na terenu, kao i gospođa narodni guverner Narodne banke Srbije.

Da li je moguće da izvršitelji, bez sudskog depozita (koji su po zakonu dužni da polože), ne dostavljaju poveriocima ni sudske potvrde, koje su dužni da dostave za svakog izvršnog poverioca? Oni te potvrde jednostavno ne dostavljaju. Oni rade po svom nahođenju, blokiraju ljudima sav iznos, gde god imaju uvida. Na koji način imaju uvid? To je zloupotreba podataka, jer im banke dostavljaju podatke o građanima koje poseduju.

Najlepše molim da me obaveste o ovome. I da li i koliko narodni poslanik, kao tribun, koji je položio zakletvu, može da daje sugestije i primedbe ovakvim organima? Hvala najlepše.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima poslanik Aleksandar Šešelj.

ALEKSANDAR ŠEŠELJ: Upućujem poslaničko pitanje predsedniku Republike Srbije Aleksandru Vučiću i predsedniku Vlade Ani Brnabić – kada će Republika Srbija da prekine pregovore sa Evropskom unijom o priključenju Srbije Evropskoj uniji budući da nam je jasno stavljeno do znanja da je jedini uslov koji Srbija na tom putu treba da ispuni priznanje jednostrano proglašene nezavisnosti Kosova? To treba da bude dovoljno da nam stavi do znanja da EU želi Srbiju samo kao poniženu državu, koja se odrekla dela svoje teritorije. Treba da nam bude jasno da je ovo kraj tih pregovora sa EU, koji traju, u raznim formatima, već osamnaest godina.

Iluzorno je da se uopšte raspravlja o toj mogućnosti da se jedna država odrekne dela svoje teritorije zarad članstva u bilo kojoj međunarodnoj organizaciji, pogotovu što je ta organizacija, tj. EU, u fazi dekadencije i pitanje je

koliko će opstati u budućnosti. Nikada se u istoriji jedna država nije odrekla svoje teritorije zarad neke jednokratne političke koristi, niti je razmenila svoju teritoriju i dala svoje za svoje, kako se kaže u poruci Svetog arhijerejskog sabora SPC.

Mi ne treba više da se zavaravamo, džaba svi Hanovi, Mekalisteri i Junkeri koji dolaze u Beograd i hvale naše reforme i napredovanje u otvaranju poglavlja; to su samo birokrate, koje nikada niko nije izabrao, koji neće sačekati ni 2020. godinu a ne bilo koji drugi datum koji je pro forme određen, kada bi Srbija mogla da se priključi EU. Nama treba da bude jasno iz onog što je rekao francuski predsednik Makron, a to je – Evropska unija se više neće širiti, Evropska unija će se samo reformisati iznutra. Uopšte se o priključenju više ne priča. I na nedavnom samitu u Sofiji govorilo se samo o susedskim odnosima između regiona Zapadnog Balkana i EU.

Birokrate se javljaju i kažu, kao što je to juče uradio Eduard Kukan, predsednik Odbora Evropskog parlamenta za saradnju sa Srbijom, kako nije samo ovo što Makron priča politika EU. A Kukanova jeste? Verovatno je Kukan pouzdaniji da nam kaže nešto o našem pristupanju, nego što je to drugi najmoćniji lider EU, francuski predsednik.

Drugo pitanje jeste... Budući da je Ministarstvu spoljnih poslova trebalo šest meseci da odgovori na pitanje iz oktobra prošle godine, vezano za davanje diplomatskog statusa Rusko-srpskom humanitarnom centru u Nišu, očigledno to ministarstvo nije u koordinaciji sa ostatkom Vlade jer im je trebalo šest meseci da zaključe kako nisu nadležni da daju diplomatski status i upućuju na Ministarstvo unutrašnjih poslova.

U svetlu unapređenja odnosa Republike Srbije i Ruske Federacije i toplog i srdačnog prijema srpskog predsednika tokom inauguracije Vladimira Putina i Parade pobede, meni nije jasno zašto je problem da se dodeli diplomatski status ljudima koji su nam pomagali u vreme najvećih katastrofa, kao što je bilo tokom poplava, i na taj način se bar pokaže poštovanje i zahvalnost. Ako već mogu pripadnici NATO-a da budu oslobođeni svih dažbina i nameta i da koriste diplomatski imunitet u Republici Srbiji, zašto bi to onda bio problem za Ruse?

Nedavno je Pokrajinska vlada odbila, i Pokrajinska skupština, inicijativu Srpske radikalne stranke za formiranje jednog takvog centra na teritoriji Vojvodine, za koju je SRS prikupila više od 30.000 potpisa. A čujemo najave da će se takav centar formirati na teritoriji Vojvodine u saradnji sa Hrvatima, tj. sa Hrvatskom. Zašto je to potrebno, a Rusko-srpski humanitarni centar je višak?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Miletić Mihajlović.

MILETIĆ MIHAJLOVIĆ: Poštovani potpredsedniče, poštovane kolege poslanici, želeo bih da postavim pitanja ministru zaduženom za turizam, gospodinu Rasimu Ljajiću. Pitanja se odnose na razvoj banjskog turizma u Srbiji i perspektivu naših banja.

Srbija je poznata kao zemlja sa hiljadu izvora zdravlja, odnosno hiljadu izvora lekovitih termomineralnih voda, koje su osnova za razvoj banjskog turizma. Po broju lekovitih izvora spadamo u najbogatije zemlje Evrope, a imamo i jedini gejzer u kontinentalnom delu Evrope – u Sijarinskoj banji. Preko pedeset naših banja, počev od Vrnjačke, koja je najrazvijeniji banjski centar i ostvaruje oko pola miliona noćenja godišnje, preko Sokobanje, Bukovičke, Prolom, Selters, Junaković, Sijarinske, Banje Vrujci, Gornje Trepče, Vrdnika, Kanjiže, Vranjske, Bujanovačke, Ribarske, Lukovske, Banje Ždrelo kod Petrovca na Mlavi (koja je na moje zadovoljstvo pozitivan primer razvoja) i drugih, velika su razvojna šansa za turizam Srbije. Tri naše banje imaju najtoplije mineralne vode u Evropi, to su Vranjska, Lukovska i Sijarinska, čije tople vode, nažalost, otiču u reke.

U banjama Srbije je 2017. godine boravilo preko 500.000 turista, koji su ostvarili oko 2.200.000 noćenja, od čega preko 90% od domaćih turista. Broj turista, pre svega domaćih, u banjama raste, što je rezultat uvođenja poklon vaučera, ali je činjenica da od banja možemo očekivati i mnogo više, a to je da svojom opremljenošću i sadržajima privuku još više stranih turista. Zato se u njih mora uložiti mnogo više. Trebalo bi slediti primere drugih kontinentalnih zemalja, kao što su Mađarska ili Češka, koje su se afirmisale preko jedne ili samo par banja, koje su danas svetski poznate, kao što su, na primer, Karlove Vari u Češkoj.

Naše banje se moraju još bolje infrastrukturno i sadržajno opremiti. Neke su tokom poslednjih dvadesetak godina od tradicionalno dobrih destinacija postale jedva vidljive; smeštajni kapaciteti propadaju, tako da ne mogu da privuku turiste. Dakle, neophodne su nove investicije i nove ideje za valorizaciju izuzetno vrednih prirodnih potencijala u banjama i mineralnih voda i mineralnog blata i gasova.

Srbija jeste tranzitna zemlja i turizam gradova, pre svega Beograda, jeste prioritetan, ali smatramo da ovoliko prirodno bogatstvo koje leži u banjama ne sme biti zanemareno. Naprotiv, Srbija kao kontinentalna turistička destinacija treba da banjskom, odnosno zdravstvenom i rekreativnom turizmu, koji je veoma tražen na evropskom turističkom tržištu, posveti još veću, ako ne i prioritetnu, pažnju. Uz razvoj poljoprivrede, pre svega organske proizvodnje, uz unapređenje zdrave životne sredine i prirodnih lepota koje imamo, turizam, a svakako i banjski turizam, imaće značajno mesto u razvoju Srbije.

Strategijom razvoja turizma predviđa se dalji razvoj zdravstvenog, odnosno banjskog turizma. Zato, u vezi sa daljom sudbinom našeg zdravstvenog turizma, želim da pitam ministra Ljajića – šta Ministarstvo planira da učini na planu reafirmacije banjskog turizma i razvoja banja? Da li se planiraju ulaganja i u koje banjske centre? Da li postoje zainteresovani domaći i strani investitori za ulaganje u naše banje, za koje banje su zainteresovani i za koju vrstu ulaganja? Da li resorno ministarstvo planira neke razvojne mere kojima se banjski turizam

u Srbiji može unaprediti i mnogo više i potpunije iskoristiti izuzetno vredan prirodni potencijal kojim naše banje raspolažu?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, prvo pitanje je vezano za Miroslava Aleksića. Naime, pitam Ministarstvo poljoprivrede – da li je Miroslav Aleksić, dok je bio predsednik Opštine Trstenik, u saznanju za planiranu trasu Moravskog koridora, kupovao na planiranoj trasi poljoprivredno zemljište, sadio višegodišnje biljke, da bi sada, kada se bude gradio Moravski koridor, skupo naplatio jeftino kupljeno zemljište?

Drugo pitanje, Miroslav Aleksić, takođe, koji je od Vuka Jeremića video da je lepo imati suprugu koja uređuje Dnevnik i informativne programe. Da li je tačno da njegova supruga radi na Televiziji Trstenik i da Televizija Trstenik, bez obzira na njegov nepotizam jer je zaposlena u njegovo vreme, bez obzira na partokratiju jer je član njegove partije, bez obzira na to što je vezana za aferu, vezano za Fond za unapređenje ljudskih resursa, gde je od Dinkića dobijeno 55.000.000 dinara, koji su utrošeni za košenje trave u februaru... Da li je tačno da ona radi na Televiziji Trstenik i da ju je on zaposlio u vreme dok je bio predsednik Opštine, s obzirom na to da on, po pitanju medija, govori kako mediji treba da budu slobodni? To je živi dokaz da politički aktivisti, pa čak i bračni drugovi visokorangiranih političara, rade, odnosno zaposleni su u vreme njihovog vladanja u medijima, poput njega, poput Nataše Jeremić, odnosno poput Olje Kovačević čiji je suprug lider opozicione partije.

Nadalje, postavljam pitanje Vladi Republike Srbije – da li je tačno da je za vreme vlasti Demokratske stranke Demokratska stranka planirala, zajedno sa Borisom Tadićem i Vukom Jeremićem, da dovrši ono što je NATO započeo? Da budem što precizniji, pitam da li je tačno da je Demokratska stranka, odnosno da je Saša Dragin, verni prijatelj Borisa Tadića i Vuka Jeremića, uvezao od 10. avgusta do 23. septembra 2009. godine, samo da budem precizan, 2.982.504 kilograma mineralnog đubriva sa povećanom koncentracijom radioaktivnih materija?

Da li je tačno da su DS, Boris Tadić, Vuk Jeremić i ta ekipa promenili pravilnik, koji je važio manje od mesec dana, tek toliko da bi firma koja je pripadala verovatno „Viktorija grupi“ (za koju se sumnja da je tvorevina DS-a) i „Fertil“ uvezli to đubrivo u periodu dok je važio taj pravilnik, koji je stavljen van snage? Takođe, da li je tačno da taj pravilnik nije bio u nadležnosti Ministarstva poljoprivrede, koje je vodio Saša Dragin, prijatelj Vuka Jeremića, Dragana Đilasa i Borisa Tadića, nego Ministarstva za zaštitu životne sredine? Time je napravljena šteta.

Takođe, pitam Ministarstvo poljoprivrede – gde je upotrebljeno mineralno đubrivo sa većom dozom radioaktivnosti nego što je dozvoljeno u našoj zemlji, gde i na kojim površinama je upotrebljeno, u kojim količinama, da bismo znali

da ubuduće pratimo stepen radioaktivnosti na tom zemljištu s obzirom na to da je količina od tri hiljade tona, odnosno tri miliona kilograma i te kako značajna?

Na kraju, pitam Ministarstvo za državnu upravu šta misli da preduzme po pitanju prave epidemije pravljenja raznih pokreta, u stvari udruženja građana, gde političke stranke gube svaki smisao. Na takav način Dragan Đilas, Janković, Borko Stefanović, Veselinović kriju političke stranke iza tzv. pokreta i udruženja građana i time ne podležu kontroli Agencije za borbu protiv korupcije, čemu sve političke stranke kojima mi pripadamo podležu. I, na kraju, na takav način izbegavaju se obaveze prema donacijama iz inostranstva. Političke stranke ne mogu da primaju donacije iz inostranstva; udruženja građana to mogu, to i rade. A Vuk Jeremić „Potomak“ najbolji je primer za to, jer je na svoju organizaciju udruženja građana dobio više miliona dolara, koje je koristio u izbornoj kampanji bez ikakve kontrole Agencije za borbu protiv korupcije.

To su pitanja koja imam. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Goran Pekarski.

Izvolite.

GORAN PEKARSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, prošli put sam postavio pitanje u vezi sa zloupotrebom službenog položaja Dragana Đilasa i fantastičnim ugovorom o zakupu poslovnog prostora u zemunskom naselju Altina vrednom 360.000.000 dinara.

Sada sam hteo da postavim pitanje Ministarstvu odbrane i Ministarstvu pravde, i to o stvari koju smo čuli prilikom rasprave na prethodnoj sednici kada smo raspravljali o setu patriotskih zakona, odbrani, Vojsci, prometu naoružanja i opreme. Čuli smo iz diskusija poslanika neverovatne i fantastične stvari.

Čuli smo da se u periodu posle NATO agresije, koja je trajala od 24. marta do 10. juna i posle dolaska NATO-a, ovaj, DOS-a, možda nisam ni pogrešio, dolaska DOS-a 2000. godine, odnos države prema Vojsci Srbije naglo pogoršao. Umesto da našu vojsku, naše vojnike i oficire koji su stoički izdržali 78 dana besomučnog bombardovanja, koji su uspeli da zaustave kopnenu ofanzivu u rejonu Košara i Paštrika slavimo kao heroje, DOS-ovska vlast je u tom trenutku počela sa raspuštanjem komandnog kadra i razoružanjem Vojske Srbije.

Trebalo je da prođe dvanaest godina da na mesto ministra odbrane dođe Aleksandar Vučić i da SNS preuzme odgovornost za vođenje zemlje pa da se ta devastacija Vojske Srbije zaustavi i da se taj trend okrene u drugom pravcu, da se krene ka vraćanju ugleda i snage Vojsci.

Naša vojska je iz sukoba sa NATO-om izašla neporažena. Ona je izašla iz sukoba potpisivanjem Vojnotehničkog sporazuma. Vojska je, kako je i sam ministar rekao, poražena tek onda kada se preda i kada se razoruža. Naša vojska je sa Kosova izašla gotovo netaknuta.

NATO je za 78 dana uspeo da uništi 13 tenkova, šest oklopnih transportera i 27 artiljerijskih oružja. Po izveštaju britanskih obavешtajaca i komisije na terenu, naša vojska je uspela da izvuče 250 tenkova, 450 oklopnih transportera, 600 komada artiljerijskog oruđa.

Sada se dešava ono zbog čega i postavljam ovo pitanje. Sve ono što NATO nije uništio, počeli smo da uništavamo mi sami. Da li je tačno da je od 2004. do 2012. godine, za vreme predsednikovanja Borisa Tadića i za vreme ministrowanja, u jednom delu, Dragana Šutanovca, Vojska Srbije ostala bez 4.306 oficira i podoficira, i to najviše u periodu do 2009. godine kada je načelnik Generalštaba bio general Zdravko Ponoš?

Da li je tačno da je pretopljeno, isečeno ili prodato budzašto 200 tenkova T-55, 121 oklopni transporter, 77 samohodnih topova, 215 artiljerijskih oruđa i uništeno 23.132 komada lakog naoružanja, odnosno pušaka?

Uništili smo 9.312 raketa i 420 lansera raketa koje su bile strah i trepet za sve niskoleteće avione koji su tražili svoje ciljeve na zemlji, za sve avione koji su leteli podzvučno i nisko. Tu mislim na A10 tanderbolt (popularno nazvan „bodljikavo prase“), koji nas je zasipao municijom od osiromašenog uranijuma, odnosno granatama. Koliko su samo puta oni odustajali od svojih misija baš iz straha od tih raketa, mislim na rakete Strela 2M?

Zašto je osakaćen Vojnotehnički institut, koji je samo u jednoj nedelji ostao bez 600 formacijskih mesta i na taj način je oštećena i namenska industrija Srbije?

Da li je ovo cena koju smo morali da platimo da bi Boris Tadić bio reizabran na mesto predsednika države i da bi šiptarski teroristi odustali od samoproklamovane države, nezavisne države Kosovo? Setimo se, 15. februara Boris Tadić je položio zakletvu, a 17. februara je proglašena nezavisnost.

Da li se otpuštanjem komandnog kadra, a tu mislim na kadar koji je stekao iskustvo iz sukoba devedesetih godina, to je najvažnije iskustvo, iz NATO agresije i sukoba 1999. godine i devedesetih, i uništavanjem pretapanjem topova, tenkova, raketa svesno išlo ka slabljenju odbrambene moći Srbije? Po čijem nalogu se to radilo, čija je to želja i volja bila? Da li tu postoje elementi izdaje i kolika je odgovornost tadašnjeg državnog vrha, predsednika Borisa Tadića, ministra Dragana Šutanovca i načelnika Generalštaba Zdravka Ponoša, koji je inače sada potpredsednik u stranci Vuka Jeremića?

Kada smo već kod Tadića i Jeremića, moram da kažem da su to dve stranke koje nisu podržale formiranje komisije za ispitivanje štetnosti NATO bombardovanja i uticaja osiromašenog uranijuma na zdravlje naših građana. Možda zato što je Boris Tadić 2003. godine sprečio istragu o istoj toj stvari, a Vuk Jeremić verovatno iz Londona, koliko god da se dizao na prste, nije uspeo da vidi šta se dešava u Srbiji 1999. godine prilikom bombardovanja NATO-a. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić.

Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem.

Zahtev za informacijom od predsednice Vlade Ane Brnabić o planu rada, njenim aktivnostima i zaduženjima Vlade od 1. juna do 31. decembra 2018. godine kada su u pitanju poslovi EU integracija. Šta je, kada i kako pripremljeno za junski samit 2018. godine, decembarški samit 2018. godine i šta su obaveze koje ona i cela Vlada preuzimaju na sebe kada su evropske integracije u pitanju?

Možda vam ovaj zahtev za informacijom deluje jako opšte, ali kada bismo malo više svi čitali o evropskim integracijama, on je uobičajen u parlamentima zemalja koje pristupaju EU; uobičajeno je da predsednik ili predsednica vlade saopštava svoj plan rada, uključujući susrete i teze koje su pripremljene za evropske sastanke kada je zemlja koja pristupa u pitanju. Srbiji je to neophodno, koliko god je u zemljama velikog proširenja, 2013. i 2007. godine, bilo potpuno uobičajeno.

Zašto je neophodno? Zato što se u javnosti tema evropskih reformi koristi za propagandu. Koristi se ili za to da se sklone sa teme dnevnog reda obaveze iz evropskih integracija ili se koristi za razvijanje netrpeljivosti prema evropskim integracijama. Možda je to sve legalno, ali nije legitimno ako to rade članovi Vlade predsednice Ane Brnabić. Pogotovo nije legitimno ako to rade političke stranke koje inače rutinski izgovaraju da podržavaju evropske integracije Srbije.

Sušтина i srž evropske integracije je da reči pretvaramo u dela reformama o kojima se dogovaramo. Zbog toga zahtevam informaciju od Ane Brnabić o kojim će se to reformama, u kojim rokovima, dogovoriti na svim sastancima na kojima, po poziciji, učestvuje, kada je EU u pitanju, od 1. juna do 31. decembra?

Kao komentar i argumentaciju za potrebu da mi se dostavi ovakva informacija mogu samo da dam preporuku Vladi da jednu svoju sednicu sa aktuelnom temom posveti evropskim integracijama, njihovom toku, preprekama, okolnostima u kojima se obavljaju, planovima i odgovornosti zašto se rokovi probijaju, zašto prvi put u izveštajima o napretku Srbije imamo problem sa ljudskim kapacitetima. To znači da je Vlada razjurila stručnjake sa mesta na kojima se donose odluke i na kojima bi trebalo da sede ljudi koji razgovaraju sa partnerima u EU.

Vlada je jedino mesto, odnosno predsednica Ana Brnabić, koja može da nas obavesti i o toku normalizacije odnosa Beograda i Prištine. Pošto to nije deo evropskih integracija, nije u nadležnosti ministarke za evropske integracije, nije u nadležnosti komesara Johanesa Hana, nego je u sektoru spoljnih poslova, za koje je Vlada takođe nadležna.

Kao dodatni deo o ukupnim planovima, stavovima i poslovima koje će, nadam se odgovorno, obaviti do kraja 2018. godine, molim i da mi dostavi, u skladu sa rukovanjem poverljivim podacima, ako je to potrebno za neke delove, i izveštaj o dosadašnjem toku preuzetih obaveza, sa rokovima kada je u pitanju

Poglavlje 35, odnosno 2018. godina, za primenu preuzetih obaveza. Nadam se da ćemo se predsednica Vlade i mi u Skupštini razumeti da je ovakav zahtev bilo kog poslanika rutinska stvar kada su u pitanju evropske integracije, a da nije rutinska stvar da se temama evropskih reformi, odlukama politike Srbije i stavovima, koje inače delimo, igramo i predomišljamo plasirajući propagandu o tome da možemo mi da odustanemo.

Ako predsednica Vlade hoće da odustane od evropskih integracija, onda takođe mora doći u ovu skupštinu i to jasno kazati. Ako dobije većinu, odustaje se, ali je dužna da kaže koja je cena. Ja to ne tražim od nje i ne verujem da će se desiti, ali izveštaj o radu do kraja 2018. godine tražim. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Čomić.

Pošto se više niko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa ne javlja za reč, nastavljamo sa radom.

Obaveštavam vas da su sprečeni da prisustvuju sednici narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Stefana Miladinović.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O POSEBNIM USLOVIMA ZA REALIZACIJU PROJEKTA IZGRADNJE STANOVA ZA PRIPADNIKE SNAGA BEZBEDNOSTI (nastavak pretresa u pojedinostima).

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da su povodom pretresa u pojedinostima 1. tačke dnevnog reda, Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti, pozvani da sednici prisustvuju: svi članovi Vlade; Aleksandra Damnjanović i Miodrag Poledica, državni sekretari u Ministarstvu građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture; Veljko Kovačević, Darinka Đuran, Saša Stojanović i Zoran Ilić, vršioci dužnosti pomoćnika ministra građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture; Jovanka Atanacković i Đorđe Milić, pomoćnici ministra građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture i Vida Jerković, načelnik Odeljenja u Ministarstvu građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture.

Na naziv člana 2. amandman je podnela Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Vjerica Radeta i Marko Đurišić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Nekoliko je problema kada je u pitanju ovaj predlog zakona. Jedan od tih problema je činjenica da je danas tu gospodin Vulin, treći po redu ministar, što naravno nije problem, to je stvar Vlade, nego što su ministri dosad imali različita mišljenja o pojedinim odredbama ovog predloga zakona.

Naravno, suštinski problem koji mi ističemo jeste činjenica da je na ovaj način trebalo rešiti ne samo službe bezbednosti nego je na ovaj način trebalo

rešiti stambena pitanja svih mladih ljudi, jer je ovo jedini način da ti mladi ljudi nekako dođu do stanova. Onda se prisetismo da je Vučić to obećavao još 2014. godine, i to po ceni od 380 evra po kvadratnom metru. Pošto je to danas 500 evra po kvadratnom metru, onda pitamo, ministre, da li to znači da je u Srbiji sve poskupelo za 31,58%. To bi bila neka logika.

Ovaj amandman koji smo podneli je odbijen, jer kada bismo prihvatili ovaj amandman, kažete vi u Vladi, onda bismo onemogućili faznu realizaciju ovog predloga zakona. Kada smo kod fazne realizacije, Zorana Mihajlović je rekla da u prvoj fazi planirate izgradnju 1.578 stanova. Nebojša Stefanović je juče rekao da to nije tačno, da će u prvoj fazi, koja će trajati oko dve godine, biti izgrađeno više od 5.000 stanova. Ali Zorana, dakle, 1.578, evo citiram je, kaže: faza jedan, koju smo mi predložili, jeste faza koja će se sprovoditi u naredne dve – dve i po godine. Dakle, morate da se dogovorite da biste mogli da razgovarate sa narodnim poslanicima, gospodo ministri.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo poslanik dr Dragan Vesović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Boško Obradović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Radojičić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela Marija Janjušević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik mr Ivan Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Srđan Nogo.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem.

Gospodine predsedavajući, poštovani gospodine ministre, predstavnici Vlade Republike Srbije, dame i gospodo narodni poslanici, podneli smo amandman kojim želimo da proširimo nadležnosti, odnosno obuhvat ovog zakona. Pored toga što će pripadnici snaga bezbednosti imati pravo da konkurišu za ove subvencionisane stanove, da to mogu da urade i ljudi koji rade u zdravstvu, prosveti i obrazovanju; da mogu da konkurišu i porodice sa decom i

Ljudi koji su u prethodnim godinama, zahvaljujući vašoj politici, postali tehnološki višak a nemaju rešeno stambeno pitanje. Prosto, ako se donosi jedan ovakav leks specijalis za određene kategorije građana Republike Srbije, ne smemo dozvoliti nikakvu diskriminaciju prema drugima.

Dakle, ovaj amandman zaista je opravdan i obuhvata sve društvene zajednice i zaposlene ljude u organizacijama koje su takođe od velikog značaja za građane Republike Srbije. Ne može niko da kaže da ljudi koji rade u obrazovanju, u obrazovnom sistemu Republike Srbije ne zaslužuju mogućnost da konkurišu za ovakve stanove; ne može niko to da kaže ni za lekare; ne može niko da kaže ni za radnike i ljude koji su zaposleni u ustanovama kulture ili socijalne zaštite. Dakle, ako pravimo jedan ovakav leks specijalis za određenu kategoriju, hajde da obuhvatimo i druge.

Kada govorimo o pripadnicima snaga bezbednosti, neće ovo naročito poboljšati njihov status. Prvo, oni treba da budu finansijski spremni da plate tih 500 evra po kvadratu, da uzmu kredit, da se zaduže, da pozajme od nekog i da plaćaju taj stan u iznosu od 500 evra po kvadratu.

S druge strane, kakav je njihov položaj u Vojsci, pošto je tu ministar odbrane, najbolje govori i najnoviji primer da najbolji vojnik Vojske Srbije, gospodine ministre, napušta tu istu vojsku, čovek koji je Ginisov rekorder, koji je u aprilu proglašen za najboljeg vojnika u Vojsci Srbije. On napušta tu istu vojsku zato što ste godinama unazad zamrzli unapređenje vojnika, dobijanje novih činova i unapređenje njihovog statusa. Sve normalne vojske bi se ponosile da imaju jednog takvog vojnika, koji je Ginisov rekorder, čovek je ušao u Ginisovu knjigu rekorda. Zbog vaše politike i stanja u sistemu odbrane Srbije ljudi polako odlaze. On je samo primer da hiljade njih odlazi svake godine. A vi sada hoćete njima da ponudite jeftine stanove kako biste, verovatno, rešili neke njihove probleme. Pre toga ima mnogo problema koje treba rešiti.

Iz ovog primera možemo samo sumnjati da je ovo, u stvari, samo rešenje za one koji budu u ovo investirali, odnosno gradili i izvodili radove, neke vaše privrednike, poput raznoraznih netransparentnih projekata kao što je „Beograd na vodi“ i mnogi drugi.

Ja sam ovde ministarki Mihajlović u raspravi u načelu postavio pitanje da li izgradnja stanova na Makiškom polju ima veze sa izgradnjom „Tesla grada“, takođe na lokaciji Makiško polje, koju su najavili i Bogoljub Karić kao predstavnik BK grupe, i Siniša Mali kao gradonačelnik i Milutin Folić kao gradski arhitekta. Evo, vidimo ovih dana ponovo aktuelizaciju te priče, da je BK grupa ponovo izdala saopštenje i rekla da su se stekli uslovi i da počinje gradnja 800.000 metara kvadratnih stambenog prostora na lokaciji Makiško polje, savremenog „Tesla grada“, da će cena kvadrata tih stanova biti 500 evra po metru kvadratnom. Dakle, isto onoliko koliko će država da naplaćuje vojnicima, policajcima i, trebalo bi, i drugim zaposlenima (u zdravstvu, obrazovanju itd.), uz subvenciju. Dakle, Bogoljub Karić sam prodaje po 500 evra, a država

subvencioniše za 500 evra. Zašto onda trošite pare? Zašto trošite pare građana Srbije? Uputite ih kod Karića pa neka kupuju za 500 evra stanove u „Tesla gradu“, na istoj lokaciji.

Kada govorimo o istoj toj lokaciji, ispred sebe imam anketni list koji je dobilo Ministarstvo unutrašnjih poslova. Ministarka građevine mi je ovde tvrdila i pokušala da obmane i pripadnike snaga bezbednosti Srbije, građane Republike Srbije i mene da Makiško polje nije lokacija za izgradnju stanova. Onda neko laže. Ovde jasno stoji da je u Beogradu lokacija Čukarica, Makiško polje. Ili lažete pripadnike snaga bezbednosti, ili ministarka nije upoznata sa lokacijom gde treba da se grade ti jeftini stanovi.

Pritom, kad govorimo o ceni kvadrata, ovde je definisano da će ona u Beogradu biti do 550 evra, plus PDV. Dakle, bićete skuplji nego Karićevi stanovi, koji će biti 500 evra. Kakva je tu logika onda? Kako može neki privrednik, investitor privatno da gradi zgradu i prodaje jeftinije nego država koja će da subvencioniše stanove? Ko će da uzme razliku? Ako se isplati njemu da te stanove prodaje po 500 evra, ko će onda uzeti ovu razliku koju država subvencioniše? Ko će graditi te zgrade i ko će graditi te stanove?

Pozivam vas da pre svega uvažite ovaj naš amandman koji smo podneli. Jer, isto tako, podnosili smo amandmane u prethodnom periodu, konkretno na Zakon o saobraćaju i bezbednosti na putevima, pre dva meseca, kada niste prihvatili naš amandman o ograničenju na 130 km na auto-putu, pa ste dva meseca posle toga podneli predlog za novu izmenu i dopunu Zakona i definisali u Zakonu to isto što smo mi predlagali.

Isto tako sada vas pozivam i za ovaj amandman. Ovaj amandman sprečava diskriminaciju zaposlenih u zdravstvu, obrazovanju, ustanovama kulture, socijalnoj zaštiti, invalidnih lica. Dakle, uz maksimalno uvažavanje onoga što rade pripadnici snaga bezbednosti, i zaslužuju pomoć države, moramo biti svesni da to zaslužuju i druge kategorije zaposlenih lica u Republici Srbiji. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, član 106. i član 107. Povređeno je dostojanstvo i govornik se nije držao teme ni izbliza.

Bogoljub Karić nije tema.

Usput, Banja Ovča nije na Čukarici, već na Paliluli.

Govorio je o otpuštenima i slabo plaćenima. Govorio je on, i time povredio dostojanstvo, koji je učestvovao, na ovaj ili onaj način, u otpuštanju 400.000 ljudi. Govorio je o vojnim licima, on koji je zamenik Vuka „Potomka“ Jeremića, koji se hvalio u Americi, kada je bio mlađani savetnik Borisa Tadića, kako je penzionisao 300 oficira Vojske Jugoslavije koji su imali ratno iskustvo na Kosovu i Metohiji.

Govorio je o socijalnim problemima, nedostatku stanova, on, zamenik Vuka Jeremića koji je za vreme Demokratske stranke gradio samo za sebe. Vuk Jeremić ima stan od milion evra. To je 25 stanova. Sa platom od 800–1.000 evra stekao je kuću od milion evra! To je 25 stanova za vojsku i policiju. Govorio je on, koji je od tasta Ljubiše Kneževića i Dinkića dobio 55.000.000 dinara da šiša travu u Trsteniku u februaru mesecu. To je još 15 stanova.

Govorio je on o svemu tome i mislim da je povređeno dostojanstvo, ali ne tražim da se o tome glasa i poštujem toleranciju koju vi iskazujete. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Rističeviću. Da sam znao za sve činjenice koje ste ukazali, sugerisao bih, ali ste vi zato tu, kao narodni poslanik, da upoznate i javnost i narodne poslanike.

Koliko sam shvatio, ne želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika. Zahvaljujem.

Po Poslovniku reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Gospodine predsedavajući, reklamiram član 103. Poslovnika, jer ste po ko zna koji put gospodinu Rističeviću dozvolili da zloupotrebljava Poslovnik i da kroz reklamiranje, odnosno povredu člana govori o nekakvim stvarima koje nemaju veze s tim. To se unedogled dešava. Svima je danas jasno da je to taktika.

Nemam nameru da odgovaram na gluposti, izmišljotine i laži koje dotični ovde iznosi već godinama, ali vas upozoravam i molim da, ukoliko krenemo s ovakvom raspravom gde ćemo se javljati po Poslovniku, ukazivati da je neki član povređen ili ne, a govoriti o nekakvim krađama, kriminalu, korupciji, lopovlucima... Povodom čega ste vi za šest godina mogli da uradite sve što ste hteli, da pohapsite sve one koji su odgovorni. Počnite prvo od mene, donesite zakon o poreklu imovine, pa ćemo da vidimo ko je šta radio. Hajde da razgovaramo o tome. Nemojte da to radimo kroz Poslovnik, urušava se dostojanstvo ovog doma. Zloupotrebljava se institut Poslovnika i to nema nikakvog smisla.

Sve vreme sam govorio o temi i navodio primere. Govorio sam o stanovima, govorio sam o zakonu, govorio sam o našem amandmanu. Ništa povredio nisam.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Aleksiću, upravo ste učinili ono na šta ste i sami sugerisali, dakle, na neki način ste jednim delom iskoristili povredu Poslovnika da biste nastavili polemiku i replicirali.

Molim vas, ako na tome insistirate kada je reč o svim poslanicima, da i vi to poštujuete.

Gospodin Rističević je ukazao na povredu dostojanstva Narodne skupštine, izneo određene činjenice i konstatacije na osnovu kojih smatra da je povređeno dostojanstvo Narodne skupštine i to je njegovo legitimno pravo. O tome da li je povređeno ili ne, odlučiće Skupština u danu za glasanje.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Da.) Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, vrlo ću kratko, član 108. Ja poštujem vašu toleranciju i neću insistirati, ali kada neko nekome kaže da laže, mora da iznese neki argument, inače se to smatra uvredom.

Ali teško je uvrediti pametnijeg od sebe. Ja ću sada pokušati da pokažem da sam ipak nešto pametniji i popustljiviji.

Samo želim da mi se kaže da li je tačno ili ne da je Fond za unapređenje ljudskih resursa iz Trstenika, dok je on vladao, dobio 55.000.000 dinara za šišanje trave. Da ili ne? Da li Vuk Jeremić ima stan od milion evra, to štampa piše, da ili ne? Ništa više. Dakle, ukoliko se dokaže da to nije tačno, ja ću se izviniti javno svima, ali tvrdim da je to tačno. Hvala.

Ne tražim da se glasa o tome.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Mirčiću, vi ste želeli po amandmanu. Pre vas se samo javio kolega Aleksandar Marković, izvinite, pa onda vi.

Izvolite, kolega Markoviću.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, uvaženi gospodine Milićeviću.

Dame i gospodo narodni poslanici, predlažem da se ne prihvati predloženi amandman prethodnog govornika, u kome smo mogli da čujemo lažnu brigu, lažnu brigu o raznim kategorijama građana Srbije, ne znam, tu se spominju zaposleni u zdravstvu, prosveti, obrazovanju i ostale kategorije građana Srbije.

Ta lažna briga dolazi od poslanika koji pripada poslaničkoj grupi u kojoj je stranka u kojoj je bivši predsednik Republike Boris Tadić. Baš taj Boris Tadić, za vreme njegove vlasti, odnosno dok je bio, na nesreću građana, predsednik Republike, obećao je 200.000 novih radnih mesta kao glavno predizborno obećanje, pa onda nije bilo ni tih 200.000 radnih mesta, nego je još 400.000 ljudi dodatno ostalo bez posla u vreme njegovog mandata. Oni su tada otpuštali sve te kategorije zaposlenih; otpuštali su i zdravstvene radnike, i radnike u prosveti i pripadnike snaga bezbednosti, nisu birali. Četiristo hiljada ljudi su otpustili, dakle.

Malopre se spominjala Ginisova knjiga rekorda. Da, slažem se, za Ginisovu knjigu rekorda je broj ljudi koje ste otpustili za vreme vaše vlasti. Ako se pitate zašto tako prolazite na izborima, odgovor je – upravo zbog takvog licemernog stava koji ste vi malopre iznosili.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Milorad Mirčić.

MILORAD MIRČIĆ: Srpska radikalna stranka i dalje ima nameru da poboljša ovo zakonsko rešenje leks specijalisa. U članu 2. predložili smo izmene zato što jačanje nacionalne bezbednosti u osnovi podrazumeva dobro obučenog i

opremljenog pripadnika snaga bezbednosti, dobro plaćenog, situiranog pripadnika snaga bezbednosti, i onih koji su ranije bili pripadnici a sada se nalaze u statusu penzionera; njihovo situiranje i obezbeđivanje je socijalna kategorija, tako da nacionalna bezbednost ne može da zavisi od socijalne kategorije. Ako je u pitanju dodela stanova po povoljnim cenama, onda je to u pravom smislu reči upravo jedna pomoć.

Ono što jača dodatno nacionalnu bezbednost kada je u pitanju Srbija, osim ovoga što smo mi rekli, to je sprovođenje zakona, poštovanje Ustava, borba protiv kriminala. I, na kraju, ono što uvek naglašava SRS, a nadamo se da će većina konačno da shvati jer su takvog ubeđenja u osnovi, to je saradnja sa Ruskom Federacijom. To jača nacionalnu bezbednost Srbije, jer, u svakom slučaju, daje na snazi Srbiji da se odupre svim ovim pritiscima i izazovima. Možemo mi da donosimo specijalnih zakona koliko god hoćete, ali suština je upravo u operativnim potezima koje treba vući. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Mirčiću.

Po amandmanu reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem.

Bio bih daleko srećniji kada bismo ovde zaista govorili o temi. Ja sam otvorio nekoliko pitanja, kolega poslanik mi je rekao da to ne treba da se prihvati, ali onda je dao neke argumente koji ne stoje, koji nemaju nikakve veze s onim što sam ja govorio.

Dakle, prvo, ako govorimo o tome koliko je ko ljudi otpustio u Srbiji, koliko se i kada teško živelo u Srbiji, to će svakako videti građani u poslednjih sedam godina, koji osećaju dobrobit i blagostanje u ovoj državi posle vaše vladavine, i to se najbolje vidi na primeru koliko je ljudi odlazilo iz Srbije. Tada su možda neki i otpušteni, a danas je isto toliko otišlo iz Srbije trajno, da se više nikad ne vrate. Zahvaljujući vašoj politici, radnika u Srbiji više nema, odlaze u Češku, Slovačku, Nemačku i svuda po svetu. To je rezultat vaše šestogodišnje politike.

Što se tiče izbora, ja sam na izbore izlazio svojim imenom i prezimenom, protiv cele vaše koalicije i vašeg predsednika, i osvojio 35,7, priznajem, izgubio od vas sa 36,2. Pozivam vas da svako od vas svojim imenom i prezimenom izađe na izbore u svojim sredinama, u svojim lokalnim zajednicama, pa se onda hvalite rezultatom koji ste osvojili. Nemojte da se krijete iza vašeg šefa, lidera i iza raznoraznih vaših režimskih medija.

Dalje, očekujem, gospodine ministre, odgovore na ova pitanja od vas. Vi ste ovde danas predlagač zakona i vi treba da odgovorite, i drugi saradnici, na ova pitanja koja sam ovde otvorio.

Molim vas da se držimo teme. Ako hoćemo da pričamo o svemu drugome što nije na dnevnom redu, možemo i o tome, ali čini mi se da to nije niti u interesu ovog doma, niti Vlade, niti bilo kog građanina Republike Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, narodni poslanik Dragana Barišić.

Izvolite.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Mislila sam pre ovoga da se javim po amandmanu, ali povređen je Poslovnik, član 107, dostojanstvo Skupštine.

Prethodni govornik, kao i predlagač ovog amandmana, još jednom želi da obmane javnost Srbije i građane Srbije. Građani Srbije su bežali iz Trstenika, koji je on vodio do pre dve godine. Zašto? Pa zato što je želeo samo da obezbedi sebe i svoju porodicu. Kako? Pa, evo, gospodin prethodni govornik je primao mesečnu zaradu od 107.000 kao predsednik Opštine Trstenik, bio je član Nadzornog odbora Fabrike maziva Kruševac (mesečna nadoknada 41.000 skoro), član Upravnog odbora Nacionalnog parka Kopaonik (preko 17.000), direktor Direkcije za izgradnju Trstenik (72.000).

Uz to, govornik koji non-stop pljuje državu u kojoj živi, pljuje Vladu Republike Srbije, pljuje ministarstva, od države dobija traktor uz subvencije. Pa, zaista za sramotu i da ga je stid da se pojavi ovde i da kaže bilo šta! Uz to, sa tastom je opljačkao državu preko Fonda za unapređenje ljudskih resursa, i to je javno potpisivao ugovore gde ovlašćuje tasta Ljubišu Kneževića. Uz to, malopre govori o tome da država daje televizijama nadoknade. Pa, njegova supruga Marija Knežević Aleksić radi na Televiziji Trstenik. Kako bi ona primala platu? Uz to, ova vlast sada u Trsteniku nije je otpustila, kao što su to oni radili. Kako ga nije sramota da i dalje priča ovde i laže javnost? Građani Trstenika mu pokazuju na izborima, pa je i u selu odakle dolazi dobio svega dva glasa; ne dva procenta, dva glasa.

Prema tome, kolega treba da se stidi, a ne da ovde priča neistine i da pokušava građane da dovede u zabludu.

Još jedno bih dodala, ali to ću sledećom prilikom.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Barišić.

Smatram da nisam povredio član 107, ali moram svakako da vas pitam – da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.) Zahvaljujem.

Po amandmanu reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Pošto predlagač amandmana ima snažnu želju da raspravljamo o amandmanu, nema nikakvih problema, mi smo uvek spremni da izađemo u susret takvoj želji.

Odmah da vam kažem da pozivam da se ne prihvati kako ovaj tako ni ostali amandmani koje je podnela poslanička grupa Borisa Tadića i Vuka Jeremića, koja inače mnogo voli da priča o amandmanima, tuđim pre svega, a za ovu sednicu je podnela, ako statistika ne greši, 1.358 amandmana, na čemu im

čestitam, i svi su, naravno, veoma kvalitetni i smisleni, kako oni to vole da naglase. Podneli su ih sasvim malo, samo 1.358, zato što im je stalo do konstruktivne rasprave u ovoj sali.

Šta su podneli na ovaj zakon? Pogrešili su od samog početka, i kad pogreše na samom početku, a to znači u naslovu, onda greše od člana do člana. Ovo je možda jedan primer vrhunske nepismenosti, kakve smo već imali ovde, a možda je i primer jednog strašnog nerazumevanja kako funkcioniše država.

Pa da počnemo, kako to inače treba da se radi, redom i od početka. Predlog naslova koji su oni dali jeste da se zakon odnosi na „pripadnike snaga bezbednosti, zaposlenih u sistemima obrazovanja i zdravstva i oblasti kulture“. Da li misle na pripadnike snaga bezbednosti koji su u isto vreme zaposleni u oblasti obrazovanja, zdravstva i oblasti kulture, ili su samo tragično nepismeni? Dalje pričaju o porodicama sa decom, „invalidi sa gubitkom radne sposobnosti i nezaposlenih kojima je prestao radni odnos kao višku zaposlenih“, šta god. U pravu je gospodin Marković da su tu verovatno pre svega mislili na stotine hiljada ljudi koje su sami ostavili bez posla, ako brinu za nezaposlene.

Međutim, mene je začudilo da se neko ovde brine da li će ljudi moći da plate subvencionisanu cenu od oko 500 evra po kvadratu zato što je, kako su rekli, po njihovim shvatanjima standard ljudi danas loš. Pa kako onda vi planirate da nezaposleni plate tu cenu? Da li je njima standard bolji nego zaposlenima? Još jedan primer koliko neko uopšte ne razmišlja šta će na papir da stavi kada neki predlog napravi.

Od člana do člana, to je sve jedno od drugog tužnije i tužnije, sve nepismenije i nepismenije. Konkretno, na ovaj član ovde, amandman im glasi: „Realizacija projekta predstavlja opšti interes od značaja za jačanje sistema nacionalne bezbednosti Republike Srbije, za unapređenje, kao i za unapređenje oblasti obrazovanja, zdravstva...“ Šta ovo znači, verovatno ni sami ne umeju da nam objasne. A verovatno i na narednim članovima neće znati da nam kažu šta je to „autnomna“, šta je „samostalnog umetnik“, šta je „stručnjak“ itd. Dakle, to su sve fantastični primeri dobrog, konstruktivnog skupštinskog rada, predloga koji kvalitativno doprinose samom zakonu.

Hajmo sad malo da se pozabavimo njihovim obrazloženjima. U obrazloženjima smo čuli da subvencionisana cena od 500 evra po kvadratu nije dobra i nije im jasno koliko je to povoljnije u odnosu na nešto što postoji na tržištu. Dakle, u odnosu na 1.000 evra, prosta matematika kaže, to bi trebalo da je dva puta povoljnije; u odnosu na 1.500 tri puta povoljnije, to su neke komercijalne cene. Ko to ne razume, taj ne može ni da prihvati i pozdravi kao dobro činjenicu da se danas izlazi u susret zaposlenima u određenom sektoru.

Šta god želeli, šta god maštali, kad se nešto dobro događa, osnovni je red, osnovno je ljudsko ponašanje da kažete – e, ovo je dobro i za ovo dobro svaka čast. A ne da se bavimo besmislenim pričama poput – ko će sada to da gradi i da li će to nekome da se isplati zato što je to neki partnerski odnos sa nekom

firmom. Gospodo, ovo se radi bez želje da se na bilo čemu zaradi. Ovo se radi bez želje da se jedan jedini cent uzme preko onoga što je osnovna cena proizvodnje, da se nešto napravi i da se onda omogući da se to koristi. Valjda je to jasna intencija. Ne bi ova subvencionisana cena bila ovako niska da postoji bilo kakva drugačija logika.

Znamo mi zašto se ovde pominje partnerski odnos – zato što se uvek nastoji da se baci neki trag sumnje da li je negde neka zakulisna radnja na temu građevinarstva. Potpuno je neprikladno, a nije čak ni naročito politički pametno, da to pominje neko ko je danas saradnik Dragana Đilasa. Boris Tadić, ne znam da li je otvoreno ili prikriveno, ali Vuk Jeremić otvoreno je politički saradnik Dragana Đilasa.

Pogledajte situaciju u gradu Beogradu baš po pitanju tog građevinskog sektora, u vreme kada je njim žario i palio Dragan Đilas. Stotinama miliona evra se meri šteta koja je napravljena upravo u tom sektoru, upravo po pitanju izgradnje. Stotinama miliona evra. Kako? Nažalost, kako je tada izgledalo, po zakonu: napravi se posao, ne traže se garancije; zbog toga što se ne traže garancije, propadne naplata posla. E, to što je propalo, propalo je u stotinama miliona evra.

Gradska vlast u Beogradu, koju ne možete da smislite, za koju ne krijete koliko je ne podnosite, to je upravo promenila. Danas se traže ozbiljne garancije pre nego što se bilo kakav ugovor napravi, baš da se ne bi više pravila takva katastrofalna šteta, koja se odrazi – gde? Pa sigurno ne po džepu Vuka Jeremića, njegovom džepu je dobro; sigurno ne po džepu Dragana Đilasa, u njegovom džepu je sjajno. To posle nedostaje budžetu Grada Beograda i to posle košta građane prestonice.

To smo promenili, baš kao što smo promenili onaj neverovatan odnos da se o nečemu priča samo nadugačko i naširoko, da se prave crteži, makete, 3D modeli, na primer „Beograda na vodi“, a da se u realizaciju ne stupi nikako, da se ašov ne zabode nikad, da se čak ni ne očisti ono savsko priobalje za koje svi znamo kako je izgledalo. To je upravo bio manir Dragana Đilasa i Vuka Jeremića, njegovog odličnog saradnika, za koje se ne zna ko je punijih džepova, ko je više pričao, više mazao, a samo štetu veću pravio.

Da vas podsetim, „Beograd na vodi“, koji ne možete da smislite kao projekat jer je dokaz vašeg neuspeha i vaše lične političke propasti, počela je gradska vlast koju ne podnosite. Reklamirao ga je Dragan Đilas; pričao je o njemu kao dobrom, velikom projektu, koji će Beograd da promeni. Dragan Đilas. Ali nije bio sposoban ni da ga započne. Dakle, ti koje ne volite su, samim tim što postoje, dokaz vašeg neuspeha. A Dragan Đilas se, da vas podsetim na to, slikao pored tih crteža, modela, čak je reklamirao projekte za određene tajkune, i od toga se nije pomerio ni za jotu.

Imenom i prezimenom da se za nešto politički garantuje, ja to uvek pozdravljam. Hajde onda to recite Vuku Jeremiću. Recite Vuku Jeremiću, ako je

toliko politički jak, ako je toliko politički omiljen, da izađe na ulicu i da skuplja potpise podrške da registruje stranku, a ne da kupi stranku. Od koga je to beše kupio? Sad ne mogu da se setim. Ko je Vuku Jeremiću dao, poklonio, sve nekako mislim prodao za dobru cenu, političku stranku? Zašto Vuk Jeremić, ako je toliko dobar i politički sposoban, nije skupljao potpise i registrovao svoju stranku od nule? Biće da je zbog toga što je svima jasno koliko je politički sposoban, koliko je politički omiljen. To, uostalom, govore i rezultati na izborima i rezultati ispitivanja javnog mnjenja, da li je na dva ili tri posto, nisam siguran, ali da je nešto bolji od rejtinga takođe velikih političkih veličina kao što je Saša Janković, kao što je onaj glavni kampanjski pevač raznoraznih režima ili ono udruženje građana koje godinama laže da je stranka a u stvari nije ništa. Pa, nije, to je taj nivo, to je taj rang. To od toga bolje ne može, prosto ne može.

Kada pričamo o odlascima iz Srbije, statistika kaže, surova statistika, da na godišnjem nivou nisu nažalost veći, nisu manji od onoga kakvi su poslednjih petnaestak godina. Ali jedna godina se tu, ako statistiku gledate, posebno istakla, i to nije bilo u prethodnih sedam godina nego baš u vreme tih Tadića, Jeremića, njihovih Đilasa i ostalih, kada je samo u godini dana tri puta više ljudi otišlo iz ove zemlje nego sada za jednu godinu. Budite oprezni pre nego što otvarate teme koje vam se ne isplate.

Na kraju, ako o glasovima pričamo, sve ovo uzmite lepo na jednu gomilu, proanalizirajte dobro, ali ovaj put dobro, nemojte da ga preskačete ovako kao što ste to radili do sada, i biće vam potpuno jasno zašto Vuk Jeremić, zašto Dragan Đilas, zašto Saša Janković i svi ostali (koji su bukvalno isti, ne zna se ko je od koga gori tamo, ali niko bolji ni od čega nije), zašto svi zajedno na jednoj gomili gube u Beogradu samo 130.000 glasova za godinu dana. Koliko ćete imati sledeće godine? Razmislite sami, nemojte da preskačete temu, kao što ste pokazali da jedino umete. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Prvo, što se tiče gospođe koja je halucinirala o neka dva posto, odnosno dva glasa, koja stalno pominje da sam ja osvojio, moram da je informišem da ja na tim izborima nikad učestvovao nisam i ne znam o čemu žena stalno govori, evo, već godinu i po dana.

Tačno je, ja sam primao platu dok sam bio direktor Direkcije, kao direktor, primao sam i platu kao predsednik Opštine, ali nisam nikada uspeo da primam dve plate kao dotična koja je u isto vreme primala platu lekara u Zdravstvenom centru Kruševac i ovde platu poslanika, a ne znam kako je na dva mesta mogla da bude u isto vreme. Toliko o tome.

Što se tiče ovih drugih stvari, možda naši amandmani jesu nepismeni, možda je i ovaj amandman nepismen, nismo svi dovoljno pismeni i stručni kao što ste vi iz vladajućeg režima, ali suština je potpuno jasna. Dakle, pored pripadnika snaga bezbednosti, naš predlog ovim amandmanom jeste da se uvaži i zaposleni u zdravstvu, obrazovanju i još nekim drugim ustanovama i institucijama. Možda smo mi to loše sročili, možda zarez nije tamo gde treba, ali po meni to ne menja suštinu, neka to ide na našu nepismenost.

A što se nepismenosti tiče i naših amandmana koji su takvi, najbolje govori amandman o kome sam maločas govorio, koji smo pre dva meseca podneli prilikom usvajanja Zakona o saobraćaju i bezbednosti na putevima, kada smo tražili amandmanom da se kilometražna, zapravo brzina na auto-putu podigne na 130 km, a vi ste ga tada odbili. Verovatno je tada bio nepismen, kao što je i ovaj današnji, ali ste dva meseca posle toga vi sami to predložili, ne znam zašto i kako.

Sada vas molim da ne bude opet ista stvar, da za dva meseca, šest meseci ili godinu dana ponovo govorimo o jednim te istim stvarima, zato što vi smatrate da smo mi nepismeni i da ne umemo da napravimo adekvatne amandmane koji bi mogli da unaprede zakonske predloge koji ulaze u skupštinsku proceduru i usvajaju se.

Što se tiče gradnje, da li je to visoka ili niska cena, ja sam vrlo jasno postavio stvari: ako Bogoljub Karić kao privatna firma može da gradi stanove i prodaje ih za 500 evra po kvadratu, kako to onda država za 500 evra prodaje po kvadratu subvencionisano, odnosno 550 evra, skuplje nego Bogoljub Karić? Zašto trošite državne pare? Zašto lepo ne usmerite ljude da kupe od čoveka stanove koje gradi po 500 evra? Ili ste već možda to dogovorili, da ne prejudiciram stvari?

S druge strane, ja bih razumeo da ste vi ostali pri onom obećanju vašeg predsednika Republike Aleksandra Vučića da će stanovi biti jeftini i da će cena biti 380 evra po kvadratu, rečeno pre tri godine. Od tih stanova koji su bili 380 evra po kvadratu dođosmo danas do 500 evra, 550 evra plus PDV, skuplji nego oni koje gradi Bogoljub Karić kao privatni investitor.

Što se tiče gospodina Vuka Jeremića i ostalih koje ste ovde pomenuli, koji su upropastili grad Beograd, Dragana Đilasa i ostalih, možda oni nisu bili dovoljno stručni kao Siniša Mali i Goran Vesić da tako dobro razviju Beograd, da poruše, pod okriljem noći, objekte u Savamali i suspenduju državu, da tako dobro upravljaju sa 24 stana koja je Mali izgradio u Bugarskoj, sa 45 bankovnih računa, da grade nekakve fontane i jarbole. Tačno je, oni nisu bili sposobni za to i verovatno neće biti ni u narednom periodu, jer ne umeju niti da krađu, niti da lažu na način na koji su to radili ovi do sada koji su bili u Beogradu. Dakle, oni su to vrlo dobro sprovodili i ja sam srećan zbog toga što danas predstavljam onu grupu ljudi koja nije na vlasti.

Samo kod vas, u vašem režimu shvatio sam da su u stvari lopovi oni koji su opozicija, a da nije vlast. To mi nekako nije jasno. Dok ste bili opozicija, govorili ste da su u vlasti lopovi, a sada kada ste vi vlast, sada govorite da su lopovi opozicija. Ne znam šta je istina. Dakle, vi sedam godina vladate. Onaj ko je lopov, ko se ogrešio o bilo koji zakon, treba da odgovara. Dajte već jednom taj zakon, mislim na poreklo imovine, usvojte ga i dajte da vidimo ko je kriv a ko nije, ko je šta uradio. Nemojte da se trudite da sedam godina vaše vladavine prođe u znaku da pljujete vlast, da je vlast kriva za današnje stanje u državi. Oni su bili krivi onda kada su vladali za stanje kakvo je bilo. Danas ste to vi. Ja ću da vas podsetim, zamenili ste uloge.

Ako govorimo o amandmanu i ako govorimo o „Beogradu na vodi“, ako govorimo o kupovini stranke, za vas je sve kupovina i prodaja. Ja vas razumem, vi ne možete da shvatite da se neko dogovori oko nečega, da se udruži, da zajedno krenu da rade na nekom projektu; vi sve mislite da je neko nekome prodao, da je nešto ukrao, jer lopov se lopova plaši. To je suština. Dakle, nema ovde ničeg drugog. Sve te vaše insinucije, sve te prozivke zapravo govore da se vi toga plašite, vi razmišljate u tom smeru, vi biste radili to za šta danas optužujete nas.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginica Barišić ima prioritet s obzirom na to da ukazuje na povredu Poslovnika.

Izvolite.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Prethodni govornik nikad ne može ovde ništa da kaže a da pritom ne kaže neistinu. Povređen je član 107, dostojanstvo Narodne skupštine.

Kada govori o platama i o mojim primanjima, Agencija za borbu protiv korupcije vodi računa o svim našim primanjima i to se na sajtu može proveriti. A čudi me da prethodni govornik ne zna da radna knjižica može biti prisutna samo na jednom mestu. Čudi me da je vodio Opštinu toliko dugo, a da osnovna pravila i osnovne zakone ne poznaje.

Za moja primanja možete proveriti na sajtu Agencije za borbu protiv korupcije, ali isto tako i za njegova primanja; sva ova četiri primanja su evidentirana na sajtu Agencije za borbu protiv korupcije. Znači, ono što on govori jeste uvek neistina.

A to što govori da mi ništa ne radimo, o nama pokazuju naši rezultati. I, da se naša stranka ne pojavljuje imenom i prezimenom – pa, naš kandidat, predsednik Republike gospodin Aleksandar Vučić, pobedio je sa preko 65%. Na istoj toj listi našao se i njegov kandidat, koji je dobio nešto malo više od par procenata. Zar to ne govori o tome kolika je snaga Srpske napredne stranke, gospodina Aleksandra Vučića, a kolika je snaga onog koji kupuje stranku sa desetak članova od prethodnog govornika?

Ja bih njega pitala odakle njemu i njegovom kandidatu da zakupljuju prostorije u centru Kruševca sa mesečnom kirijom od 3.000 evra, a nemaju 300

članova. Ma kakvi 300 članova na nivou Srbije, nemaju podršku apsolutno nikakvu! Ali on se samo služi neistinama, njemu se priviđaju BIA, Gašić, Vučić i svi ostali. Žao mi je, podrška građana se ne dobija neistinama, već samo radom, a Srpska napredna stranka, Gašić, Vučić i svi ostali samo odgovornom politikom, radom i rezultatima dobijaju podršku preko 65%.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem se.

Smatram da svojim postupanjem nisam povredio navedeni član, ali moram da vas pitam – da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.)

Kolega Orliću, želite repliku? Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Pre svega, naravno, da potvrdim da se plašimo. Mi se strašno plašimo Vuka Jeremića i njegove stranke od dva-tri posto. Ta 2-3% nam prosto uteruju strah u kosti, to otvoreno priznajem. Znači, tu nema šta da se sporimo, to je činjenica.

Na temu kupovine stranke, ja ne znam da li vi to tako klasifikujete ili drugačije, samo se pitam, nije mi jasno zašto toliko popularni i omiljeni Vuk Tadićev Jeremić nije izašao lepo na ulicu, izneo štand i skupljao potpise podrške, nego uzeo gotovu stranku, ako je toliko popularan. S druge strane, onaj ko mu je tu stranku ustupio, evo, možda je nije prodao, kako se tako lepo pogodio da postane prvi potpredsednik? Zato što je politički popularniji od ostalih potpredsednika, i od Sande Rašković Ivić, Dijane Vukomanović i ne znam ko je još sve tamo. Ja sve nekako vidim tu neki odnos – daj mi, dođem ti. Možda ja to ne vidim na pravi način.

Prošla vremena, mi tvrdili – lopovi su tamo. Danas tvrdimo – lopovi su tamo. To se zove principijelan stav. Mi lopove sve vreme vidimo na istom mestu, to da vam bude jasno. Ništa mi tu ne menjamo.

Da su lopovi na toj strani, to kažu oni sami. Pogledajte izveštaj radne grupe Demokratske stranke. Oni sami formirali su radnu grupu i rekli – dajte da utvrdimo ko je krao, i njihova radna grupa rekla – krala Demokratska stranka od 2006. godine naovamo. Ko je bio u rukovodstvu te stranke? Da nije bio Dragan Đilas? Bio je. Da nije bio Boris Tadić? Bio je. Da nije bio Vuk Tadićev Jeremić? Bio je i on. Ko je krao u Demokratskoj stranci od 2006. godine naovamo ako ne oni? To oni sami kažu, ljudi iz Demokratske stranke su potpisali da kao članovi komisije to misle i to tvrde. I tamo lepo kažu (tekst je njihov, njihove reči, ništa ja ne izmišljam) – tada su nameštali tendere, konkurse, tada su se ugrađivali za procenat. Ako oni sami sebe u tom istom izveštaju nazivaju „žutim lopovima“, ko sam ja da im oponiram i da tvrdim da nisu u pravu? Toliko na temu šta ko misli i šta ko tvrdi.

Poslednja rečenica, pošto pričamo o toj stranci. Ime su joj izabrali odlično. Beše, Narodna stranka se zvala jedna mala stranka u Crnoj Gori; e na nju pomislim svaki put kada čujem vas da srbujete danas. Toliko ste ubedljivi, baš kao nekad Novak Kilibarda.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu se javio narodni poslanik Đorđe Komlenski.

ĐORĐE KOMLENSKI: Naravno da ovaj amandman ne treba prihvatiti, jer ko o čemu, vojska o skraćanju, Aleksić o poštenju.

Ode on, da ne bi morao da odgovori na pitanja koja ću mu postaviti, a to je – da li ova njegova briga proističe iz zabrinutosti da li će Bogoljub Karić prodati stanove koje čovek gradi, investira, prodaje po Srbiji? Ne verujem da ga je Bogoljub Karić angažovao da mu kao posrednik preprodaje stanove, jer to njemu nije potrebno.

Ali voleo bih da nam odgovori na pitanje da li je u stvari zabrinut da ova gradnja stanova koja se predviđa (sada hiljadu i nešto, pa 5.000, pa će rešavati problem 30.000 pripadnika snaga bezbednosti) ne ugrozi budžet Republike Srbije u onom delu... Jer, gospodin je kupovao zemlju na trasi Moravskog koridora, sadio višegodišnje zasade... Za to će uslediti enormna naknada i verujem da ta njegova briga za budžet Republike Srbije proističe iz krajnje ličnog interesa, jer ne vidim nijedan drugi njegov motiv. Sve za šta je ikada govorio da je navodno radio u tuđem interesu, čak i u onom fondu za unapređenje resursa građana, ispostavilo se da je rađeno isključivo u interesu porodice Aleksić.

Isto tako, kako verovati nekome ko laže gde god stigne i odakle stigne, šta god kaže? Pre neki dan je izjavio da nije dobio regres za traktor koji je nabavio. To jednostavno nije istina. Ja sam proverio, uplaćeno mu je 890.000 dinara, po redosledu, kao i svakom drugom, mnogo pre nego mnogim pripadnicima vladajuće koalicije; ali to je potpuno nevažno, čoveku to pripada. Drago mi je samo što tim traktorom neće zasađivati te višegodišnje zasade koje je već zasadio i time praktično od sredstava Republike Srbije praviti još veću štetu budžetu. On je na to navikao, to je njegova autopercepcija.

Ovakvo ponašanje – izručiti, istovariti gomilu pitanja, a onda pobeći iz sale, nešto je što je postalo uobičajeno. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Aleksandar Vulin.

ALEKSANDAR VULIN: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, ovo je prilika da vam se po prvi put obratim i da kažem da moram priznati da sam očekivao da ćemo imati opšti konsenzus kada je ovaj zakon u pitanju, jer jako je teško osporiti svrhu ovog zakona. Ovo je, posle decenija i decenija nebrige, zakon koji će konačno efektno rešiti potrebe naših pripadnika službi bezbednosti. Dosta je teško naći argument da budete protiv njega, dosta je teško. Možete da tražite njegovo popravljanje, njegove ideje, ali u istom govoru vi kažete da je to uvođenje pripadnika službi bezbednosti u dužničko ropstvo, a onda kažete – ali da date to isto prosvetarima, zdravstvu itd. Pa, čekajte, šta hoćete sad? Da li je to dobro ili loše? Da li je to dužničko ropstvo ili je pomoć? Da li je to pozitivna diskriminacija ili je to nešto što je katastrofa, jako loše za sve ljude?

Znate, kada osećate tu gorčinu i jed što za dvanaest godina svoje vlasti niste uspeali da uradite ovakav jedan mali zakon, koji ste mogli da uradite u vreme kada ste imali daleko više novca, onda imate samo tu gorčinu koju emitujete prema svakom ko nešto radi i stvara. Ne znam koliko je stanova tada deljeno i pravljeno po opštinama o kojima su govorili prethodni poslanici, ali znam da je broj toliko mali, da ih nije bilo.

Znate, da i to razjasnimo, u Beogradu će biti cena koja je rečena, više nego jasno, dakle maksimalno 550 evra, jer imate PDV od 10%. Sa PDV-om to računate i imaćete najpovoljnije moguće uslove.

I da razjasnimo još jednu vrlo važnu stvar, molim vas da svi vodimo računa o tome, ovo nisu nikakvi jeftini stanovi, ovo nisu nikakvi socijalni stanovi. Ovo su stanovi koji se rade u skladu s najvišim standardima, a biće isporučeni pripadnicima službi bezbednosti, prema najpovoljnijim mogućim uslovima. Ovde se ne gradi nikakva socijala, grade se vrhunski stanovi, za vrhunske ljude, od države koja brine o njima.

Prićaćemo još, samo vas molim da, koliko god možemo, pričamo o zakonu. Ako ne možemo, tu smo i za politiku, šta da radimo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Josip Broz.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Ja ću koristiti vreme ovlašćenog predstavnika poslaničke grupe. Odmah ću da ukažem na to da se ovim amandmanom pokušava precizirati tekst zakona, naročito odredba koja se odnosi na značaj sistema bezbednosti. Upravo je i formulacija takva, da je realizacija ovog projekta, zaista, od posebnog značaja za sistem bezbednosti.

Malopre smo čuli od ministra jednu konstataciju, da ovde treba da postoji jedan opšti konsenzus kada je u pitanju nacionalna bezbednost, a samim tim i svi oni koji su u sistemu nacionalne bezbednosti. Mi u Poslaničkoj grupi SPS potpuno se slažemo s tim imajući u vidu nesporne činjenice i to da je nacionalna bezbednost za nas prioritet prioriteta. Turbulentno vreme u kome se nalazimo i raznorazni interesi koji se prelamaju preko Srbije, prelamaju se geostrateški ili na bilo koji drugi način preko naše teritorije, i te kako nameću potrebu za jačanjem sistema nacionalne bezbednosti.

Ako je to tačno, a jeste, onda je zaista svakom pripadniku u sistemu nacionalne bezbednosti neophodno obezbediti sve ono što mu omogućava da na najbolji mogući način odgovori jednom delikatnom, odgovornom zadatku, jednom posvećenom poslu, uzvišenom poslu, a to je odbrana zemlje, teritorije Srbije i njenih nacionalnih interesa.

Zbog toga se ni u kom slučaju ne treba odnositi licemerno prema ovom zakonu i govoriti o nekakvoj diskriminaciji. Mislim da se, ministre, možete

složiti sa mnom da se diskriminacija, kao jedna vrsta hipokrizije koja se ovde nameće, odnosi na neke druge grupe, koje ni u kom slučaju ne mogu biti okosnica svega onoga o čemu sada pričamo zbog toga što se upravo leks specijalis, a to je ovaj zakon, temelji na činjenici da bez jačanja sistema nacionalne bezbednosti ne možemo obezbediti pripadnicima, svima onima koji su u bezbednosnim službama, osnovne uslove i za život, i za rad i za postizanje odgovarajućih rezultata na poslu kojim se bave.

Ako je to tačno, a jeste tačno, onda moramo da pođemo od jedne činjenice koja je opet nesporna: svi ostali (i prosvetni radnici, i lekari itd.) svakako će imati pažnju Republike Srbije, države, izvršne vlasti, u onoj meri u kojoj je to raspoloživo moguće, naročito u meri u kojoj je tu budžetskim sredstvima moguće doprineti da se razna socijalna, egzistencijalna i druga pitanja na najbolji mogući način reše. Dakle, mi govorimo samo o jednoj kategoriji, o kategoriji pripadnika bezbednosnih službi, i ni o čemu više.

Pripadnici bezbednosnih službi imaju jedan izuzetno ozbiljan zadatak, a taj zadatak podrazumeva da se u državi Srbiji, onako kako je to i do sada Vlada Republike Srbije činila, nastavi postizanje mira, postizanje stabilnosti u širem regionu, kao i ono čemu svi težimo, a to je očuvanje teritorijalnog suvereniteta i integriteta Republike Srbije.

Posle donošenja ovog zakona, gospodine ministre, na vama ostaje jedan drugi zadatak. Taj zadatak jeste donošenje podzakonskih akata kojima će se bliže urediti način i pravila dodele stanova, za koje zaista smatram da treba podržati vaš stav da moraju biti izgrađeni po najvišim standardima kvaliteta, po građevinskim uzansama koje se moraju u celosti ispoštovati i po funkcionalnosti koja u najboljoj meri odgovara jednom komfornom načinu življenja, odnosno korišćenja i plodouživanja stanova na kojima će svi oni koji ih dobiju steći i pravo vlasništva.

Mislim da u tom pravcu treba imati u vidu one koji će kroz neku selekciju, koju ćete vi svakako morati da sprovedete, biti primarno zbrinuti, a to su oni koji imaju najodgovornije i najdelikatnije zadatke u sistemu bezbednosti. Naravno, i tu treba izbeći svaku sumnju na mogućnost diskriminacije kada se radi o dodeli stanova pripadnicima bezbednosnih službi. U tom pravcu, pravilnici ili pravila po kojima se to radi moraju biti potpuno transparentni, moraju biti dostupni i na svaki način moraju biti precizni zbog toga što ni u kom slučaju ne sme da se ostavi mogućnost bilo kakve dileme ili sumnje u način dodele, diskriminacije, spornih okolnosti koje bi eventualno mogle izazvati sudske postupke.

Na kraju želim samo još jednu činjenicu da istaknem, koja se ovde nameće kao jaka bitna. Ako državi Srbiji u ovom trenutku, koji je jako delikatan, jako složen, treba podrška, onda ta podrška mora da dođe isključivo iz onog pravca iz kojeg se fokusira ceo ovaj zakon, a to je jačanje naših bezbednosnih službi, jačanje naših bezbednosnih snaga. Sve ono što oni zaslužuju i zavređuju da imaju, da im se obezbedi.

Na taj način država Srbija može biti sigurna da će svojim građanima obezbediti ono što građani kao nasušnu potrebu zaslužuju, a to je mir, sigurnost, slobode koje su im Ustavom garantovane i, što je najvažnije, državu koja će biti očuvana i teritorijalno i koja će biti očuvana i po svojoj suverenosti. Mislim da se ovim zakonom daje veliki doprinos da će se ti ciljevi i postići.

Mislim da na kraju treba istaći da svi oni koji su ovim zakonom obuhvaćeni mogu biti sigurni da će na osnovu ovog zakona, kao leks specijalisa, dobiti ono što zaslužuju, a to su normalni uslovi, komforni uslovi za život a, samim tim, i uslovi da mogu da nastave svoj rad, svoj posao, koji je jako odgovoran i delikatan. Zahvaljujem se.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Jovanoviću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zoran Despotović.

ZORAN DESPOTOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, Srpska radikalna stranka pokušava da vam pomogne da ovi predlozi zakona koji se donose po hitnom postupku budu pregledniji i precizniji.

Dolazim iz sredine koja je pre svega devastirana, a pogotovo zaboravljena i zapostavljena od Vlade Republike Srbije, u svakom smislu reči. Vidim da se neke kolege u načelnoj raspravi zahvaljuju gospođi Mihajlović kako su urađeni putevi širom Srbije, i rekonstruisani, dvesta kilometara auto-puta i slično. Dobro je to, podržavamo sve što je urađeno dosad, ali malo više treba krenuti tim putevima da se vidi kako ljudi žive u tim malim sredinama.

Pozivam vas da krenete i obidete ne samo puteve Raške oblasti (Prijevolja, Priboja, Sjenice, Nove Varoši) već i građane tih sredina, da se uverite kako oni žive. Tačno je da putevi spajaju ljude, i Srbiji trebaju putevi, ali moramo priznati da što su nam putevi sve bolji, sve manje ljudi ide tim putevima, a i ako idu, idu samo u jednom pravcu jer povratnu kartu ne uzimaju. Šta ljude tera na taj put u jednom pravcu? Ništa drugo nego loš životni standard, fabrike zatvorene, novih radnih mesta ni na vidiku, a jedini vidik im je, nažalost, Zapad.

Svesni smo činjenice da se od ovih obećanja ne živi, jer naravno da ćemo, ako imamo rešeno pitanje putne i železničke infrastrukture, privući strane investitore. Negde da, ali učinite napor da bar jedan investitor uđe u pomenute opštine Raške oblasti. Pomozite tim opštinama, jer građani su vam, gospodo, dali najviše poverenja, mislim na SNS, i zato imate obavezu da im na neki način to i

vratite. Još jednom vas opominjem da ne zaboravite da Srbija nije do Zlatibora i učinite nešto da princip ravnomernog regionalnog razvoja mora biti u celoj Srbiji jednak. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Despotoviću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Izvolite.

DUBRAVKO BOJIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, prvi stav člana 2, na koji sam podneo amandman, glasi: „Realizacija projekta predstavlja opšti interes od značaja za jačanje sistema nacionalne bezbednosti Republike Srbije“.

Odmah da se razumemo, Srpska radikalna stranka zalaže se za jačanje sistema nacionalne bezbednosti, ali mi smatramo da ovaj model ima smisla samo ako se odnosi i na druge ugrožene kategorije kakve su, recimo, rudari, radnici u zdravstvu ili obrazovanju.

Ovo što vi predlažete ovim zakonom odnosi se na sistem bezbednosti u užem operativnom smislu. Bezbednost ne čine samo poslovi, organi i službe koje se bave nacionalnim, vojnim, javnim i obaveštajnim poslovima, već i mnogo čega još. Za potrebe realizacije ovog projekta potrebna je puna koordinacija još nekoliko ministarstava, rad državnih organa i po horizontali i po vertikali vlasti. Zakon je tek u razmatranju, a već se oseća izvesna neusaglašenost između pojedinih aktera, tj. učesnika u ovom projektu, o čemu su moje kolege već nešto govorile.

Vi možete da rešite ovim projektom samo delić ukupne državne politike – segment nacionalne bezbednosti. Šta je sa drugim ugroženim kategorijama? Da budemo iskreni, sektor bezbednosti je i u socijalizmu bio donekle povlašćen: imali su svoje činove, svoje rangove, svoja odmarališta, svoje školstvo, svoje zdravstvo, beneficirani radni staž, bolje plate.

Da završim, još jednom, SRS ne spori potrebu izgradnje ovih stanova, samo da se model proširi i na druge kategorije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Kolega Aleksiću, vi želite po amandmanu? Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Podržavam obrazloženje i amandman prethodnog govornika jer je na tragu onoga o čemu sam i ja ovde govorio sve vreme. Pošto su me ovde neki prozivali da sam pobegao, da nisam hteo da čujem šta govore o meni, naravno da nisam. I nemam nikakav problem da sam stojim ovde i sam polemišem sa svima vama, jer je istina jedna i od nje ne može da se pobegne. Dovoljan sam i ja jedan da odgovorim na sve laži koje iznosite tokom današnje rasprave.

Ministar je rekao da sam ja u svom izlaganju bio kontradiktoran pa bih prosto da tu situaciju razjasnimo. Ja sam govorio o tome da je cena stana sa kojom je BK grupa izašla 550 evra sa PDV-om za sve građane Republike Srbije, da je cena koju ste pripadnicima snaga bezbednosti ponudili kao subvencionisanu cenu 500 evra. Dakle, kako je moguće da država subvencioniša stanove i prodaje

po istoj ceni kao privatni investitor? Zašto ti stanovi nisu 380 evra, koliko je najavio predsednik Vučić? Dakle, to je pitanje.

A da li treba dati drugima? Naravno da treba dati. Ne samo pripadnicima snaga bezbednosti, nego i zaposlenima u zdravstvu, obrazovanju, ustanovama kulture, socijalnoj zaštiti itd.

Što se tiče kontradiktornosti, ministre, najveća kontradiktornost u stvari dolazi od vas samih, predstavnika Vlade Republike Srbije. Gospođa Mihajlović, koja je ovde predlagala zakon, rekla je da će da se sagradi 1.578 jeftinih stanova za pripadnike snaga bezbednosti. Juče, u ovoj istoj skupštini, gospodin Nebojša Stefanović je rekao da će se sagraditi 5.203 stana. Ja sada ne znam ko govori istinu a ko ne govori istinu, a to treba da znaju i građani Srbije.

Dalje, juče je ministar Stefanović rekao – ako treba više, gradićemo za sve. Okej, zašto onda ne prihvatite ovaj amandman? Ako već prihvatate da gradite i ako vam ništa ne predstavlja problem da li gradite 1.500 ili 5.000 stanova, onda hajde da gradimo za sve, dajte ljudima barem jeftine stanove, ali ne po 500 evra, kolika je tržišna vrednost stana, nego 380, naročito iz razloga što se u opštini Čukarica, lokacija Makiško polje, nalazi livada. Dakle, te zgrade koje tamo budete sagradili, verovatno će tu krenuti početna stanica metroa Siniše Malog, za koji ste u kampanji pred beogradske izbore delili karte, pa će pripadnici snaga bezbednosti imati povlašćene karte da krenu sa tih lokacija zamišljenim metroom Siniše Malog i sa kartama koje su tada kupili. Zahvaljujem.

(Dragana Barišić: Nisi sam što si mnogo jak, nego te napustili svi.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Kolega Orliću, omogućiću vam pravo na repliku, ali pre toga, gospodine Aleksiću, maločas ste sami pokrenuli inicijativu da govorimo o onome što je tema i što je tačka dnevnog reda. Napravili ste kraću pauzu, ostavili karticu u poslaničkoj jedinici i održali konferenciju, vratili se i nastavili tamo gde ste stali onog trenutka kada ste izašli, a mi smo prešli na sledeći član. Nisam želeo da vas prekidam i da vam uskratim pravo da govorite, ali ste najmanje u ovom trenutku govorili o amandmanu koji je podneo kolega Dubravko Bojić, osim što ste rekli da podržavate.

Kolega Orliću, izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala lepo.

Ko je dovoljan sam, ko nije, u to neću da ulazim, ali izgleda da neko, baš kao što je to uradio Vuk Tadićev Jeremić, i kad kupi dve poslaničke grupe opet nema dovoljno, bar ne dovoljno za odgovarajući utisak.

Zašto stanovi, pitanje je, nisu 380 evra. Zato što su ih previše izgradili i Boris Tadić i Vuk Tadićev Jeremić po toj ceni. Toliko su ih izgradili po toj ceni da ništa nije ostalo za druge.

Da se malo uozbiljimo. Kada bude neko umeo bolje, onda ima pravo da kritikuje ono što se dešava danas. Pošto nikad nije umeo bolje, ako promil

ljudskog dostojanstva ima, može samo da čuti, da klima glavom i da konstatuje – nešto se dobro dešava za nekog u ovoj zemlji, hajde, biću pristojan pa da to konstatujem i da se ne pravim nešto mudriji politički, ili bilo kako, nego što jesam.

Pet stotina evra je procenjena maksimalna cena. Da li će da bude 450? Ne zna bolje nego ja onaj koji to sada ovde pominje. Da li će da bude tih 380? Opet ne zna bolje nego ja onaj koji to sad pominje. Ali zna da mora nešto da kaže i opet mora da pomene Srpsku naprednu stranku i Aleksandra Vučića i da se pravi da nije razumeo da je ovde rečeno – izgradnja se vrši u fazama; da se pravi da nije razumeo ni šta znači ta maksimalna cena, ni da tih hiljadu i nešto predstavlja prvi korak a da će biti više. Ništa se ne brinite, u vreme kada Srbija stiže i stvara, ima odakle pa će biti. U vreme kada je grcala u dugovima i dubiozi, u to slavno vreme kojeg želite da se ne sećamo, tada nije mogla.

Što se tiče Makiša i metroa, razumem da boli. Razumem da boli, pa bar jednako koliko boli „Beograd na vodi“, bar jednako koliko boli svaka fontana koju neki pominju, jer i taj Makiš, odnosno taj metro jednako je jako svedočanstvo njihove nesposobnosti. To što su nekada samo pričali, a i o metrou je pričao Dragan Đilas takođe, danas je realnost.

Kada smo kod Dragana Đilasa, da ne bude da se ovde laže, neka me demantuju i neka kažu koga su vodili, na čijem su se čelu nalazili i Boris Tadić i Vuk Tadićev Jeremić i Dragan Đilas od 2006. naovamo, da se slučajno ne ispostavi da i o tom izveštaju, koji sam tvrdi da su oni lopovi, ipak mi govorimo istinu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, postoji izreka da je važnije graditi u državi nego njome vladati. To ova vlast čini i to treba pozdraviti. Ne razumem one koji ništa nisu gradili, da prigovaraju izgradnji stanova, koja, uzgred budi rečeno, može da pokrene odnosno da uveća rad građevinske industrije. Očigledno je da će neko prodati ciglu, crep, pesak, šljunak, armaturu itd. To je i te kako od značaja i time će porasti BDP u ovoj zemlji.

Ne razumem one koji su trošili na džeparac mesečno stan od 50 kvadrata. Vuk Jeremić „Potomak“ imao je džeparac, koji mu je određen telefonskom sednicom, a kojih je bilo petsto za vreme njihove vladavine, 25.000 evra, džeparac od Vlade. Znači, stan od 50 kvadrata. Vuk Jeremić „Potomak“, koji je aktivno učestvovao u izgradnji kosovske nezavisnosti kroz ono neobavezujuće mišljenje, za pet godina svoje vladavine, zajedno sa Tadićem, ali isključivo on, potrošio je na putovanja avionom tri i po miliona evra, ili 1.400 stanova po 50 kvadrata. Znači, bitnije mu je bilo da spava u apartmanima od 1.200 evra, da za

jedan let potroši 70.000 evra. Bitnije mu je bilo da potroši pare od države, nego da nešto izgradi; bitnije mu je bilo da ima stan od milion evra, nego da za taj stan neko dobije dvadeset pet ili četrdeset stanova.

Ne razumem prigovore. Mislim da je njihov osnovni prigovor sledeći: oni nama zameraju što preko noći ne rešimo sve probleme koje su oni ostavili. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Rističeviću.

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić, po amandmanu.

(Miroslav Aleksić: Replika.)

Na čije izlaganje želite repliku?

(Miroslav Aleksić: Želim da odgovorim gospodinu Rističeviću.)

Prethodnog govornika, gospodina Rističevića? Spomenuo je vas?

(Miroslav Aleksić: Pomenuo je stranku.)

Koje stranke, izvinite?

(Miroslav Aleksić: Narodna stranka.)

Parlamentarna stranka?

Možete po amandmanu da govorite.

(Miroslav Aleksić: Zašto?)

Zato što nemate osnova za repliku.

Da li želite da govorite po amandmanu?

(Miroslav Aleksić: Želim repliku.)

Reč ima narodni poslanik Milimir Vujadinović, po amandmanu.

Izvolite.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Predlažem da se amandman ne prihvati, ne zato što je loše napisan ili što je, ne daj bože, zlurad, nego, prosto, sve je u članu 2. prilično jasno.

Za razliku od nekih drugih, kao ovog sadašnjeg kolege kome niste dali reč, ako pogledate neke druge amandmane, na primer, počevši od naslova pa preko člana 1, uočićete ili da se radi o elementarnom neznanju ili da se radi o zloj nameri. Ja bih pre rekao da se radi o nekoj veoma lošoj i zloj nameri prema pripadnicima snaga bezbednosti, jer predlagati, kako kaže npr. u članu 1, vraćam se opet da bismo objasnili, da se određuju kriterijumi za izgradnju stanova za nezaposlene kojima je prestao radni odnos... Tačno je da su oni napravili 200.000 nezaposlenih u Srbiji. Ovim ih još dodatno vređate, jer ko u Srbiji može uzeti kredit, pozajmicu, bilo nešto drugo u banci, ako nije zaposleno lice? Tu je jasno da se radi ili o neznanju ili o zloj nameri, ali mislim da je ipak u pitanju zla namera, odnosno zamagljivanje ili, na kraju krajeva, uzimanje jeftinih političkih poena na nekim osnovnim životnim pitanjima kada su u pitanju pripadnici snaga bezbednosti.

Cena nije važna. Videli ste to, na primer, u 2011. godini, kada je tadašnji premijer Cvetković, pod palicom Borisa Tadića, uzimao onaj famozni kredit u

septembru od 7,5% da bi povećao plate i penzije pred izbore u maju 2012. godine.

Ono što je još čudnije, uvek kada govore iz poslaničke klupe, govore u množini: „mi“, „naši amandmani“. Pa sedi čovek sam danima! Ili on, ili niko drugi. Teško je tu razaznati ko su to „oni“, na šta se odnosi to „mi“, kojoj partiji pripadaju, ko su lideri njihovih partija, tako da vas molim da i o tome povedete računa ubuduće.

Amandman svakako da odbacimo.

Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Aleksandar Vulin.

ALEKSANDAR VULIN: Znao, ovaj projekat pomoći svim pripadnicima struktura bezbednosti osmislio je predsednik Vučić i insistirao na tome da moramo da nađemo mehanizme da svim pripadnicima bezbednosnih struktura pomognemo, da im život učinimo lakšim i da im pokažemo koliko smo zahvalni za to što rade. Mogli su to pre njega da urade drugi predsednici Republike, drugi vrhovni komandanti. Na pamet im nije palo, a živeli su u ekonomskom smislu u boljim vremenima za Srbiju, u vreme kada su bili miljenici celog sveta, kada su se zaduživali za šta hoćete. Mogli su jedan kredit da uzmu i za ovo, ne bi im bio ni prvi ni poslednji. Nisu hteli da ga uzmu.

Sada slušate kako smatraju da ovo treba proširiti na čitavu Srbiju, svi to treba da dobiju. S druge strane, nije loše da osudimo ovaj zakon, da je on loš, da je dužničko ropstvo itd., ali neka ga uzmu svi, u drugoj ili trećoj rečenici.

Znao, postoje određene specifičnosti, zašto baš pripadnici bezbednosnih struktura. Znao, oni imaju i beneficirani staž sa nekim razlogom – zato što rade posao koji je ne manje odgovoran od bilo kog drugog posla, ali je specifičan. Zbog te specifičnosti ima određene privilegije, baš kao što ima određene teškoće. To je lako razumeti. Samo ako nećete, samo ako mislite da sad treba da svađate pripadnike bezbednosnih struktura sa svima drugima, kao, oni uzimaju nešto od vas. Oni će ovo platiti, platiće manje, biće daleko povoljnije nego što je bilo na tržištu, ali će učestvovati u tome. Država će pomoći i oni će učestvovati u tome. Nemojmo da pravimo stalnu podelu u našem narodu, stalno da ih svađamo, stalno da okrećemo jedne protiv drugih. Nema razloga. Ovo se radilo i ranije, samo sada konačno imamo čoveka koji vodi državu, koji ima osećaja i razumevanja za one kojima je pomoć potrebna i hoće da im pomogne.

S jedne strane govorite – odlaze iz Vojske, odlaze iz Policije, a kad hoćemo da nađemo načina da ne odu iz Vojske i Policije, onda kažete – to je neprihvatljivo, to ne treba raditi. Ovo je deo paketa i tako ga treba doživljavati. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre.

Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Gordana Čomić.

Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem.

Koristim vreme Poslaničke grupe Demokratske stranke za par pitanja koja se tiču vrste propisa i akata kojima će se po ovom zakonu... A vidi se po amandmanima koji su stavljeni i od strane vladajuće većine i od opozicije da su neka pitanja nejasna, od toga šta će biti sa nezaposlenima, preko onih koji su u drugim strukturama. Naravno, stav i gledište svakog od poslanika je, s pravom, da procenjuje da li i kako treba menjati član 2. ili ne.

Moje pitanje odnosi se na vrstu akata i propisa kojima će se regulisati pravo otuđenja nekretnine kupljene pod ovakvim uslovima, prava vlasnika nad nekretninom u slučaju raskida radnog odnosa, disciplinskog postupka ili bilo koje druge procedure kojom on ili ona prestaju da budu pripadnici snaga bezbednosti, obaveze države u ugovornim odnosima na osnovu liste, kako smo čuli, koja će biti – ko se prvi prijavi, on ima pravo na stan, dakle prvih 1.578.

Kojim aktom, propisom Vlade Republike Srbije se definišu međusobne obaveze pripadnika koji je konkurisao i Vlade Republike Srbije? I šta se dešava u slučaju da neko od njih prekrši bilo koji član ugovora? Zašto je važno da znamo kojim aktima i propisima će ovo biti regulisano? Zato što nije uobičajen kupoprodajni ugovor nekretnine, ugovora sa bankom, jer učestvuje Vlada Republike Srbije budžetom svih nas.

Apsolutno ne sporim želju Vlade Republike Srbije da okući pripadnike snaga bezbednosti; ne sporim ni fazu od 1.578 do 5.003, pa za desetak godina i do 15.000. Sporim da se propagandom pokriju važna pitanja koja se tiču otuđenja nekretnine, međusobnih prava i obaveza i situacije koja će bilo kojim aktom biti predviđena u ugovoru koji će budući pripadnik snaga bezbednosti sklopiti – šta u slučaju da njegovo pripadanje snagama bezbednosti prestaje.

Zašto je to važno? Zato što nije ovo prvi put da imamo ideje ovakve vrste. Svaki put je dobrodošlo. Nije prvi put ni da imamo vrstu subvencije kada je u pitanju kupovina nekretnine i namera da se ljudi okuće. Ali jeste prvi put da se cela rasprava predstavlja da se ima ćutati o tome jer je super, i ko god nešto pita, taj je državni neprijatelj broj jedan. To malo unosi senke sumnje u zaista kvalitetna rešenja ovog zakona.

Pažljivo prateći amandmane, uključujući i ovaj koji podrazumeva status nezaposlenih lica ili pravo na proširenje (ne zagovaram ali samo pratim), znači, po sadržaju amandmana vidim da većini poslanika u našoj skupštini većina članova nije dovoljno jasna, nije dovoljno dobra i žele da je poprave.

Moja namera je da bez podnošenja takvih amandmana dobijem odgovor na pitanje koja akta rešavaju ova pitanja: otuđenje nad nekretninom, promena statusa zaposlenog, promet te nekretnine u pravnom sistemu Srbije, da li postoje specijalni uslovi ili ne, ili je sve predmet ugovora. Ako jeste, kako se pravi ugovor između banke, pripadnika snaga bezbednosti i nadležnih u Vladi Republike Srbije? Ko pravi? Da li Ministarstvo unutrašnjih poslova za jedne, Ministarstvo odbrane za druge, Vojska Srbije za treće, četvrta ili peta institucija

pripadnika snaga bezbednosti za njih? To je važno ako s pravom želimo da pružimo nadu pripadnicima bezbednosti da će budžetom svih nas biti omogućeno da se okuće neki od njih. To proizvodi pravne posledice i bilo bi dobro ostaviti van svake sumnje kakve. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, gospođo Čomić.

Pravo na repliku, ministar Aleksandar Vulin.

Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Samo kratko.

Član 8. stav 7: „Ministarstvo nadležno za poslove finansija bliže propisuje uslove pod kojima se vrši raskid kupoprodajnog ugovora, kao i način utvrđivanja i isplate tržišne cene preostale vrednosti“. Šta nije jasno? Potpuno je jasno koje ministarstvo će to da radi. Ono će odrediti na koji način će to da radi.

Evo, samo da vam kažem da to nije nikakva usamljena praksa, na primer, kada upišete Vojnu akademiju, vi ste dužni da određeni broj godina nakon završetka Vojne akademije provedete u redovima Vojske Srbije. Ako to ne uradite, platićete ugovornu kaznu, mogu slobodno tako da kažem, zato što niste proveli određeni broj godina na mestu na kome je trebalo da budete. Dakle, nije ništa neobično, nije ništa novo. Postoje vrlo jasna pravila. Država je uložila u vas kroz školovanje, vi ste dužni da joj to vratite. Ako ne vratite vremenom, vratićete novcem.

Tako je i ovde. Država je uložila u vas tako što vam je dala stan ispod svake tržišne cene. Ako ne vratite državi vremenom koje ćete provesti, jer ona želi da budete tu, ne želi da ostanete bez posla, želi da radite, da budete u bezbednosnim strukturama, ako to ne uradite, bićete dužni da u skladu sa rešenjem Ministarstva finansija doplatite do pune tržišne cene. Šta je tu sporno? Potpuno je logično.

Kao što vidite, imamo i druge primere, ali to piše u članu 8. stav 7, tako da mislim da nemamo o čemu da raspravljamo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Vulin.

Reč ima Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Da piše, ministre, ja ne bih pitala. Ne piše apsolutno ništa. Ili vi ne slušate pažljivo pitanje. Dakle, ja vas pitam za prirodu propisa, kako će biti raskidanje ugovora i kako promet.

To je boljka svih vlada, i onih koje sam podržavala i onih kojima sam bila opozicija. Nemate podzakonski akt, ne znate kakva će biti priroda ugovora, ali znate da je super. To je, ministre, neozbiljno. To je s veseljem komentarisati pitanje koje uopšte niste čuli. Vi u ovom trenutku nemate pojma kako će Ministarstvo finansija...

Narodni poslanici kažu – imamo pojma. Ja ću pitati narodne poslanike, pošto pretpostavljam da oni imaju pojma, ali ovde je dužan ministar da mi odgovori.

Dakle, bez podzakonskog akta ili bez vašeg detaljnog znanja o prirodi propisa kojim se stavlja u pravni promet nekretnina ili raskida ugovor, može da ostane samo arogancija da čitate član zakona koji smo svi pročitali, a to ja nisam pitala. Ja sam pitala kako će to da se uradi. I to je paradigma ove rasprave: vi tvrdite svima nama, bez toga da znamo kako će se to uraditi, da će to biti super. Ja pitam kako će se to uraditi, a vi mi ponavljate da će biti super, pri čemu gubite iz vida da sam ja neko ko ovo pita zato što želi da bude super.

Ali nedostojno je skupštinske rasprave govoriti – to će urediti Ministarstvo finansija. Ja vas nisam to pitala, ja sam vas pitala kako će se urediti. Ja sam vas pitala na koji način ćete rešiti eventualne probleme koji proističu iz ulaganja zajedničkog novca svih nas u opravdano ulaganje – okučiti pripadnike snaga bezbednosti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, gospođo Čomić.

Ministar Vulin ima reč.

ALEKSANDAR VULIN: Znao, po ovoj logici treba ukinuti sve podzakonske akte, nijedno ministarstvo ništa ne treba da donese, nego da svaki zakon do detalja reguliše svaku odluku. Za šta onda služe ministarstva? Ministarstva imaju pravo da donose pravilnike. Ministarstvo finansija će doneti odgovarajući pravilnik.

Polazi se od elementarne pretpostavke, od elementarnog načela da se utvrđuje šta je tržišna vrednost stana, to će utvrđivati Poreska uprava, a razliku između ove i tržišne vrednosti regulisaće Ministarstvo finansija pravilnikom, na koji način će doći do eventualnog plaćanja penala. Za koje mi, naravno, ne želimo da se dešava, ali to član 8. stav 7. jasno kaže, vrlo precizno to određuje.

Ne piše u ovom zakonu na koji način će Ministarstvo finansija doneti pravilnik. Zna se da ima pravo da donese pravilnik i doneće pravilnik. Ne znam kako bi se sad zakonom svaki pravilnik uređivao. Onda ne bi trebali pravilnici, ne bi trebale uredbe koje Vlada donosi, nego bismo sve rešavali zakonima. To se, jednostavno, ne radi. Kao što znate, za zakone je dobro da ne budu opterećeni prevelikim brojem normi, ako je ikako moguće, naravno.

Postoje stvari koje se jednostavno sprovode na ovaj način, recimo, do sada je Vojska Srbije imala pravilnik, ima još uvek, na osnovu koga se dodeljuju stanovi. Pa ne mislite valjda da je u Zakonu o Vojsci predviđeno kako se to radi? Ne, nego je regulisano odgovarajućim pravilnikom, i to funkcioniše, kao što vidite da funkcioniše. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem, ministre.

Ova skupština je juna 2013. godine donela Rezoluciju o zakonodavnoj aktivnosti, za koju smo glasali jednoglasno. Znao, u toj rezoluciji, ministre, piše... Koliko god vas ne zanimalo da imate dijalog sa narodnim poslanicima, molim da proverite, kome god da kuckate poruku, da li je istina ovo što ja pričam.

Ja vas molim da ne dobacujete.

PRESEDAVAJUĆI: Sluša vas ministar i odgovara, pomno.

GORDANA ČOMIĆ: Je l' tako?

PRESEDAVAJUĆI: Siguran sam u to.

GORDANA ČOMIĆ: Sa vama kao predsedavajućim nemam nikakvih problema.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

GORDANA ČOMIĆ: Dakle, Rezolucija o zakonodavnoj aktivnosti obavezuje Vladu Srbije da zajedno sa predlogom zakona, bilo kog zakona, Skupštini podnese i sve predloge podzakonskih akata. Ako to ne može da uradi...

Na dobacivanje „da li ste vi to radili ili niste“ – nažalost, nismo. Ali je ova skupština 2013. godine, juna meseca, zajedno odlučila da ćemo to raditi. Tako piše u Rezoluciji, za koju smo svi glasali. Ministra je očigledno neko propustio da obavesti o tome. Poštovanje Rezolucije Narodne skupštine bi uskratilo meni pravo da pitam kako ćete to regulisati, a ministru mogućnost da pokaže da ne zna da ta rezolucija postoji.

Rezolucija obavezuje Vladu da podnosi i podzakonske akte, baš zato da bismo znali kako će u podzakonskim aktima da budu rešeni opšti članovi i opšta mesta, poput ovoga koje se tiče prometa nekretnina, ili se tiče otuđenja nekretnine ili se tiče prestanka statusa zaposlenog u službi bezbednosti. Da ste to uradili, kao što je naša skupština zajedno rešila da ćemo svi raditi, onda bi bilo van svake dileme kako će to da se reši.

Moja nada iz ove rasprave jeste da će biti sledećeg puta, da su ministri – ako dosad nisu radom svojih saradnika obavesteni da takva rezolucija postoji – slobodni da koriste ovu našu razmenu informacija o članu kojim se regulišu propisi, pravilnici, podzakonska akta bilo koje vrste, odluke, kako god vi to zvali, gde se potpuno detaljno reguliše neka tema iz zakona.

To je jedini razlog zašto sam pitala kojom vrstom propisa, pa smo kroz raspravu došli do opšteg člana da će Ministarstvo finansija napraviti pravilnik. O čemu? O tome kako će da raskida ugovore? Pravilnik o tome kakav će da bude ugovor? Šta će da bude taj podzakonski akt? Nije vaša obaveza, ministre, da to znate, ali je vaša obaveza da znate da je Vlada, odnosno ministar koji je predložio ovaj zakon... Čak direktno nije ni vaša nadležnost, vi ste ovde u ime Vlade Republike Srbije, to je u redu, apsolutno legitimno, ali je obaveza onog ko je pisao zakon da to zna.

Ja ne želim da sumnjam da će promet nekretnina biti obavljen ikako drugačije nego po pravilnicima i podzakonskim aktima koje bude donelo Ministarstvo finansija, ali ono o čemu želim da budem informisana (mislim da je to dobro za sve nas) jeste sadržaj tog podzakonskog akta.

Razni ministri su osporavali pravo ove skupštine da odluči o tome da se podnose podzakonska akta zajedno sa predlozima zakona rečenicom – ne znamo

kako će zakon izgledati na kraju. Naravno da ne znamo. Nijedan zakon nije ušao u ovu skupštinu, a izašao u istom obliku i istim rečima kakav je bio kada je unet u Skupštinu, pa se podzakonska akta prave u skladu s onim kako Vlada ima ideju, da bez promena ikakvih zaista bude i usvojen. To je sve što se Rezolucijom od Vlade zahteva; jednom kada poslanici amandmanima izmene zakon, onda se menjaju i podzakonska akta, u to se Skupština više ne meša.

Tako da bi bilo dobro, ne zbog mene i vas, zbog vašeg ili mog znanja, nego zbog onih zbog kojih se ovaj zakon donosi, da tako radimo ubuduće. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Aleksandar Vulin.

ALEKSANDAR VULIN: Kao što znate, kad već pitate za prirodu akta, ministarstvo može da donese samo pravilnik, ne može da donese uredbu, uredbu donosi Vlada. Dakle, nemamo drugog akta kojim ćemo ovo da regulišemo, nego na ovaj način. Mi smo ovde u zakonu jasno odredili do kada će se podzakonski akt doneti, mislim da je to dobro i to ćete svakako znati, ali i dalje ne vidim ni najmanji razlog i ni najmanju potrebu da se insistira da u svakom zakonu svaki podzakonski akt koji imate upišete i uvedete.

Znate li koliko biste imali podzakonskih akata da ste to, recimo, radili na Zakonu o vojnom obrazovanju? Zato što se u Zakonu o vojnom obrazovanju donose različiti pravilnici: kada je u pitanju školovanje, napredovanje u službi i sve ono što proizilazi iz toga. Imali biste zakon od nekoliko stotina članova koji bi bili tako rešeni.

A da ne govorim o tome što bi, ovako razmišljajući, ispalo da nam Narodna skupština nije ni potrebna, jer Vlada donese, unapred sve uredi, do najsitnijih detalja, donese čak i podzakonske akte. Pa šta će onda tu poslanici? Kako će to funkcionisati?

Ovo je potpuno ispravno – imate nadležni državni organ, imate o čemu će odlučivati, dati su i elementi kako će odlučivati, koji je to organ i, naravno, koji je to pravni akt koji će iz ovoga proizaći. Mislim da je to potpuno razumljivo, trebalo je samo čitati ovaj zakon i ništa više. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Reč ima Aleksandar Marković.

Izvolite, kolega.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo, postoji potreba da se raščisti jedna nedoumica, rekao bih, koja zapravo to nije. U pitanju je pokušaj da se nametne jedna tema koja ne postoji, zlonameran pokušaj od strane nekih poslanika, kako je tobože jedan ministar juče rekao nešto, onda drugi ministar danas nešto drugo, a treći ministar nešto treće. U tom pokušaju u stvari leži sav jad i beda onoga što je ostalo od naše opozicije, dakle, oni su se sad za to uhvatili kao za slamku spasa. Pritom ne mislim na gospođu Čomić, zaista ne mislim na nju, mislim na jednoga koji je priča pre nje danas.

Apsolutno nema mesta tvrdnji da je Zorana Mihajlović obećala jednu brojku izgrađenih stanova, Nebojša Stefanović juče drugu, Vulin danas treću. Potrebno je samo pročitati zakon, a ja ih pozivam da pročitaju i stenografske beleške, jer tamo lepo piše – u pitanju su 5.203 stana koja su predviđena, koja su isplanirana. To je rekla Zorana, a to je rekao i Nebojša. Ali u prvoj fazi, to su odvojene kategorije, to vam piše i u obrazloženju zakona, piše – 1.578 stanova, taksativno pobrojanih, kako, na koji način i u kojim gradovima.

Ovo je jedan lažni pokušaj nametanja neke teme. Kažem, to je sada njima slamka spasa s obzirom na to da nemaju za šta drugo da se uhvate. S obzirom na to da nemaju nijednu moguću kritiku na ovaj zakon, za to su se uhvatili i pokušavaju da dezavuišu javnost.

Morao sam, zbog građana Srbije, da se javim i objasnim. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Markoviću.

Pravo na repliku ima Gordana Čomić.

(Aleksandar Marković: Zašto replika? Rekao sam da ne mislim na nju.)

GORDANA ČOMIĆ: Narodni poslanici, pošto vidim da vladajuću većinu jako nervira primena Poslovnika o davanju prava na replike, hvala. Zarad vašeg mira, evo, ostavljam vas bez svoje replike. Hvala vam, predsedavajući.

PRESEDAVAJUĆI: Imali ste pravo na repliku.

GORDANA ČOMIĆ: Jesam, ali videli ste da većina ne želi da sasluša čak ni osnovano pravo na repliku. Ja ne želim da ih rastužujem još više nego što jeste trenutno zbog stava da u ovoj skupštini ne treba da se čuje niko i ništa sem pohvalnih reči o ministru Vulinu.

Kad budem htela da kažem nešto ružno o ministru Vulinu, ja ću reći, ali nisam. Kada budem htela da se obratim bilo kom narodnom poslaniku vladajuće većine, ja ću to uraditi, ali nisam. Ja sam govorila o temi za koju smatram da je važna za one koji će potpisivati ugovore. A vaš nedostatak strpljenja da saslušate 120 sekundi bilo koga ko ne hvali vladajuću većinu je moja obaveza da vam učinim da se ne nervirate.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, gospođo Čomić.

Aleksandra Tomić, po amandmanu.

Izvolite, dr Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre Vulin, kolege poslanici, zbog građana Srbije moramo da kažemo da Ministarstvo finansija ima veliko iskustvo kada su u pitanju ugovori ovog tipa, koji slede nakon donošenja ovog zakona, i usvajanje pravilnika, kojih će biti.

Prvo, ako uzmete Ministarstvo privrede, koje raspisuje konkurse za različite vrste ugovora koje sprovodi Ministarstvo finansija, na isti način će biti sprovedeni i ovi ugovori. Na kraju krajeva, to je iskustvo još od 2010. godine kada smo takođe imali ugovore sa određenim korisnicima državnih kredita; 2010. godine određene kasarne, kao što je „4. juli“, pretvorene su u stambene

komplekse, za koje su tadašnji mladi naučnici i mladi profesori imali pravo da konkurišu, za ovakve kredite, i da kupe. Tada je kvadrat bio 1.290 evra sa PDV-om, došlo je do 1.450 evra, tako da je država jako dobro zaradila na tim kreditima.

Postupak, u stvari, na koji će način pripadnici oružanih snaga odnosno pripadnici bezbednosnih snaga moći da konkurišu, jeste upravo konkurs koji će raspisati Ministarstvo finansija u saradnji sa Ministarstvom unutrašnjih poslova, ministarstvom vojske, tako da će na osnovu akata podzakonskih, koje će doneti, i na osnovu uslova koje će taj konkurs imati... Znači, uslovi konkursa će biti tačno definisani i na najbolji, transparentan način prezentovani javnosti.

Biće javni konkurs. Svi koji se jave, moraće da ispune određene uslove. Kada budu ispunili te uslove, onda se stvara lista – upravo da bi se izbegla bilo kakva mogućnost manipulacije – prema redosledu javljanja i ispunjavanju tih uslova. Država će sklopiti sa njima ugovore. U tom ugovoru stoji čak i onaj deo uslova pod kojima uzimate taj kredit. To znači, ukoliko ne ispunjavate određene uslove po ugovoru, država ima pravo da raskine taj ugovor. I tačno se znaju koje su posledice ukoliko želite da napustite državni posao i da ne isplatite taj kredit do kraja, pod kojim uslovima i kako se to radi.

Prema tome, to nije neka novost, to nije nešto što dosad država nije radila. To je ono čime će se ova vlada baviti, odnosno nadležno ministarstvo, a to je Ministarstvo finansija, i sigurno je da će biti mnogo povoljniji uslovi nego što smo dosad imali. Sigurno je da će ljudi koji će konkurisati i dobiti mogućnost da potpišu takav ugovor imati velike benefite kada kupuju stan od 500 evra po kvadratu bez PDV-a, kada dobijaju kredit po sigurno najpovoljnijim uslovima. To nije neka novost koju će država imati, osim što je novost u tome da je to 500 evra po kvadratu stambenog prostora, da su stanovi u kvadraturi i strukturi od 32 do 94 kvadrata. Zavisno od mogućnosti ljudi koji su zaposleni, visine plate i njihovih mogućnosti, supružnika sa kojima podižu te kredite, jednostavno, konkurisaće se za ovakve kreditne linije, ovakve stanove.

To je nešto što je dobro i treba u javnosti reći da je po prvi put država ozbiljno pristupila rešavanju ovakvog problema. Mislim da je to jedini način da pokažemo da smo mnogo, na efikasniji način, sposobnija vlada, koja je otvorila mogućnosti da zaista reši probleme velikog broja građana koji rade na tako zahtevnim radnim mestima, kada su u pitanju bezbednosne snage. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Tomić.

Kolega Miroslav Aleksić ima reč.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Pa nije mi baš najjasnije šta sam ja pogrešio kada sam govorio o kontradiktornosti u izjavama ministra Stefanovića i ministarke Mihajlović. Ministar je govorio o 1.578 stanova, ministar juče o 5.203. Smatram, kad predstavnici Vlade govore, da svaka izgovorena reč ima određenu težinu.

Takođe, kad govorimo o tome, ministar je maločas rekao da je neko od nas rekao da je neprihvatljiv ovakav zakon. To nije tačno. Dakle, više puta smo ponovili da smo apsolutno za to da se za pripadnike snaga bezbednosti opredele sredstva za izgradnju jeftinih stanova, ali je isključivo dilema bila u tome šta je to subvencionisana cena ako je ona ista kao i tržišna cena koju nudi neka grupa. Ja nikako da dobijem odgovor na to pitanje.

Dalje, kada govorimo o lokacijama, Vranje, Kraljevo, Novi Sad, pa nije cena kvadrata ista. Možete uzeti, otvoriti bilo koje oglase i videćete da se tamo stanovi u novogradnji kreću između 500 i 700 evra. U novogradnji. Dakle, vi ste ovde ponudili u anketi pripadnicima Ministarstva unutrašnjih poslova 440 evra plus PDV, subvencionisani kredit. Dakle, o tome se sve vreme govori – da li se radi o zaista subvencionisanoj ceni ili ceni koja je, možemo reći, tržišna ako neko može po toj ceni da gradi stanove.

Dalje, kada govorimo o mogućnostima pripadnika snaga bezbednosti i svih drugih da se zaduže, obezbede novac i kupe te stanove, treba, ministre, imati u vidu i situaciju da nisu imali svi tetku koja će im dati 244.000 da obezbede sebi stan...

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Aleksiću, molim vas, nemojte to da radite, neću dozvoliti bilo kakvo vređanje ministra. Nije korektno, nije u redu. Molim vas, nastavite u duhu amandmana, ali neću dozvoliti, ovo vas sada zaista kolegijalno upozoravam. Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući. Samo sam citirao ono o čemu su svi govorili, nisam imao nameru da ikoga uvredim.

PREDSEDAVAJUĆI: Ne znam ko je, stvarno nisam obavešten o tome. Nastavite po amandmanu.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Dakle, radi se o tome da tim ljudima treba omogućiti da budu u stanju da reše svoje stambeno pitanje tako što će se popraviti položaj ljudi koji rade u Vojsci. Maločas sam govorio o tome da najbolji vojnik, koga je isto ministarstvo proglasilo za najboljeg vojnika Vojske Srbije, odlazi iz Vojske zbog loših uslova. E, to je pitanje o kome treba da razmišlja Vlada Republike Srbije i pre svega ministar odbrane – koliko ljudi odlazi danas iz Vojske, zašto odlaze iz Vojske i čime planiraju da se bave.

Dakle, ako država ne brine o svojim pripadnicima snaga bezbednosti u smislu stvaranja normalnih uslova u poslovima i delatnostima koje oni obavljaju i rade za ovu državu, šta onda da govorimo o nekim drugim profesijama?

Pored toga što je neophodno objasniti da li je to zaista subvencionisana cena, jako je važno reći kako će neko ući u realizaciju jednog ovakvog projekta i kako će praktično moći da kupi taj stan, na koji način. U zakonu niste definisali da li će biti neki povoljni krediti, ili neće, za ove namene.

I jako važna stvar, ministre, zakon ne definiše da li ta kompanija, odnosno preduzeće koje se formira kao investitor... U zakonu stoji da je moguće da država investira 100%, a da je moguće da to radi i privredno društvo. Nigde ne stoji da li

je to privredno društvo 100% u vlasništvu države ili ne. Ministarka je rekla da će biti u stoprocentnom vlasništvu Republike Srbije, ali to nigde ne piše. A kada ne piše, znači i da ne mora, što znači da može ponovo doći neki arapski investitor, kao što je slučaj „Beograda na vodi“, da on bude vlasnik tog preduzeća koje investira u jeftine stanove 70%, a država 30%. Zato vas pozivam da definišete to u zakonu kako bi se sprečile bilo kakve moguće zloupotrebe. Kada se bude realizovao ovaj projekat, možda ne budete vi na vlasti, nego neko drugi, pa sprečite vi da ti drugi naprave bilo kakve korupcijske radnje.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala vam.

Reč ima ministar Vulin.

ALEKSANDAR VULIN: Vidite kako plodna rasprava odmah izazove nove emocije i nove ideje. Nije niko podneo amandman, recimo, na ovo što je poslanik govorio pa da je rekao stavite to, nego obično je bilo – menja se red rečenica, zarez, briše se, ali, evo, vidite kako sad kroz raspravu dolazimo do ideja.

Dalje, sve ovo ovde što slušam moglo je da bude urađeno u periodu od 2000. do 2012. godine, baš sve je moglo da bude urađeno, a nije urađeno ništa.

Znate, da biste popravili položaj Vojske, da biste popravili položaj bezbednosnih struktura, morate da oporavite državu, kao što je Vučić svojom finansijskom politikom uradio i uspeo u tome. A onda morate da popravite i moral, onda morate da vratite vrednosti koje su proterane iz Vojske. Morate da vodite računa da vratite nekako i ljude koji su oterani iz Vojske zato što su bili moralni i zato što su bili ratujućim oficiri i podoficiri. A onda morate da razmišljate o tome kako da obezbedite nekome da dobije mnogo povoljnije stan, kako da mu obezbedite mogućnost da zaposli svog supružnika, kako da mu obezbedite da se u Vojsci dobro oseća i da bude tu.

To je deo jednog napora čitavog društva, napora koji nije rađen decenijama. Odnosno, rađen je planski, da bi se ta ista vojska i te iste strukture bezbednosti uništile, da ne bi služile svom narodu i da ne bi služile svojoj državi. Mi sada ispravljamo to što je rađeno i vrlo sam ponosan zbog toga. Nadam se da ćemo to uraditi veoma brzo, naravno, neuporedivo brže nego u decenijama koje su prošle, u kojima se to svakako nije radilo. I naravno da ćemo to raditi kroz svoju državu, da će to biti vlasništvo naše države i da će to država uraditi, kao što država i subvencionise. Kada su banke u pitanju, znate da ćemo raspisati javni poziv, to vam je ovde rečeno i objašnjeno, i tako ćemo dolaziti do finansijskih sredstava. Ovde je država ta koja pomaže i kao takva svakako da pokazuje veliku brigu prema svojim pripadnicima bezbednosti.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Poštovani ministre, iz iskustva smo mogli da shvatimo da ono što ne piše i ne stoji na papiru, dok ste vi na vlasti, ovih poslednjih šest godina, evo sedma godina, vrlo često se ne realizuje, tako da je

mного bolje kada stoji na papiru. I kada stoji na papiru, neki zakon, vi se vrlo često ne pridržavate zakona u različitim oblastima, a da ne govorim ako je u pitanju nešto što ne piše.

Maločas ste rekli jednu stvar, da je ova rasprava plodonosna i da je iznela jedan novi predlog. I rekli ste da mi nismo podneli amandman za to o čemu sam ja govorio. Ja ću da vas ispravim i da vam kažem da jesmo podneli amandman da se izbriše ovaj član, odnosno mogućnost da privredno društvo može biti investitor bez jasno definisanih kriterijuma i odnosa državnih ili potencijalnih privatnih investitora. Ako je država predviđena da bude investitor, zašto onda osnivate novo privredno društvo? Ako ga već osnivate, recite da li će biti 100% vlasništvo države, ili barem to napišite u zakonu.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima dr Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Nije ništa neobično da ljudi ovde ne znaju otprilike šta su predložili svojim amandmanima i na šta se odnose.

Inače, suština problema kod ovog amandmana nije ona nepismenost od koje smo počeli, nego to što je promašio ideju zakona. Onaj ko ne zna, a voli da priča o „Beogradu na vodi“, na primer, kako projekti te vrste izgledaju u svetu i koji se procenat vlasništva onoga ko daje samo zemljište obično dobija, taj ne može ni da zna da je Srbija na tom projektu prošla jako dobro. Samim tim, sve ono što ima da kaže na tu temu apsolutno nikakve veze ni sa čim dalje nema.

Šteta je što neko živi u Srbiji u 2018. godini a ne zna da je došlo do odgovarajuće dobre, pozitivne korekcije kamata na kredite u dinarima, upravo u ovoj zemlji, što ima puno veze i sa uslovima pod kojima će neko sutra da dođe do stana, o čemu pričamo danas; da je do toga došlo i zbog ozbiljne i odgovorne politike Narodne banke Srbije ali i zbog toga što su se prilike u državi dramatično promenile nabolje. Onaj ko te stvari ne zna, on ih apsolutno ignoriše i pokazuje da ga ništa drugo i ne zanima osim prilike da ovde bude bučan.

Ali da ne ostane ništa nedorečeno, ja bih voleo, svaki naredni put kada se javi za reč, da kaže gde su bili Boris Tadić, Vuk Tadićev Jeremić i Dragan Đilas od 2006. godine naovamo, koju su to stranku, odnosno koje su to preduzeće vodili, pa da utvrdimo šta smo mi danas rekli istinito, a šta su neki ovde lagali, kao što jedino rade. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima Radoslav Milojević, po amandmanu.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Uvaženi predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, ne znam zaista čemu to negodovanje prekoputa, ali nema problema, navikli smo na to.

Ja sam rekao kada je tu bila ministarka Mihajlović (žao mi je što ona kao resorni ministar već dva dana nije ovde, verovatno ima neke neodložne obaveze) da mi nemamo ništa protiv toga i podržavamo da pripadnicima Vojske Srbije koji nemaju krov nad glavom to bude obezbeđeno. Naravno da je poražavajući podatak da se 18.900 pripadnika Vojske Srbije javi na ovaj konkurs, a da, po procenama i prijavi, 30.000 pripadnika Vojske Srbije, MUP-a ili generalno ljudi

koji se bave sektorom bezbednosti nema krov nad glavom. To je poražavajući podatak i poražavajuća činjenica.

Da, nas zanima, rekli ste da nećete... U stvari, rekli ste da ćete izgraditi 15.078 stanova ukupno. Onda je ministarka rekla da će se prvo izgraditi 1.578 stanova, a onda je ministar Stefanović rekao da će se izgraditi u prvoj fazi ne 1.578 već 5.200 stanova. Šta je od te dve informacije tačno? Ne pitam to zbog sebe, već Demokratska stranka ovo pitanje postavlja zbog svih pripadnika koji su zaposleni u sektoru bezbednosti i nadaju se da će ovim zakonskim rešenjem steći krov nad glavom kako bi mogli da žive i nesmetano obavljaju svoje poslove.

Međutim, da bi neko mogao da izdvoji 500 evra po kvadratu, ne može to da uradi sa prosečnom platom od 30.000 dinara. Možemo da vidimo potpunu nekompatibilnost onoga kako žive pripadnici, pre svega, Ministarstva odbrane i Ministarstva unutrašnjih poslova i ovog zakona.

S druge strane, kako pripadnici ministarstava i mi građani da vam verujemo da će biti tako kada već šest i po godina brže, bolje, jače politike čekamo neko poboljšanje koga nema? Godine 2014. smo takođe imali obećanja sa najviših mesta, ne od strane ministara, nego od strane premijera, da će se stanovi graditi za 380 evra po kvadratu. Od toga nema ništa. Onda smo imali obećanje od resorne ministarke da će se od Beograda do Novog Sada vozom stizati za manje od pola sata, a takođe od toga nema ništa.

O tome kako žive pripadnici ministarstava, pre svega odbrane, a i svi ljudi zaposleni u sektoru bezbednosti, govori najnoviji podatak da Srđan Ristić, Ginisov rekorder, napušta Vojsku zbog teškog materijalnog i finansijskog stanja.

To je, ministre, ono što je poražavajuće. Ovde govorimo da 72% pripadnika koji napuste Vojsku Srbije to uradi na lični zahtev, što je poražavajuće. Kako će neko ko ima prosečnu zaradu od 30.000 dinara, da ne govorimo o onima koji su civili a rade u sektoru bezbednosti, pre svega u Ministarstvu odbrane, i imaju prosečnu zaradu 23.000 dinara, kako će izdvojiti 40.000 evra za stan od 80 kvadrata?

Rekli ste da niste mogli da uradite pre ove stvari – ne verujemo da ćete uraditi, ali se nadamo zbog pripadnika koji rade u sektoru bezbednosti da hoćete – zato što je Demokratska stranka uradila nešto loše dok je obavljala vlast i služila građanima od 2007. do 2012. godine. Zašto mi to nismo uradili? Nismo uradili zato što smo morali, pre svega, da vraćamo ono što ste vi zadužili i da ispravljamo ono što ste vi upropastili devedesetih godina. Ako ste zaboravili, ako imate kratko pamćenje, podsetiću vas da je plata bila trideset evra te 2000. godine kada je Demokratska stranka, u širokoj koaliciji, došla na vlast. A mi smo ostavili prosečnu platu trista evra, deset puta više. Vratili smo staru deviznu štednju; vratili smo trinaest penzija; vratili smo građanima Srbije dvanaest dečjih dodataka koje ste vi ostali dužni; vratili smo Telekom; ukinuli smo vize; vratili smo zemlju u UN.

To smo sve morali da uradimo zbog vaše štetne vlasti, kada ste je obavljali devedesetih godina. Pitanje je šta ćemo zateći za dve godine kada vas budemo pobedili na izborima i šta ćemo sve morati da vraćamo u vremenu koje je pred nama. Vi ste zadužili čitavu zemlju, da niko ne može da se sa tim dugovima izbori. Za šest i po godina vaše vlasti zadužili ste državu deset milijardi evra. Deset milijardi evra!

Kako pripadnici sektora bezbednosti da vam veruju kada ste rekli da nećete povećavati cenu struje, a povećali ste je; kada ste rekli da nećete građanima otimati penzije, a oteli ste; da nećete smanjivati plate i dnevnice, a smanjili ste i plate i dnevnice? Rekli ste da nećete dirati subvencije za poljoprivredu. Subvencije za poljoprivredu su u vreme nas, kako vi kažete – loših, bile 14.000 dinara, a sada su subvencije za poljoprivredu četiri hiljade dinara. Ali ste zaboravili da je u to vreme kada je subvencija za poljoprivredu bila 14.000 dinara evro bio 80, a litar goriva takođe 80. Sada za 4.000 dinara naš poljoprivrednik ima evro od 118, a cenu goriva od 150 dinara. To je realnost u Srbiji, kako građani teško žive i sastavljaju kraj s krajem. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Đorđe Komlenski.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Povređen je član 107, dostojanstvo Narodne skupštine. Ovakve kvalifikacije ste zaista mogli i bili dužni da sprečite. Mogu da razumem da niste mogli baš sve da predvidite, ali od dotičnog gospodina uvek je za očekivati ovako ponašanje.

Znate šta, krajnje je neprimereno da brigu o tome na koji način i po kojoj ceni će se rešavati stambeno pitanje pripadnika Vojske Srbije komentariše neko ko, da je ostao, ne daj bože, na vlasti, i on i njegov ministar, do 2016. godine taj problem bi bio rešen 100%, ali tako što mi danas ne bismo imali ni jednog jedinog pripadnika Vojske Srbije, Vojska uopšte ne bi postojala. To je bila metodologija kojom su oni želeli da reše ovaj problem.

Ne treba ovde trošiti vremena i nabrajati šta sve mi iza njih treba da popravljamo i ispravljamo. To se radi, to je evidentno i to je ono što im smeta. A normalno je da to smeta nekome ko je mislio da je vojna vežba tako što u koordinaciji sa ministrom otkupi za četrdeset miliona Dom Vojske Srbije, onda ga proda za dvadeset četiri, a šesnaest miliona investira u zajedničku gradnju na Miljakovcu, ali ne za stanove za Vojsku, nego za direktnu prodaju, iz koje naprave profit njih dvojica.

Prema tome, dužni ste da ovo sankcionišete i da ubuduće ipak, kada vidite u kom pravcu diskusija vodi, na vreme je presečete i sprečite. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Komlenski. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Narodni poslanik Milimir Vujadinović, povreda Poslovnika.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Član 106. Kada se govori o dnevnom redu, prethodni govornik je izašao, i to obimno, van tačke dnevnog reda govoreći o nekim stvarima, poražavajućim.

Slazem se, dosta toga je poražavajuće kada je u pitanju odbrambeni sektor. Poražavajuće je to što ste najčasnije srpske oficire, u vreme ministროvanja Dragana Šutanovca, njegovog šefa, spakovali u kazamate širom sveta i širom Srbije. Poražavajuće je to što ste im urušili moral na najniže grane. Poražavajuće je to što ste rasformirali najelitnije jedinice srpske vojske. Poražavajuće je i to što ste uništili četiri stotine oklopnih vozila; poražavajuće je i to što ste uništili 200 haubičkih cevi; poražavajuće je i to što ste uništili 23.000 pušaka; poražavajuće je i to što ste uništili 9.000 raketnih sistema i prodavali ih u bescenje. Poražavajuće je i to što ste otpustili 200.000 ljudi. Poražavajuće je i to što su vam i ministra poljoprivrede hapsili.

Mnogo je poražavajućih stvari, ali ja vas ipak molim da raspravu vratite na temu o kojoj danas govorimo. Hvala.

Ne želim da se izjašnjavamo u danu za glasanje.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Vujadinoviću.

Narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević, povreda Poslovnika.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući. Reklamiram član 108. koji u stavu 1. kaže – o redu na sednici Narodne skupštine stara se predsednik, odnosno predsedavajući koji u tom trenutku vodi sednicu.

I moje kolege su ukazale na povredu članova ovog poslovnika. Ne samo da smo slušali o subvencijama za poljoprivredu i o najrazličitijim mogućim temama koje smo mogli da čujemo u javljanju po amandmanu, nego smo došli do tog stadijuma da, evo, već drugu nedelju raspravljamo o jednom predlogu zakona.

Sada, u raspravi o pojedinostima imamo nešto na šta ste vi morali da ukažete jer ste za poslednje dve nedelje mogli da čujete, a to je izvrtanje činjenica i unošenje zabune kod naših građana, odnosno javnosti. Stalno se priča o tome koliko stanova je rekao koji ministar i da li je to hiljadu i nešto stanova ili pet hiljada stanova. Ja mislim da smo već apsolvirali dosad o kom broju stanova se radi. Molim vas da ne dozvolite nadalje ovakve povrede Poslovnika. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Moj uvaženi kolega Marijan Rističević izneo je računicu o mahinacijama prethodnog govornika, koji je malopre pričao ovde svašta. Otprilike, vrednost njegovih mahinacija u Smederevskoj Palanci iznosila je oko 900 stanova za pripadnike Vojske Srbije ili Policije.

On je malopre ovde pričao o 30.000 pripadnika Vojske bez krova nad glavom. Eto, da nije bilo njegovih mahinacija, bilo bi 900 manje. Da nisu Tadić,

Pajtić i Đilas vršili vlast, verovatno da ne bi nijedan pripadnik bio bez krova nad glavom, ali bože moj.

On je malopre spominjao ovde svašta, ali samo radi građana Srbije mora da se istakne nekoliko stvari. Prosečna plata u Srbiji je danas veća, u evrima, nego što je bila za vreme vaše vlasti. Inflacija u Srbiji je daleko stabilnija danas nego što je bila u vreme vaše vlasti. Krediti u dinarima su daleko povoljniji nego u vreme vaše vlasti. A nezaposlenost je na najnižem istorijskom nivou, na najnižem nivou.

Ne zna to prethodni govornik, kao što ne zna, između ostalog, ni o kom amandmanu je malopre govorio. Ja ga pozivam da kaže odmah sada po kom amandmanu se javio i kako glasi tekst amandmana o kome je govorio, a da ne pogleda sad. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar Vulin.

(Radoslav Milojević: Mogu li da se javim? Pitao me je čovek.)

ALEKSANDAR VULIN: Hvala.

Znate, dosta je teško slušati stalno iste napade koje stalno morate da objašnjavate istim brojevima koji su, jednostavno, nepristrasni i ne mogu da lažu. Prosečna plata profesionalnog vojnika, kada smo mi preuzeli odgovornost za upravljanje ovom zemljom 2012. godine, bila je 33.308 dinara, a danas je 39.191 dinar. Da li je dovoljno? Nije. Da li je više nego što su imali? Jeste.

Da li smo manje zaduženi? Jesmo. Da li se zadužujemo za plate? Ne zadužujemo se. Ne zadužujemo se, kao što su oni govorili na sednici Vlade, imate stenografske beleške, kada im predsednik Vlade Mirko Cvetković kaže: „Nemojmo, ljudi, da uzmemo kredit za penzije, unišćemo državu“, oni kažu: „Ćuti, šta ti znaš“. Naravno da uništavaju državu i naravno da to rade.

Da li ima više uniformi? Ima. Da li ima više hrane? Ima. Da li ima više oružja? Ima. Da li su bolje plate? Jesu. Da li je dovoljno? Nije, nastavljamo da radimo.

Kažete da je 19.000 ljudi tražilo stan. Pa, ti ljudi su se rodili juče? Sada su se rodili i sada nemaju stan, a imali su stan dvanaest godina za vreme vlasti DOS-a, a sada više nemaju stan? Pa zašto im tad niste rešili stambeno pitanje? Zašto tad niste nešto uradili da tih 19.000 ljudi, ili koliko već kažete da ih ima, dobiju i reše na ovaj način stambeno pitanje?

Nemojte da se hvalite „Stepom Stepanovićem“. Pogledajte cene u „Stepi Stepanoviću“, a pogledajte ovo što mi nudimo. Pogledajte koliko su oni platili svoj kvadrat u „Stepi Stepanoviću“ i pitajte ljude koji žive tamo kakvih problema imaju, zašto im nije urađena odgovarajuća kanalizacija, zašto im do dana današnjeg nije završena saobraćajna signalizacija, zašto do dana današnjeg nemaju odgovarajuće priključke. To ih pitajte i pitajte ih koliko su platili taj kvadrat. A koliko će ovde platiti? Dakle, i te kako postoji razlika. Ja sam ponosan na tu razliku i svaki put ćemo brojevima demantovati ovo što slušamo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Reč ima koleginica Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine ministre, podneli smo ovaj amandman zbog toga što smatramo da treba u ovom članu u drugom stavu da se briše mogućnost hitnosti donošenja svih drugih zakona koji su vezani za ovaj zakon, jer to jednostavno ne bi imalo smisla dok se ne izvrše izmene određenih zakona.

Naime, ministar Stefanović je juče odgovorio na moje pitanje o rešavanju stambenog pitanja za vojne beskućnike i članove njihovih porodica, jer mnogi od njih nisu dočekali da budu u životu a da dočekaju svoj stan, kako će to da se rešava za decu palih boraca, za invalide poslednjih ratova. On je rekao da će da se osnuje određeni fond iz kojeg će da se sufinansiraju (ja sam ga bar tako razumela, i moje kolege) stanovi kroz ovaj projekat izgradnje jeftinih stanova.

To, jednostavno, nije moguće, gospodine ministre, dok se ne izvrši izmena Zakona o javnoj svojini, koji je katastrofalan, koji je donela ova „žuta“ dosovska vlast 2011. godine. Mi smo tada bili protiv tog zakona. Njegove izmene su bile 2013. godine. Volela bih, ako ste u mogućnosti sada ili u toku ove rasprave, da mi odgovorite, pošto po tom Zakonu o javnoj svojini nisu obuhvaćeni objekti koji su u vlasništvu Vojske Srbije, odnosno Ministarstva, kakva su vaša saznanja vezana za Kasarnu „Radomir Putnik“ u Kragujevcu i mogućnosti da se izvrši kompenzacija te imovine sa Gradskom upravom grada Kragujevca, koju vođu nesposobni Radomir Nikolić, ali čisto iz razloga da bi se iz tog fonda, recimo iz te imovine, izgradili stanovi za vojne beskućnike. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Radoslav Milojević, po ovom amandmanu.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Naravno da je važno, još jednom ponavljam, da pripadnici sektora bezbednosti obezbede krov nad glavom, ali je važno i kako oni žive i pod kojim uslovima rade.

Potpuno je netačna izjava, moram to reći takođe zbog građana Srbije, da 2010. godine nije imao, nije leteo nijedan avion u Vojski Srbije. Bilo je između 25 i 35 aviona, kako „orlova“, tako i aviona G-4, tako i pet „migova“.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Milojeviću, da li ste vi slušali koleginicu Natašu Jovanović?

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Da.

PRESEDAVAJUĆI: Molim vas da komentarišete njen amandman.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Gospodine predsedavajući, ja ne razumem zašto ste vi nervozni. Razumem zašto je nervozan ministar Vulin, jer vidimo da je i Vučić opovrgao njegovu jučerašnju izjavu u vezi sa našim putem ka EU. Tako da ja razumem njegovu nervozu, ali ne razumem vašu nervozu.

Pričam o tome kako žive pripadnici zaposleni u sektoru bezbednosti. Znam da je vama lako, da ste u vlasti, ali pričam o ljudima koji nemaju krov nad glavom. Pričam o ljudima koji rade za 30.000 dinara. Pričam o ljudima, o tome da je Ginisov rekorder napustio Vojsku, na lični zahtev, zbog teške materijalne situacije.

Ako vama to nije dovoljno, u redu.

PRESEDAVAJUĆI: Na sve to vam je ministar Vulin odgovorio.

(Nataša Sp. Jovanović: Replika.)

Ne možete repliku, možete samo po amandmanu.

(Nataša Sp. Jovanović: Neću po amandmanu, nego repliku. Potpuno pogrešno tumačenje mog amandmana.)

Nije vas spomenuo kolega Milojević. Mogu po amandmanu, ali prvo ministar Vulin ima reč.

(Nataša Sp. Jovanović: Tražim repliku, nemojmo da se igramo ovde.)

Ministre, imate reč.

(Nataša Sp. Jovanović: Poslovnik. Ministre, prvo ja po Poslovniku.)

ALEKSANDAR VULIN: Kako predsedavajući kaže. Izvinjavam se, ja nisam vlast ovde. Kako kaže predsednik, ja to moram da slušam. Hvala.

Tačno, mi pričamo ovde, samo ne pričamo o zakonu, to je tačno, pošto zakon očigledno nije nikom zanimljiv, ili veoma malom broju. I hvala izuzecima kojima je ovaj zakon zanimljiv.

Tačno, mi pričamo o ljudima koji su u vreme vlasti DOS-a imali daleko manje plate. Da, pričamo o ljudima koji nisu imali ni najmanju nadu da će im se na bilo koji način rešiti stambeno pitanje u vreme vlasti DOS-a. Da, pričamo o ljudima koji nisu imali uniforme, pričamo o ljudima čiji je materijalni položaj bio daleko niži. Da, pričamo o ljudima koji su zbog svog stava, zbog svog patriotizma, bili proterivani iz Vojske. Da, pričamo o tim ljudima. Pričamo o ljudima koje su zbog toga otpuštali. Pričamo o ljudima koji nisu imali baš nikakvu nadu.

Sada govorimo o ljudima o kojima država ponovo brine, o kojima država sada ponovo vodi računa i pravi sistem, kao nekada. Setićete se, onaj sistem kome je svaki civil zavideo – kada jednom uđete u Vojsku, do kraja vašeg radnog veka, pa i posle, neko brine o vama i vašoj porodici. To je efikasno uništeno. Mi to sada vraćamo. Mi sada vraćamo sistem koji brine o ljudima. Da, mi pričamo o ljudima.

Žao mi je što se ovde ne priča o zakonu, žao mi je što se ne priča o rešenjima, žao mi je što se ovo koristi, ako je moguće, samo za neki politički obračun. To je sve što može da se uradi, ali brojevi su opet neumoljivi – plate su veće nego što su ikad bile. Da li je dovoljno? Nije. Da li će biti bolje? Hoće. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Nataša Jovanović, povreda Poslovnika.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine Marinkoviću, javljam se po članu 27. Znače, dok predsedavate ipak morate da vodite računa, kada je rasprava o amandmanima, da sednica ima neki normalan tok, hajde da kažemo da ima u ovom trenutku, ali da ima neku logiku.

Ako se javlja gospodin Milojičić po mom amandmanu, i to mora da ima nekog smisla. Može da on priča pod razno ono što je pripremio, napisao, ali mora onda da zna, ako se nadovezuje na moju priču, da je upravo Dragan Šutanovac ostavio te ljude, vojne beskućnike, bez stanova.

Kada je trebalo da reši to pitanje i kada je trebalo da se izvrši ta kompenzacija sa imovinom Grada Kragujevca, evo, tu sedi Veroljub Stevanović pa neka vam potvrdi, koji je kao gradonačelnik Kragujevca više puta pozivao Šutanovca da se to uradi... Mi smo dobili informaciju, ja sam tada insistirala na tome, u tome su me podržale sve kolege srpski radikali, da se to reši na način da se izvrši ta razmena, jer mi imamo kasarnu koja toliko vredi, odnosno da Grad Kragujevac to plati da bi moglo to da se uradi, a da Vojska Srbije od tog novca izgradi stanove za vojne beskućnike.

I dan-danas ti ljudi žive neuslovno, kad budete dolazili u Kragujevac to možete da pogledate, u Daničićevoj ulici, u delu kasarne gde su smešteni slavni srpski oficiri (znači, mnogi od njih su bili sa visokim činovima) i članovi njihovih porodica. Neću da pominjem njihova imena iako znam članove tih porodica. Više puta sam išla u posete kod njih. Oni su došli sa malom decom, danas su ta deca, uslovno rečeno, intelektualci.

Prema tome, povedite računa i nemojte da mi kažete da ja nisam... Ja ništa ružno nisam želela da komentarišem niti da kažem, govorim jezikom argumenata i činjenica, kao i svaki srpski radikal. Želela sam na takav način da komentarišem da je pogrešno protumačio moje izlaganje i javio se upravo po amandmanu koji sam podnela u ime Poslaničke grupe SRS kolega Milojičić.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Jovanović. Znam da imate dobre namere.

Mislim da nisam povredio Poslovnik. Da li želite da se Narodna skupština...? (Ne.) Hvala puno.

Radoslav Milojičić, po amandmanu.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Hvala.

Jasno je svim ljudima koji se bave sektorom bezbednosti da postoje kasarne, postoje objekti koji su od strateškog interesa za Vojsku Srbije i za državu Srbiju, koji nisu na prodaju, tako da ne bih više da oduzimam vreme oko tih stvari. Svako ko se bavi, pogotovo ljudi u Generalštabu koji se bave tim stvarima... Time se ne bavi ministar, Generalštab daje procenu da li je nešto na prodaju ili nije. Postoje komisije koje se time bave i postoje stvari, objekti i kasarne koje su od strateškog interesa za Vojsku Srbije i koje nije moguće prodati. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Nataša Jovanović, po amandmanu.

(Nataša Sp. Jovanović: Replika.)

Nije vas spomenuo, ne mogu, stvarno nemam nijedan osnov da vam dam repliku, uz sve razumevanje. Evo, kolega je otišao, nemate kome ni da replicirate, nažalost. Hvala.

Đorđe Komlenski, povreda Poslovnika.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Povređen je član 106. Poslovnika. Vi ste ovde dozvolili nekome da govori o kasarnama koje su bitne, prioritetne i ostalo.

Jedna od najbitnijih kasarni je kasarna u Obrenovcu, koju su gospodin Šutanovac i gospoda koja su tad vladala ispraznili, izveli vojsku na vojnu vežbu. To je kasarna u kojoj je bilo dvanaest amfibija. Zatvorili su tu kasarnu i Obrenovčani su zbog toga drastično više nastradali u poplavama 2014. godine nego što je to moralo da se desi. Jednom jedinom ispravnom amfibijom pola Obrenovca je evakuisano.

Zamislite da nisu ugasili kasarnu u Obrenovcu, u kojoj je strateški bila inženjerijska jedinica upravo zato što je neko nekada vodio računa da se nešto slično može desiti. Od dvanaest amfibija koje su bile ispravne, jedna je preživela u Srbiji njihovu vlast. I ta jedna je mnogo učinila za Obrenovac. Koliko bi za Obrenovac bilo bolje da je postojala kasarna, da je bilo 12 amfibija, da je ostala inženjerijska jedinica, a o tome te bitange nikada nisu ni razmišljale. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Mislim da nisam povredio Poslovnik.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Đorđe Komlenski: Ne.)

Na član 2. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici dr Danica Bukvić i Snežana Paunović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Danica Bukvić.

Izvolite.

DANICA BUKVIĆ: Poštovani ministre sa saradnicima, kolegice i kolege narodni poslanici, podnela sam amandman na član 2. stav 2. Predloga zakona koji se nalazi na dnevnom redu. Amandman glasi: „Svi postupci koji se sprovode na osnovu ovoga zakona sprovode se po hitnom, odnosno ubrzanom postupku“. Amandmanom se vrši pravnotehnička redakcija.

Još jednom bih istakla ulogu, značaj i odgovornost posla koji pripadnici snaga bezbednosti obavljaju i njihov značaj za bezbednost čitave države. Nažalost, najveći broj zaposlenih u državnim organima koji nemaju rešeno stambeno pitanje je među pripadnicima snaga bezbednosti. Pohvalno je da su Vlada i resorno ministarstvo prepoznali koliko je značajno rešavanje ovog

problema. Zato su potpuno opravdani razlozi da ovaj zakon što pre stupi na snagu, kako bi se odmah započelo sa realizacijom ovog projekta.

Ono što je takođe značajno jeste činjenica da će u realizaciji ovog projekta biti angažovana domaća građevinska industrija jer je odredbama zakona određena obaveznost učešća domaćih privrednih subjekata, pa će se na taj način povećati broj zaposlenih u ovoj delatnosti.

Kao što su moje kolege već istakle, bilo bi dobro da se na sličan način reši stambeno pitanje, posebno mladih, i u drugim oblastima.

Poslanička grupa SPS će u danu za glasanje podržati ovaj zakon, kao i druge predložene zakone. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala vama.

Reč ima narodni poslanik Snežana Paunović.

Izvolite.

SNEŽANA PAUNOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, apsolutno ste, ministre, bili u pravu kada ste rekli da se ovde najmanje govori o zakonu. Ja prosto fenomenološki opominjem da možda svi još jednom treba da razmotrimo amandman uvaženog kolege iz Srpske radikalne stranke o kome se polemicalo 45 minuta. Odgovorno tvrdim da niko od opozicionih poslanika nije ni čuo amandman o kome je kolega iz Radikalne stranke govorio, ali je to bila dobra platforma da unizimo ovaj zakon, ovu vladu i sve što se radi sa jedne distance sa koje baš i ne bismo smeli da imamo moralno pravo.

Kao što je koleginica Danica rekla, podneli smo amandman koji je jedna pravnotehnička redakcija u smislu da... U pravu ste, i u obrazloženju je stiglo da se smatra činjenicom da se svi postupci koji se sprovode po osnovu ovog zakona smatraju hitnim. Možda nije osnovana naša intervencija, ali, zaista, i dalje sam stava da treba da se u članu 2. Predloga zakona stav 2. promeni i glasi: „Svi postupci koji se sprovode na osnovu ovog zakona sprovode se po hitnom, odnosno ubrzanom postupku“.

Precizno mi je definisano, a razumela sam iz vašeg izlaganja da je hitnost u skladu sa neophodnošću koja ovde nema potrebe za polemikom. U svakom slučaju, hvala na odgovoru.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice Paunović.

Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. st. 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18 časova zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese zakone iz dnevnog reda ove sednice.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Izvolite.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 2. ovoga zakona. Da se razumemo, SRS nema ništa protiv toga da se pripadnicima snaga bezbednosti pod povlašćenim uslovima dodeljuju

stanovi, tim pre što znamo kakva je bezbednosna situacija u našem okruženju, a vidimo kako se stvari i u svetu odvijaju i da će ta situacija biti još teža i gora.

Naravno, naša poslanička grupa podnela je veliki broj amandmana jer želimo da ovaj zakon, koji ima jednu dobru ideju, učinimo još boljim.

Ono što meni lično najviše smeta jeste to što i predstavnici Vlade i predstavnici vladajuće većine žele da pokažu da je ovaj zakon nešto revolucionarno, nešto što do sada nije viđeno. Ovo možda jeste revolucionarno kada je u pitanju režim koji je vladao pre naprednjačkog režima, jer znamo da pripadnici Demokratske stranke nisu vodili računa o ovome, naprotiv, sve su radili da se unište Vojska i bezbednosne snage.

Ipak, zaboravlja se ovde jedna egzaktna činjenica, koju svi znamo, a to je da su se stanovi nekada delili besplatno. Znači, vi niste predložili ništa revolucionarno. Stanovi su se nekada dodeljivali besplatno, ne samo pripadnicima bezbednosnih snaga nego i običnim radnicima, portirima, čistačicama itd. Štaviše, recimo, nekada su pripadnici bezbednosnih snaga pisali žalbe zbog toga što im stan koji su dobili besplatno nije okrečen po njihovoj volji, a danas, kada bi se nešto tako desilo, kada biste nekom dali stan i bez jednog zida i sa rupom na plafonu, čovek bi skakao od sreće.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Saviću.

Na član 2. amandman je podnela Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li se javljate za reč, kolega Jojiću?

Izvolite.

PETAR JOJIĆ: Dame i gospodo, nema sumnje da je ovaj predlog zakona apsolutno potreban i da on treba da bude i pravičan.

Ono što je u istoriji službi bezbednosti poznato još od 1945. godine pa naovamo jeste da su pripadnici službi bezbednosti imali velike probleme kada su u pitanju stan i stambeni problemi. U to vreme, kada sam dolazio u službu, bio sam podstanar i znam kako je tim ljudima biti u statusu podstanara; tu su ucene, tu su maltretiranja, tu su teške posledice kako za decu tako i za one pripadnike koji su radili, i gde su radile i njihove supruge.

Ono što primećujem, nije bilo ideje da se u sklopu ovog predloga zakona ima u vidu i ideja za formiranje stambenih zadruga po okruzima i po područjima policijskih uprava. Zamislite, kada je sreski Sekretarijat unutrašnjih poslova Pančeva 2001. godine osnovao stambenu zadrugu, u jednoj godini rešeno je 30

stambenih problema; za samo jednu godinu trideset pripadnika službi unutrašnjih poslova!

Ono što bi trebalo imati u vidu jeste da pripadnici unutrašnjih poslova treba da budu podjednako zastupljeni, nije mi jasno zašto se pošlo samo od pet policijskih uprava. Imamo 27 policijskih uprava, a samo je pet policijskih uprava i upravnih okruga obuhvaćeno ovim zakonom. Prema tome, trebalo je ravnomerno, u svim policijskim upravama, imati u vidu nezaposlenost, imati u vidu stambene probleme pripadnika službi bezbednosti i na taj način bilo bi realnije rešavanje ovih problema u pogledu stambenog pitanja. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Jojiću.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Izvolite.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, na član 2. Predloga zakona podnela sam amandman da se u trećem stavu posle teksta „realizuje po“ doda tekst – po određenim fazama.

Ovaj amandman sam podnela kako bih precizirala ovaj član, a vaše obrazloženje kaže suprotno – da je član dovoljno precizan i da ga ne treba menjati, što se, naravno, ne bih složila.

Više puta smo ovih dana čuli da je prvi deo prve faze u kojoj se gradi 1.578 stanova, da će cena po kvadratnom metru biti 500 evra, da su stanovi koji će se graditi biti različite strukture i kvadrature. Da uzmemo, na primer, dvosoban stan površine 27 kvadrata; njegova cena bi trebalo da bude najviše 27.000 evra. Osnovno pitanje je kako će pripadnik snaga bezbednosti doći do sredstava za kupovinu ovog stana. Malo je verovatno da taj novac ima, tako da će morati da aplicira za kredit.

Tu dolazimo do niza pitanja, počev od obrade kredita, kamatne stope, zatim načina na koji će pripadnici snaga bezbednosti da apliciraju. Da li će oni biti u mogućnosti, jer veliko je pitanje da li su kreditno sposobni. Zatim, koji su uslovi kreditiranja, na koliko godina će pripadnici snaga bezbednosti moći da podignu kredit, kod kojih banaka i da li je potrebno bilo kakvo učešće? Na kraju bih postavila pitanje – koliko starosna kategorija utiče s obzirom na to da ne mogu pod istim uslovima da konkurišu oni koji imaju 30 i 60 godina? I da li pripadnicima Vojske kojima je odbijano 6% od bruto plate za stambeni fond to utiče na cenu kupovine ovog stana? Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Izvolite, kolega Ljubenoviću.

TOMISLAV LJUBENOVIĆ: Hvala.

Ovim amandmanom koji je podnela Poslanička grupa SRS na član 2. stav 3. reč „fazama“ zamenjuje se rečju „etapama“. Članom 2. utvrđen je javni interes

realizacije projekta, kao i hitnost u postupcima koji su predviđeni ovim zakonom i definisano je da će se projekat realizovati po etapama.

Učestvujući u raspravi, gospodin Stefanović je govorio u Narodnoj skupštini da će se rangiranje zainteresovanih praviti na osnovu redosleda prijava. Smatramo da je vrlo bitno da se prilikom rangiranja uzme u obzir to da li su lica zainteresovana za ove stanove raniji pripadnici snaga bezbednosti koji su pravo na penziju ostvarili u jednom od državnih organa o kojima danas govorimo: u Ministarstvu odbrane, Vojsci Srbije, Ministarstvu unutrašnjih poslova, Bezbednosno-informativnoj agenciji i Ministarstvu pravde, Upravi za izvršenje krivičnih sankcija, da li se radi o licima koja su učestvovala u ratnim dejstvima.

Činjenica je da je veliki broj pripadnika snaga bezbednosti otišao u penziju i da nema rešeno stambeno pitanje. Nije na ponos ovoj državi što su neki od njih morali da se za svoja prava na rešavanje stambenog pitanja bore pred sudovima, što sudski procesi traju godinama i što se stvaraju ogromni sudski troškovi. Takvih slučajeva ima u Leskovcu nekoliko desetina. Takve situacije su nedopustive jer se radi o ljudima koji su ratovali za ovu državu i takvi ljudi bi morali da budu sagledani prilikom rešavanja stambenih pitanja pod povoljnijim uslovima, barem tako što bi imali prioritet i rešili svoje stambeno pitanje u prvoj etapi realizacije projekata.

Ako država Srbija utvrđuje da ovo predstavlja opšti interes, onda bi trebalo da vrednuje one koji su se za nju borili. Hvala.

PREDEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Ljubenoviću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Radmilo Kostić.

Kolega Kostiću, izvolite.

RADMILO KOSTIĆ: Hvala, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi ministre sa saradnicima, realizacija projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti podrazumeva nekoliko efekata na unapređenje poslovanja u Republici Srbiji. Kao prvo, upošljavanje građevinske industrije i građevinske operative u punom kapacitetu, što podrazumeva i nova zapošljavanja i nova radna mesta. Drugo, jedinice lokalne samouprave imaće veći obuhvat naplate poreza na imovinu, što implicira i uvećanje budžeta. To podrazumeva i planiranje novih investicija u lokalnim samoupravama i nove mogućnosti ulaganja u infrastrukturu.

Treće, realizacija ovako velikih projekata imaće posledice i na poslovanje banaka, koje će biti u situaciji da uđu u novu tržišnu utakmicu, a verujem da će posledice biti smanjenje realnih kamatnih stopa, koje će koristiti i ostalim delatnostima da se pod povoljnijim uslovima zadužuju na finansijskom tržištu. Četvrto, osiguravajuća društva će takođe imati mogućnosti da sve te stanove osiguraju pod povoljnijim uslovima za korisnike osiguranja. Peto, proizvođači nameštaja, bele tehnike itd. imaće mogućnosti da budu učesnici u realizaciji ovog projekta.

Da više ne nabrajam, realizacija ovog projekta i, nadam se, sličnih projekata u budućnosti nosiće lančanu akciju i reakciju celokupne privrede naše zemlje, a to će biti, u stvari, i poenta ovakvih projekata.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Kostiću.

Reč ima Milija Miletić, po amandmanu.

MILIJIA MILETIĆ: Ja bih podržao ovaj amandman gospodina Kostića jer mislim da je stvarno na mestu, jer ćemo ovakvim amandmanom i zakonom dati veliku mogućnost za razvoj nerazvijenih područja, upošljavanjem ljudi koji žive na selu, koji su građevinski radnici i mislim da to stvarno moramo podržati.

Ujedno, kao narodni poslanik u Skupštini Srbije, pozdravio bih i čestitao svim ljudima slavu, Svetog Nikolu, koju slavi cela Srbija, pola od nas ide na slavu a pola slavi, jer mi kao pravoslavci i građani Srbije želimo na ovakav način da damo podršku. Želim da zakon ovde u Skupštini podržim, kao i da čestitam slavu svim građanima Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Miletiću.

Na član 2. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Vladimir Orlić i Katarina Rakić, sa ispravkom.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Reč ima dr Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, mi smo ispred Poslaničke grupe SNS podneli ovaj amandman zato što smo želeli da podvučemo isti važan aspekt koji je prepoznala i Vlada Republike Srbije a koji se odnosi na širi kontekst podrške rastu i razvoju naše zemlje.

Dakle, pored toga što predloženi zakon nedvosmisleno doprinosi rešavanju jednog važnog životnog problema svih onih pripadnika snaga bezbednosti koji nisu rešili svoje stambeno pitanje, Vlada smatra, a mi se kao poslanička grupa slažemo, da doprinosi razvoju Srbije u širem smislu, pre svega kroz doprinos rastu BDP-a u građevinarstvu.

Zašto je to važno? Vidimo da danas beležimo izvanredne rezultate, na kvartalnom nivou zabeležen je rast u iznosu od 4,5%, dakle bolje nego što je bilo koja projekcija predviđala. Između ostalog, relevantne institucije kažu da je to i zbog povećane aktivnosti upravo u sektoru građevinarstva. Mi očekujemo, dame i gospodo, da se taj pozitivan doprinos nastavi, između ostalog, i zahvaljujući aktivnostima koje će proizaći nakon usvajanja ovog zakona.

Koristim priliku da zahvalim predstavniku predlagača ne samo na usvajanju amandmana i na činjenici da tu viziju delimo, već i na činjenici da

dobre rezultate za našu državu kreiramo radeći na njima zajednički, između ostalog i usvajanjem odličnih zakonskih rešenja kao što je ovo. Te dobre rezultate, nažalost, danas ne vide u Srbiji samo oni koji to eksplicitno ne žele da vide. Mislim, naravno, na malobrojne, ali danas glasne pripadnike različitih restlova „žutog preduzeća“, koji su pominjali neke svetske rekorde, a trudili se da postanu svetski rekorderi samo po devastaciji onoga što im je, nažalost, nekada u ovoj zemlji bilo povereno.

S obzirom na to da nam prete da će 2020. godine da nas smene, a na kraju su funkcionisali samo kroz određena sportska društva i fudbalske klubove, da vam kažem, gospodine ministre, onog trenutka kada budete videli da se na izborima u Srbiji kandidovalo neko udruženje građana pod nazivom, na primer, „Kenojčić junajted“, e tada će nam doći kraj, pre toga nikada. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Arsić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela Aleksandra Maletić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela Jasmina Obradović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

JASMINA OBRADOVIĆ: Zahvaljujem.

Čenjeni ministre, predstavnici Vlade, poštovane kolege narodni poslanici i uvaženi građani, Srpska napredna stranka je politička organizacija koja drži do svojih obećanja i do svog programa, a koliko puta smo već čuli šta je program Srpske napredne stranke. Kao primer, navešću vam šta je predsednik Republike Srbije Aleksandar Vučić pre šest meseci govorio o ovoj temi.

Predsednik Srbije Aleksandar Vučić najavio je da bi rešavanje pitanja državnih stanova za pripadnike Vojske Srbije, Policije, kao i BIA moglo da počne već ove godine u šest gradova Srbije, a da bi prosečna cena kvadrata mogla da bude oko 500 evra. Vučić je na konferenciji za novinare nakon prvog sastanka Komisije za stanove rekao da je oko 20.000 zaposlenih u MUP-u bez stana, oko 14.000 u Vojsci Srbije i oko 1.500 ljudi u BIA, a da će u program državne stanogradnje biti uključeni i oni koji rade u zatvorima. Dodao je da su to grube procene – dakle, ponavljam, pre šest meseci je rekao da su to grube procene – i da će Vlada do kraja januara izaći sa konkretnim podacima.

Predsednik je ukazao da će za izgradnju oko dva miliona kvadrata učešće države biti 250.000.000 evra. Dodao je da će verovatno postojati klauzula da se deset godina stan ne može staviti na tržište ili da kupac ima obavezu da petnaest godina radi u tim sistemima. U svakom slučaju, mi danas raspravljamo o zakonu, a podzakonska akta regulisaće mnogo toga. Kako je pojasnio, projekat državne stanogradnje uposlio bi naše radnike – dakle, uposlio bi naše radnike, to je odgovor onima koji su ovde pričali o nekim nameštenim poslovima za poznate

izvođače – kao i da bi se time povećao BDP. Ako sve pripreme budu završene na vreme, prve lopate moći će da se bace već tokom 2018. godine, rekao je Vučić.

Kao što vidimo, ovaj projekat se danas zakonski uobličava i ide ka svojoj realizaciji, jer SNS i Aleksandar Vučić drže reč. U danu za glasanje podržaću ovaj paket zakona, a policiji, vojsci i svim bezbednosnim strukturama želim da što pre dođu, pod ovako povoljnim uslovima, jer trenutno boljih nigde nema, do krova nad glavom.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Milan Knežević.

Izvolite, profesore.

MILAN KNEŽEVIĆ: Poštovani ministre sa saradnicima, kolegice i kolege narodni poslanici, podneo sam amandman na član 2. Zbog javnosti i građana koji prate prenos opet bih podsetio da član 2. u stvari govori da realizacija projekta predstavlja opšti interes od značaja za jačanje sistema nacionalne bezbednosti Republike Srbije i da se projekat realizuje po fazama.

Pojedini poslanici su u ova dva dana rasprave pominjali u diskusiji da ima i drugih profila uposlenih u državnim institucijama koji treba da reše stambeno pitanje, kao što su doktori, prosvetni radnici. Čak vidim reakcije na ovaj zakon, pojedini sindikati prosvete su isto uputili takvu sugestiju Vladi. Ali već u prvom danu rasprave u uvodnom izlaganju je rečeno da strateški Vlada Srbije ima redosled prioriteta, da je u ovom trenutku zbog višedecenijskog zapostavljanja Ministarstva odbrane i službi bezbednosti ovo prioritet i da će ovaj model kroz izgradnju ovih stanova praktično realizacijom postati rutinski uhodan, funkcionalno efikasan model i, kao takav, da će se kasnije razvijati i proširiti na druge sfere. Znači, dajmo da zaživi ovaj deo, i druge sfere i drugi profili će biti obuhvaćeni.

Onda imamo još jedno, danas smo bili svedoci da pojedini poslanici govore neistinu; govore neistinu o nesaglasju izjava o broju stanova, što je ministarka Mihajlović iznosila, pa Nebojša Stefanović, pa iznose pred ministrom Vulinom. Moj kolega Aleksandar Marković je to pomenuo. Samo, njima ne može slamka spasa da pomogne; njima ne može ni balvan spasa da pomogne. To su laži i neistine koje oni iznose da bi, pretpostavljam, uneli malu nedoumicu u poslanike, da ministar Stefanović pomisli šta je pričala ministarka Mihajlović. Druga stvar, mislim da im je važnija, oni u prenosu dovode u nedoumicu gledaoce koji ne prate ceo prenos da sada imamo tri ministra koja brane zakone a govore različite stvari.

To je njihov efekat, jer ovde kroz stenobeleske lako može da se proverí da su istu stvar rekli i Zorana Mihajlović i Nebojša Stefanović, da se radi o prvoj fazi projekta koji treba da obuhvati 5.000 stanova, a da u ovom trenutku prvi korak te prve faze u šest gradova jeste 1.578 stanova. Znači, apsolutno u stenografskim beleškama može da se proverí da je rečena istina.

Ovakve napade i neistine pojedini poslanici, kojima je odlično parirao ministar Vulin, ponavljaju isto ovih dana. Isto im je rečeno i juče i prekjue – da su oni ovo uradili u godinama dok su bili na vlasti, ne bi bila ovakva situacija. Čak im je rečeno da nešto što prethodne vlade nisu rešavale, sada je uzela ova vlada da rešava. Vidite i sami, a i građani su svedoci, poslanik govori o visini plate tri puta danas, kolika je plata, 30.000. Ministar Vulin kaže da je to neistina i citira kolika je plata.

Time se oni služe i zato se slažem, njih treba puštati da pričaju, ali treba uvek ponavljati, bezbroj puta, na svaku neistinu ponovo iste cifre; ne da bi oni na taj način bili razuvereni, nego zbog građana. U krajnjoj liniji, građani vide i rast uposlenosti, i trud Vlade i efikasnost itd. Ocena rada se najbolje pokazuje na izborima. I to smo im rekli, ali im to ništa ne pomaže pa su i došli na cenzus ispod 2% na beogradskim izborima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dalibor Radičević.

Izvolite.

DALIBOR RADIČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolegice i kolege, amandmanom na član 2. Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti želim da dodatno definišem kvalitetan Predlog zakona.

Dobrobit koja će da se ostvari primenom predloženog zakona je višestruka. Prvo i osnovno jeste to da će pripadnici Vojske i Policije rešiti svoje goruće egzistencijalno, stambeno pitanje i moći da svoje profesionalne dužnosti obavljaju rasterećenije jer imaju jednu privatnu brigu manje, koja svakako može da opterećuje čoveka.

Druga bitna stavka koju će indirektno pokrenuti primena ovog zakona je definitivno pokretanje domaće građevinske industrije, a to podrazumeva čitav lanac. Proizvodnja građevinskog materijala je jedna od njih. Da bi se sagradila jedna stambena zgrada, potrebno je utrošiti veliku količinu materijala. Da bismo taj materijal proizveli, potrebno je pokrenuti betonske baze, što ne možemo učiniti bez mašinske proizvodnje. Broj ljudi koji se angažuje u procesu izgradnje stanova je ogroman. Zato ovaj zakon ne samo da će omogućiti da oko 1.600 pripadnika snaga bezbednosti reši svoj stambeni status već će omogućiti da se daleko veći broj ljudi radno angažuje i da svojim radom obezbedi egzistenciju i bolji život za sebe i za članove svoje porodice. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Dragana Kostić.

Izvolite.

DRAGANA KOSTIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministri, kolege narodni poslanici, dokaz da ova Vlada Srbije brine o stambenom pitanju pripadnika službi bezbednosti nije samo usvajanje

zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova, već smo i svedoci da je Vlada, tj. Ministarstvo odbrane, od januara 2017. do aprila 2018. godine dodelila 234 ključa od stana pripadnicima Vojske Srbije, tj. Ministarstva odbrane. U aprilu ove godine bila je poslednja dodela ključeva devetnaest stanova, i to u Beogradu, Zrenjaninu, Bačkoj Topoli, Pančevu i Kruševcu. I u prethodnim podelama stanova bila su zastupljena mesta širom naše Srbije.

Mimo toga, Fond za socijalno osiguranje vojnih osiguranika rešio je stambeno pitanje za još 150 naših vojnih penzionera.

Sigurna sam da će se ova pozitivna praksa nastaviti u budućnosti, bez obzira na 1.578 stanova koji će krenuti sa izgradnjom u ovoj godini po posebnim uslovima, u vrednosti od 64.000.000 evra. Stambeno zbrinjavanje i materijalni položaj pripadnika službi bezbednosti samo je još jedan od zadataka u nizu koje Vlada Srbije s uspehom rešava, na zadovoljstvo svih naših građana. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Milena Turk.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Duško Tarbuk.

Izvolite, kolega Tarbuk.

DUŠKO TARBUK: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, uvaženi građani Srbije, predloženim amandmanom u članu 2. Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti dodaje se stav 4. koji glasi: „Realizovanjem projekta obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na efikasnost lokalne samouprave“.

Donošenjem posebnog zakona za realizaciju ovog projekta biće unificirani uslovi i postupci pod kojima će projekti biti započeti budući da uslovi, način i sama realizacija započinju na različitim lokacijama u isto vreme. Takođe, donošenjem posebnog zakona ubrzaće se procedura izdavanja akata za građenje, postupak javnih nabavki, postupak eksproprijacije zemljišta. Realizacija projekta predviđa se sada najpre u šest gradova, to su Beograd, Novi Sad, Niš, Kragujevac, Kraljevo i Vranje.

Bitno je napomenuti da će realizacija projekta dovesti do porasta BDP-a u oblasti građevinarstva, kao i porasta prihoda od PDV-a po raznim osnovama, upošljavanja domaće građevinske industrije i rasta zapošljavanja budući da je odredbama ovog predloga zakona određena obaveza učešća domaćih privrednih subjekata. Porastom prihoda od poreza na imovinu utiče se direktno na razvoj i efikasnost lokalne samouprave, a samim tim i na bolji životni standard građana u okviru jedinica lokalne samouprave.

Pozivam svoje cenjene kolege da u danu za glasanje podrže ovaj odličan zakon, naravno, ako budu imali snage i volje, i moj amandman. Zahvaljujem se svim kolegama koje su prošli put glasale za moj amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Mladen Lukić.

Reč ima Mladen Lukić.

MLADEN LUKIĆ: Zahvaljujem, gospodine Marinkoviću.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, realizacijom ovog projekta omogućava se razvoj čitavog spektra delatnosti koje su povezane sa stanogradnjom, povećanje zaposlenosti, kao i rast bruto društvenog proizvoda. Na ovaj način biće omogućeno popravljjanje životnog standarda ljudi koji obavljaju težak i odgovoran posao za našu državu, i da pripadnici snaga bezbednosti osete da država brine o njima, kao i da mogu sa ponosom da se diče svojim uniformama. Takođe se omogućava pripadnicima snaga bezbednosti da mogu planirati svoje školovanje, da napreduju u službi, kao i da ne dolaze u iskušenja da zbog nerešenih životnih pitanja napuštaju službu.

Sve ovo pokazuje da je politika predsednika Aleksandra Vučića mudra, odgovorna i realna pošto je svaka najava novog projekta rezultat temeljnog istraživanja koje je zasnovano na činjenicama, pa su tako ove mere za pripadnike snaga bezbednosti, najavljene krajem godine, rezultat dobre procene da su za ovaj projekat obezbeđena sredstva. To što se u ovaj projekat nije ušlo ranije dokaz je čvrste fiskalne discipline i brige da svaki dinar koji država ulaže bude realan i ima pokriće. Zahvaljujem na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.
Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, oblast bezbednosti je važan segment i ako ga posmatramo kao deo ukupne državne politike, razvoj ovog segmenta stvoriće pretpostavke za ekonomski, socijalni, politički, dakle sveukupni razvoj Republike Srbije.

Značaj i odgovornost posla pripadnika snaga bezbednosti nikako se ne smeju dovesti u pitanje, naprotiv, jako su važni za bezbednost čitave države. S druge strane, imamo situaciju da je mnogo nerešenih stambenih potreba upravo među njima. Odluka da se ovaj problem sistemski reši jeste i odluka da se doprinese rastu BDP-a u oblasti građevinarstva, rastu zaposlenosti, upošljavanju domaće građevinske industrije, porastu prihoda od poreza na imovinu, što u krajnjoj liniji utiče na sveukupan razvoj Republike Srbije.

Efekti koji se očekuju od usvajanja ovog predloga, odnosno od primene ovog zakona isključivo su pozitivni, a najvažniji su oni koji se odnose na građane Srbije. Ti efekti znače nove stanove, i to u Nišu, Vranju, Kraljevu, Kragujevcu, Beogradu i Novom Sadu, za pripadnike snaga bezbednosti, tako da je suvišno govoriti o značaju donošenja ovog zakona.

Svim jedinicama lokalne samouprave Ministarstvo je poslalo upitnik kako bi se izjasnili o eventualnoj potrebi za stanovima, ali i spremnosti i mogućnostima da u ovakvom projektu učestvuju.

Ja bih i ovom prilikom izrazila zadovoljstvo što je grad Niš jedan od prvih gradova u kojima će se graditi stanovi. U Nišu će biti izgrađeno 188 stanova, i to je samo prva faza projekta. Dakle, sada se radi na izradi planske i urbanističke dokumentacije, usvojena je preparcelizacija i u toku je sprovođenje ove prve faze projekta.

Svakako da ovakav predlog zakona zaslužuje apsolutnu podršku narodnih poslanika i ja i ovim amandmanom idem u tom pravcu da podržim politiku Vlade Republike Srbije. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Stanija Kompirović.

Izvolite.

STANIJA KOMPIROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, radi brže i efikasnije realizacije predmeta koji predstavljaju opšti interes, uz prepoznavanje značaja rešavanja stambenih potreba pripadnika snaga bezbednosti i poteškoća koje se mogu javiti pri samoj realizaciji, obrazovana je i radna grupa za praćenje, jer je izgradnja stanova za snage bezbednosti jedna od ključnih mera za poboljšanje materijalnog položaja onih koji rizikuju najviše da bi se svi u Srbiji osećali bezbedno.

Vlada brine o prioritetu u našem društvu. Prema rezultatima ankete koju je sprovela Kancelarija Saveta za nacionalnu bezbednost, 18.950 pripadnika snaga bezbednosti iskazalo je zainteresovanost da kupi stan čija cena neće prelaziti 500 evra po metru kvadratnom, i 1.462 penzionisana lica Vojske Srbije i Ministarstva odbrane.

Srbija je potpuno spremna da svoju sadašnjost i budućnost brani na principima slobodarskog duha i tradicije, kako su to činile i prethodne generacije.

Vlada Srbije, u saradnji sa Kancelarijom za Kosovo i Metohiju, poslednjih godina dodelila je više hiljada stanova i kuća, isto toliko paketa građevinskog materijala za izgradnju i adaptaciju kuća, što je i najbolja poruka koliko Srbija brine o nama i o našem narodu na Kosovu i Metohiji. Jedan od značajnih projekata naše vlade jeste i zbrinjavanje mladih bračnih parova, socijalno ugroženog stanovništva i onih koji su iz Pokrajine proterani. Projekat „Sunčana dolina“ ima za cilj da omogući povratak 1.500 ljudi koji su morali da napuste svoja ognjišta, i izgradnju 300 stanova, pratećih objekata i infrastrukture.

Realizovanjem projekta stvaramo i razvijamo Republiku Srbiju u svim sferama društva, pa predlažem da se u članu 2. Predloga zakona doda stav 4. koji glasi: „Realizovanjem projekta obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na unapređenje pravosuđa“. Unapređenje, efikasnost i kvalitet rada, kroz stvaranje podsticajnog radnog okruženja sa ciljem ostvarenja najboljih rezultata, ostaju prioritet našeg društva u narednom periodu. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Kompirović.

Poštovani narodni poslanici, u skladu sa članom 87. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, sada određujem pauzu u trajanju od jednog časa.

Sa radom nastavljamo u 15.15 časova.

(Posle pauze – 15.15)

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Poštovane dame i gospodo, nastavljamo sa radom.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Petković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vladimir Petković.

VLADIMIR PETKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 2, da se doda stav 4, a odnosi se na digitalizaciju.

Smatram da je Predlog zakona za svako poštovanje i da ga je potrebno u svakoj meri podržati jer se kroz predloženi zakon vidi spremnost, odlučnost i odgovornost Vlade Republike Srbije, kao i predsednika Republike Srbije Aleksandra Vučića da se prikaže odnos prema službama bezbednosti, Ministarstvu unutrašnjih poslova i Ministarstvu odbrane.

Ono što bih posebno hteo da naglasim jeste da je digitalizacija prisutna u svim sferama društva, pa i u ovom slučaju, u slučaju građevine. Podsetiću vas da je objedinjena procedura gde je to jasno definisano, gde samim podnošenjem zahteva skraćujemo vreme i pojednostavljujemo postupak prikupljanja potrebne dokumentacije. Smatram i siguran sam da će predstavnici Ministarstva unutrašnjih poslova i Ministarstva odbrane primeniti situaciju kao što je objedinjena procedura, da će se i podnošenje zahteva (a ja smatram da je to i u nacrtu) za prijave za konkursnu dokumentaciju vršiti elektronskim putem i samim tim skratiti vreme i omogućiti da konkurs što lakše i što bolje bude sproveden.

Ono što bih još želeo da kažem, a posebno da zaključim, jeste da svakako treba podržati ovaj zakon u danu za glasanje. Pozivam sve narodne poslanike da u danu za glasanje podrže predložene zakone. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Miodrag Linta.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Miodrag Linta.

MIODRAG LINTA: Želim da pohvalim odluku Vlade Republike Srbije, koja je predloženim zakonom o izgradnji povoljnih stanova obuhvatila ne samo aktivna nego i penzionisana vojna lica.

Posebno želim da istaknem činjenicu da u Srbiji živi nekoliko hiljada vojnih penzionera koji su vojnu službu služili u novonastalim državama na prostoru bivše Jugoslavije do početka ratnih dejstava devedesetih godina prošlog

veka. Radi se o hiljadama vojnih penzionera i njihovih porodica koji 25 godina i više žive u statusu podstanara u kasarnama, hostelima, raznim prilagođenim smeštajima koji nisu trajno rešenje. To su bivša vojna lica, koja su decenijama izdvajala značajna sredstva iz svog bruto ličnog dohotka, koja žive u teškim uslovima. Konačno je došlo vreme da će ovim predloženim zakonom o izgradnji povoljnih stanova za pripadnike snaga bezbednosti biti rešeno njihovo pitanje; dakle, radi se o oko 20.000 stanova. Mislim da je to odlična stvar i da je konačno ova vlada preuzela odgovornost da reši to pitanje.

Ono što posebno želim istaći, veoma je važno da u što kraćem vremenskom roku Vlada donese novi leks specijalis, odnosno da Skupština donese novi zakon kojim ćemo obuhvatiti i druge ranjive kategorije. Na prvom mestu, radi se o ratnim vojnim invalidima, radi se o porodicama palih boraca. Dakle, to su najveće žrtve ratova na prostoru bivše Jugoslavije. Verujem da će ova vlada takođe vrlo brzo obuhvatiti i ove kategorije građana, kao i druge kategorije građana, jer, ponavljam i često ističem, pitanje stanovanja jedno je od ključnih pitanja svakog čoveka, svake porodice i veoma je važno da nastojimo da u ovom pravcu rešavamo taj, jedan od ključnih problema, pored pitanja zapošljavanja.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Linta.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vera Jovanović.

Reč ima narodni poslanik Vera Jovanović.

VERA JOVANOVIĆ: Poštovani predsedavajući, ministre sa saradnicima, kolege poslanici, građani Srbije, oslanjajući se na zakon o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti na član 2. ulažem amandman.

Prva faza projekta je 1.578 stanova i prateća infrastruktura, a procena je da će troškovi iznositi 64,3 miliona evra, bez PDV-a. Radovi će se odvijati u naredne tri godine. Donošenjem posebnog zakona ubrzaće se procedura izdavanja akata za građenje, postupak javnih nabavki, postupak eksproprijacije zemljišta.

S aspekta ustavnosti, donošenje ovakvog zakona, koji je po svojoj pravnoj prirodi leks specijalis u odnosu na druge zakone, moguće je budući da je ovo projekat od značaja za nacionalnu bezbednost Republike Srbije, a pritom se donošenjem istog nije odstupilo od osnovnog ustavnog načela o zaštiti imovine, koje je propisano članom 58. Ustava Republike Srbije.

S posebnim osvrtom treba istaći da domaća građevinska operativa ima prednost. Naši građevinski radnici su svuda u svetu poznati po stručnosti; zahvaljujući znanju, naše kompanije su sagradile poznate građevinske objekte u čitavom svetu. Poziv našim kompanijama je već upućen, ali će one morati da ispoštuju rokove i uklope se u cenu izgradnje ovih stanova.

Lokacije su već spremne u gradovima koje sam spomenula u prethodnom amandmanu. Radnu grupu koja će biti na čelu ovog projekta činiće gradonačelnici, direktori katastra, kao i direktor Građevinske direkcije Srbije.

Pored brige i napora koje ulažu Vlada Srbije i Aleksandar Vučić, moram da primetim da borba nije samo na obezbeđivanju što većeg broja kvadrata već uopšte na povećanju standarda, ne samo ljudi koji rade u bezbednosnim strukturama nego i zaposlenih u javnom sektoru, kao i penzionera, pa će u narednom periodu rebalansom budžeta to biti realizovano. Kako? Pa tako što ima dovoljno sredstava u budžetu, a ne uzimanjem kredita pred izbore, kao pred izbore 2008. godine, što je činila sadašnja opozicija a tadašnja vlast. Tako da je ovo odgovorna vlada i odgovorna vlast, koja brine o svojim građanima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik dr Aleksandar Martinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik mr Igor Bečić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik mr Igor Bečić.

IGOR BEČIĆ: Poštovani predsedavajući, podneo sam amandman gde se u članu 2. Predloga zakona dodaje stav 4. koji glasi – projektom se obezbeđuje sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na unapređenje uslova Vojske i Policije.

Izgradnja stanova za bezbednosni sektor je jedna od važnih mera Vlade da reši ključni problem ljudima koji rade važan posao za našu državu i njene građane. Mislim na policiju, vojsku kao i pripadnike VBA zbog kojih se osećamo bezbedno, a koji teško mogu da sebi priušte rešavanje stambenog pitanja dugoročno i naš zadatak je da ih zbrinemo.

Vlada će raspisati javni poziv i odabrati najpovoljniju banku za kreditiranje stanova po subvencionisanim cenama za pripadnike bezbednosnog sektora.

Sada možemo da kažemo da su plate u Vojsci, Policiji i BIA veće nego što su ikad bile, a svi znamo da je to nedovoljno, i da se, za razliku od vremena bivše vlasti, isplaćuju iz realnih izvora. Vlada već sada radi na tome da se već ove ili sledeće godine, u zavisnosti od finansijskih pokazatelja, koji su zasad dobri, omogući još jedno povećanje zarada u službama bezbednosti.

Samo za primer imamo Bezbednosno-informativnu agenciju i zadovoljstvo mi je da kažem da sam kao predsednik Odbora za kontrolu službi bezbednosti u stalnom kontaktu sa pripadnicima Agencije, koji mogu sada da kažu, po dolasku novog direktora na čelo Agencije, gospodina Gašića, da imaju mnogo bolje uslove za rad, mnogo bolju tehničku opremljenost, plate se bolje raspoređuju. Jednostavno, postoji jedan trend koji može da nas uveri da svakog

dana unutar bezbednosnog sektora možemo imati povećanje tih kapaciteta, sve na korist građana Republike Srbije.

Mi sada možemo da vidimo prazne klupe opozicije; ne primećujemo čak ni one povremene stručnjake koji se pojave samo na desetak minuta, kada je gledanost Skupštine najveća, i u svojoj unutarstranačkoj kampanji, gde u svom izlaganju ponove nekoliko puta „ja sam bahat, silan i hrabar“ i posle toga pobjegnu brže-bolje iz sale.

Mi sada možemo da damo podršku ovim zakonskim rešenjima, jer smo sigurni da ono što se sada u ovom sektoru bezbednosti i u Vojsci radi, a to je poboljšanje uslova za pripadnike Vojske, povećanje i materijalno ulaganje u našu namensku industriju i kapacitete, može da nam garantuje zaštitu države i građana Republike Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Bečiću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Bojanić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Zoran Bojanić.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Upravo ovaj član zakona i amandman koji sam uputio na njega govore mi da su sva moja nastojanja za ceo set ovih zakona, gde sam podnosio amandmane koji se tiču održivog razvoja... Da Vlada Republike Srbije poštuje upravo zaključke iz Agende 2030 i svega onoga što se tiče ekonomskog i održivog razvoja, pre svega, Republike Srbije.

Kroz realizaciju ovog projekta i izgradnju stanova za pripadnike Vojske, Policije i bezbednosnih službi mi ćemo, ne samo u mom gradu Kraljevu, angažovati građevinsku operativu i u svim ostalim gradovima, odnosno sva četiri grada gde se u ovom trenutku kreće u realizaciju ovog projekta. Na taj način ćemo stvoriti i bolju ekonomsku klimu u tim gradovima, jer, na kraju krajeva, trošiće se neka sredstva, sredstva koja se u ovom trenutku troše na neke druge stvari. Svi oni ljudi koji će biti oslobođeni tereta plaćanja kirija, zakupnina taj novac će usmeriti u potrošnju na neki drugi način. A da ne govorim o tome koliko ćemo popraviti kvalitet života u svim tim gradovima, jer upravo u tim naseljima stvorićemo i napraviti nove saobraćajnice i novu infrastrukturu, kako kanalizacione mreže tako vodovodne, pa i sve ostalo što pripada, biće tu verovatno i vrtića, biće svega.

Znači, u svakom slučaju, kroz ovaj zakon i kroz dešavanja koja će slediti iza usvajanja ovog zakona mi ćemo popraviti kvalitet života i ekonomski razvoj Republike Srbije, što govori da Vlada Republike Srbije upravo radi na usvajanju Agende 2030 i na ekonomskom i održivom razvoju Republike Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Studenka Kovačević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Studenka Kovačević.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre, o tome koliko je važna bezbednost i koliki je značaj snaga bezbednosti za jednu državu i njene građane svedoče brojna dostignuća resornih ministarstava. Koliki je uspeh čelnih ljudi dokazuje i poverenje koje danas građani imaju u snage bezbednosti, kao i poštovanje koje iskazuju prema policiji i Vojsci. Govorim ono u šta sam se lično uverila kroz razgovore sa sugrađanima.

Iskorak smo napravili i u Boru. Sredstvima Saveta za bezbednost saobraćaja Opštine Bor kupljena su četiri automobila, od kojih je jedan namenjen saobraćajnoj inspekciji, drugi Odeljenju za saobraćaj u Opštinskoj upravi, treći Policijskoj upravi Bor, a četvrti automobil dat je na korišćenje Mašinsko-elektrotehničkoj školi, koja u svom obrazovnom profilu ima smer vozač motornih vozila. Sada će učenici ovog smera moći da steknu veštine upravljanja vozilom obučavajući se na ovom automobilu. U planu je kupovina i petog automobila, za potrebe Policijske uprave u Boru.

Iz istog tog fonda izdvojeno je 800.000 dinara za popravku i osposobljavanje video-nadzora, što će znatno doprineti bezbednosti saobraćaja. Još jedna značajna investicija na polju saobraćaja jeste kupovina imobilizacionih nosila za spasavanje ljudi iz saobraćajnih nezgoda, koje će koristiti vatrogasci MUP-a.

Kada sam već kod vatrogasaca, u toku je izrada procene ugroženosti od elementarnih i drugih nepogoda, nakon čega će biti izrađen i plan zaštite i spasavanja za opštinu Bor s obzirom na to da je poslednji ovakav dokument izrađen daleke 1982. godine.

Jasna je ta povezanost između domaćinskog upravljanja novcem građana i unapređenja kvaliteta njihovog života kroz sve segmente koji dotiču društvo u celini. Kako se ekonomski razvijamo, tako ulažemo u značajne kategorije društva, a tu svakako spadaju snage bezbednosti i bezbednost svih građana.

Takođe je jasno da će poslanici Srpske napredne stranke podržati ovaj zakon u danu za glasanje. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Mitrović.

Reč ima narodni poslanik Nenad Mitrović.

NENAD MITROVIĆ: Gospodine predsedavajući, gospodine ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ja sam podneo amandman na član 2. Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti.

S obzirom na to da snage bezbednosti obavljaju izuzetno značajan i odgovoran posao i imajući u vidu značaj njihovog posla za bezbednost čitave države, a polazeći od toga da je najveći broj nerešenih stambenih potreba zaposlenih u državnih organima upravo među pripadnicima snaga bezbednosti,

koji decenijama nisu uspeli da trajno reše svoje stambeno pitanje, odlučeno je da ovo pitanje sistemski rešimo.

Tako, u članu 2. Predloga zakona stoji: „Realizacija projekta predstavlja opšti interes od značaja za jačanje sistema nacionalne bezbednosti Republike Srbije. Svi postupci koji se sprovode na osnovu ovog zakona smatraju se hitnim. Projekat se realizuje po fazama.“

Neophodnost donošenja posebnog zakona ogleda se u tome da realizacija projekta počinje istovremeno na više različitih lokacija i u više različitih gradova, što zahteva sistemsko rešavanje svih pitanja i prevazilaženje svih eventualnih problema koji se mogu javiti u samoj realizaciji.

Donošenjem ovog zakona postići ćemo i neke ciljeve. Osnovni cilj je svakako da se reši najveći broj nerešenih stambenih potreba zaposlenih u službama bezbednosti, ali donošenjem ovog zakona postizemo i rast BDP-a u oblasti građevinarstva, upošljavanje domaće građevinske industrije i rast zaposlenosti, rast prihoda od PDV-a po raznim osnovama, porast prihoda od poreza na imovinu, skraćivanje vremena potrebnog za završetak administrativnih postupaka, umanjeње administrativnog opterećenja.

Imajući u vidu odredbe Ustava Republike Srbije, pravno je moguće donošenje ovog posebnog zakona, kojim bi realizacija projekta bila uređena na delimično drugačiji način od opštih propisa a bez narušavanja osnovnih principa propisanih drugim zakonima i zakonitosti. Zato pozivam kolege poslanike da u danu za glasanje podrže Predlog zakona. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Stanislava Janošević.

Reč ima narodni poslanik Stanislava Janošević.

STANISLAVA JANOŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, kada neki ovde uporno samo negoduju, govore neistinu i insistiraju na povredama Poslovnika i replikama, to je samo znak da nemaju ništa konstruktivno i pametno da kažu, niti konkretno; imaju samo neke imaginarne priče u fokusu svog interesovanja. Onda, gospodine predsedavajući, mi imamo i te kako apsolutno pravo da ponavljamo ono u čemu smo dobri, da ponavljamo rezultate svog poštenog i marljivog rada.

Dakle, zakon koji je na dnevnom redu svakako će omogućiti i obezbediti krov nad glavom licima iz sektora bezbednosti ali će omogućiti i razvoj privrede, razvoj građevinske industrije, mnogi će se zaposliti, tu će biti i porast PDV-a, između ostalog. Uključiće se mnoga privredna društva, preduzetnici ali i državni organi.

Ono što još želim da naglasim po pitanju ovog zakona jeste da svakako vraća zadovoljstvo, ali i odaje zahvalnost koju Srbija oseća prema pripadnicima bezbednosnog miljea. Stoga podnosim ovaj amandman, koji će dodatno definisati predmet ovog zakona. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Maja Mačužić Puzić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Veljković.

Reč ima narodni poslanik Dragan Veljković.

DRAGAN VELJKOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, kao što je već istaknuto, realizacija projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti s pravom predstavlja javni interes Republike Srbije. U tom smislu, država obezbeđuje najveći deo neophodnih pretpostavki za završetak projekta, među kojima je najvažnije obezbeđenje finansijskih sredstava, gde je procena da će u prvoj fazi realizacije projekta za izgradnju prvih 1.578 stanova troškovi izgradnje stanova i nedostajuće infrastrukture iznositi preko 64.000.000 evra, bez PDV-a.

Pored navedenog, Republika Srbija obezbeđuje sredstva za izgradnju tehničke dokumentacije, kao i svih drugih pratećih potrebnih tehničkih elaborata i analiza a, isto tako, i sredstva za rešavanje imovinskopravnih odnosa unutar stambenog kompleksa ili za izgradnju komunalne i ostale infrastrukture u funkciji stambenog kompleksa.

Međutim, pored dominante uloge Republike Srbije u realizaciji ovog strateškog projekta, želim da istaknem značajnu ulogu lokalnih samouprava, koja se ogleda pre svega u činjenici da sredstva za izradu planskih i urbanističkih dokumenata obezbeđuje jedinica lokalne samouprave na čijoj se teritoriji projekat realizuje, u skladu sa mogućnostima i dinamikom planiranja sredstava u budžetu jedinice lokalne samouprave. Takođe, za lokacije koje nisu komunalno opremljene ili su delimično opremljene izgradnju nedostajuće infrastrukture u funkciji stambenog kompleksa, do granice stambenog kompleksa, obezbeđuje i finansira jedinica lokalne samouprave.

Isto tako, u postupku rešavanja stambenih potreba raseljenih lica, koja su u fokusu mog predloženog amandmana, možemo identifikovati međusobnu koordinaciju i obostrani doprinos Republike Srbije i lokalnih samouprava u kontekstu rešavanja ovog fundamentalnog problema ove ugrožene kategorije stanovništava.

U tom smislu, ističem činjenicu da je Republika Srbija, uz pomoć međunarodne zajednice, u proteklih dvadeset godina izdvojila značajna sredstva za sve oblike rešavanja stambenih pitanja, a lokalne samouprave su, u skladu sa svojim akcionim planovima za unapređenje položaja raseljenih lica, rešavale ovaj problem na dva nivoa. Prvi nivo manifestovao se kroz dodelu građevinskog zemljišta bez naknade, obezbeđivanje komunalne infrastrukture, odustajanje od naplate različitih komunalnih taksi i doprinosa, a drugi deo je kroz direktnu izgradnju stambenih jedinica, što je i realizovano u više desetina lokalnih samouprava, u skladu sa njihovim akcionim planovima.

Ono što je zajedničko za projekte stambenog zbrinjavanja raseljenih lica i pripadnika snaga bezbednosti i što daje smisao predloženog amandmana, to je da se realizacijom istih stvaraju pretpostavke za politički, ekonomski, socijalni, kulturni i ukupni društveni razvoj Republike Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Tanja Tomašević Damnjanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Tanja Tomašević Damnjanović.

Izvolite.

TANJA TOMAŠEVIĆ DAMNJANOVIĆ: Hvala, poštovani predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, kolege i kolegice narodni poslanici, podnela sam amandman da se u članu 2. Predloga zakona doda stav 4, s akcentom na obezbeđenje razvoja Republike Srbije.

Rešavanje problema stambenih potreba zaposlenih u službama bezbednosti predstavlja javni interes Republike Srbije. Izgradnja stanova za pripadnike snaga bezbednosti jeste jedna od ključnih mera za poboljšanje materijalnog položaja onih koji rizikuju najviše da bi se svi u Srbiji osećali bezbedno.

Imajući u vidu značaj i odgovornost posla koji pripadnici snaga bezbednosti obavljaju, kao i njihov značaj za bezbednost čitave države, Vlada Republike Srbije je odlučila da se pitanje stambenog zbrinjavanja konačno sistemski reši. Ranije nije bilo finansijskih uslova da se ova ideja realizuje s obzirom na dubinu krize koju nam je ostavila štetočinska bivša vlast. Zahvaljujući odgovornoj politici Srpske napredne stranke, predsednika Republike Srbije Aleksandra Vučića i Vlade Republike Srbije, Srbija danas ima stabilne javne finansije i stvoreni su uslovi da se uđe u ovaj veliki projekat državne stanogradnje.

Na kraju samo želim da kažem da će SNS u danu za glasanje podržati ovaj predlog zakona. Ja vam se zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Pešić.

Reč ima narodni poslanik Olivera Pešić.

Izvolite.

OLIVERA PEŠIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, kolegice i kolege narodni poslanici, podnela sam amandman kojim predlažem da se u članu 2. Predloga zakona doda stav 4. koji glasi: „Realizovanjem projekta obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na socijalnu ravnopravnost“.

Predlogom zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti poboljšaće se uslovi života za pripadnike bezbednosnih struktura ali i za one ljude koji su pravo na penziju stekli kao pripadnici snaga bezbednosti. Na taj način doći će do ostvarivanja socijalne ravnopravnosti, tako da ovaj moj amandman ide u tom pravcu.

Još jedna od odredaba Predloga zakona koja će bitno uticati na ostvarivanje socijalne ravnopravnosti jeste da će prioritet prilikom rešavanja problema stambenog pitanja imati upravo oni pripadnici bezbednosnih struktura koji zapravo nemaju rešeno stambeno pitanje.

Izgradnja jeftinih stanova za pripadnike bezbednosnih struktura uticaće na rast BDP-a u oblasti građevinarstva, na zapošljavanje domaće građevinske industrije, ali, svakako, i na rast zaposlenosti jer se ovim predlogom zakona propisuje obaveza učešća domaćih privrednih subjekata. I na taj način će se svakako uticati na ostvarivanje socijalne ravnopravnosti.

Ono što danas još jednom želim da naglasim i posebno pozdravim jeste izgradnja jeftinih stanova za pripadnike bezbednosnih struktura za jug Srbije, jer je jug Srbije godinama bio zapostavljen.

Pozivam kolege da u danu za glasanje podrže ovaj moj amandman. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Pešić.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Jolović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Nikola Jolović.

NIKOLA JOLOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, ovim amandmanom tačno i precizno se definiše član 2. Predloga zakona.

Realizacija projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti predstavlja opšti interes od značaja za jačanje sistema nacionalne bezbednosti Republike Srbije. Svi postupci koji se sprovode na osnovu ovog zakona smatraju se bitnim, jer je problem nerešenih stambenih potreba zaposlenih u službama bezbednosti i te kako prisutan dugi niz godina. Projekat se realizuje po fazama. Prva faza realizacije projekta izgradnje jeftinih stanova za pripadnike snaga bezbednosti biće sprovedena do 2020. godine.

Ono što je bitno definisati, a što je cilj podnošenja ovog amandmana, jeste ukazati na činjenicu da se realizacijom ovog projekta bitno utiče na rast i razvoj Republike Srbije i bolju iskorišćenost ekonomskih resursa. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Marko Zeljug.

Reč ima narodni poslanik Marko Zeljug.

MARKO ZELJUG: Zahvaljujem, predsedavajući.

Na član 2. Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti podneo sam amandman kojim

bi se dodao stav 4, koji bi pratio realizaciju projekta sa analizom uticaja na razvoj Republike Srbije.

Vladina kancelarija za pripremu predloga programa za izgradnju stanova formirana je na osnovu predloga Saveta za nacionalnu bezbednost. Stavila je pred sebe jasan zadatak uspostavljanja politike nacionalne bezbednosti, kao deo ukupne državne politike. Stvara se kroz program mera i aktivnosti koje promoviše SNS kroz politiku Vlade Republike Srbije, radi dostizanja ciljeva političke i nacionalne bezbednosti, u interesu svih građana Republike Srbije.

Realizacijom projekta izgradnje 1.578 stanova u prvoj fazi predloženog programa ostvaruju se preduslovi za politički, ekonomski, socijalni i sveukupan razvoj Republike Srbije. U prvoj fazi u planu je izgradnja: u Beogradu 400 stanova, Novom Sadu 400, Nišu 188, Vranju 190 i po 200 stanova u Kraljevu i Kragujevcu.

Planirana vrednost radova je 65.000.000 evra. Sredstva su obezbeđena odgovornom politikom Vlade Republike Srbije, koju predvodi SNS, zahvaljujući politici koju promoviše predsednik Aleksandar Vučić, a to je domaćinsko rukovođenje, jasno i odlučno određivanje prioriteta od interesa za građane Republike Srbije, uvođenje mera štednje i racionalizacije trošenja novca građana Srbije, kao i obezbeđivanje stalnih i kontinuiranih stranih investicija neophodnih za otvaranje novih radnih mesta kojima se smanjuje broj nezaposlenih, kojih je u momentu preuzimanja vlasti od prethodnog režima bilo 28%, a danas taj broj iznosi oko 12%. Do kraja godine, u planu je snižavanje broja nezaposlenih ispod 10% u Republici Srbiji. Realizacijom i ovog projekta uticaće se na ovakav trend, kao i na ukupan privredni rast i bruto nacionalni dohodak.

U cilju postizanja efekata predloženog amandmana, pozivam kolege poslanike da podrže moj amandman u danu za glasanje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Drecun.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Milovan Drecun.

MILOVAN DRECUN: Poštovani predsedavajući, gospodine ministre sa saradnicima, kolege poslanici, pre izvesnog vremena bio sam u društvu pripadnika bataljona Vojne policije, jedinice koja je prošla sva ratišta, od Slovenije, preko Hrvatske, Bosne i Hercegovine, a 1999. godine, aprila meseca, našao sam ih u Batuši kada su krenuli da pomognu našim graničarima na području karaule Košare. Neverovatno hrabri ljudi! Mnogi su izginuli. Sloba zastavnik, koji je bio sa njima, odlazi u penziju ovih dana i nema rešeno stambeno pitanje. Da li je odgovornost države Srbije za to što on nema ostvareno osnovno ljudsko pravo, pravo na dom, garantovano Evropskom poveljom o ljudskim pravima? Jeste. Zato ću podržati ovaj zakon; on mora da omogućiti ljudima koji su krvarili za Srbiju da ostvare pravo na dom. To je naša dužnost, da im omogućimo sve to.

Podnetim amandmanom želim da ukažem da se ovim zakonom podižu ukupni odbrambeni kapaciteti zemlje. Kako se podižu? Prvo se donose normativna akta, zatim strategija nacionalne bezbednosti usklađuje sa realnošću, doktrinarna dokumenta. Na osnovu toga, formira se struktura vojne organizacije, prilagođava savremenim bezbednosnim izazovima, vrši se modernizacija opremanja raznim sredstvima naoružanja. Ali ono što je najvažnije u svakoj vojnoj organizaciji i svakoj drugoj instituciji jesu ljudski resursi. Moramo da imamo motivisane pripadnike oružanih snaga, pripadnike koji mogu dugoročno da planiraju svoj život, da planiraju porodicu, a ne da budu u neizvesnosti. Ako imaju mogućnosti da reše stambeno pitanje, oni će biti motivisani, biće zadovoljniji, imaće porodicu.

Njihova motivisanost će uticati na povećanje broja onih koji se interesuju za vojno školstvo, za vojne škole, da bismo imali što veći broj što kvalitetnijih kandidata za upis u vojne škole. Njihova motivisanost će uticati na rad u trupi, što je najvažnije i, naravno, za ne daj bože, uvek će biti spremni da svoje živote daju za Srbiju.

Zato smatram da je ovaj zakon izuzetno važan za sve pripadnike snaga bezbednosti, i oružanih snaga i Ministarstva unutrašnjih poslova, svih naših jedinica, posebno za one ljude koji su krvarili, ginuli, izranjavani za ovu Srbiju. Srećan sam što će ovaj zakon biti usvojen. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zvonimir Đokić.

ZVONIMIR ĐOKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani gospodine ministre sa saradnicima, poštovani narodni poslanici, danas je u sali Gradske opštine Novi Beograd, sa početkom u 10 časova, održana Godišnja skupština Udruženja vojnih beskućnika Srbije za Gradsku organizaciju Beograd. Skupština Udruženja vojnih beskućnika Srbije bila je posvećena 20-godišnjici postojanja ovog udruženja, tj. 27-godišnjici nastanka vojnog beskućništva. Bio sam danas gost Udruženja vojnih beskućnika u Beogradu i zajedno sa još dvojicom oficira, pripadnika Ministarstva odbrane, isto gostiju, prisustvovao ovoj skupštini na kojoj je izneta pregršt problema koji svih ovih godina, a prošlo je dvadeset sedam godina od kada su bez stanova, muče ovu kategoriju ljudi.

Bez obzira na nagomilane probleme, oni nam šalju poruku da podržavaju i pozdravljaju projekat izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti i izražavaju nadu da će država istrajati u nameri da po prvi put na sistemski način krene u rešavanje ovog, za njih životnog, problema, a da oni neće biti zaobidjeni. Nakon ispunjavanja uslova iz ovog zakona, kada ga budemo usvojili, i podzakonskih akata donetih na osnovu ovog zakona, zainteresovana lica će steći pravo na kupovinu stanova pod povoljnim uslovima, ali ostaje i onaj poslednji,

ali veoma težak uslov, a to je obezbeđenje sredstava, tj. kreditna sposobnost. Oni u tom smislu očekuju pomoć države i razumevanje.

Postoje dva pravilnika koja trenutno rešavaju ovo pitanje u Ministarstvu odbrane i u Vojsci, ali i kod penzionisanih pripadnika Vojske. To su Pravilnik o rešavanju stambenih potreba zaposlenih u Ministarstvu odbrane i Vojsci Srbije i Pravilnik o rešavanju stambenih potreba korisnika vojnih penzija. Nadam se da će ovi pravilnici biti usklađeni s ovim zakonom, i pozdravljam zakon. Glasaću za njega jer je najbolji dosad. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Bogatinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Žarko Bogatinović.

ŽARKO BOGATINOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, podneo sam ovaj amandman kako bih ukazao na jedan problem, odnosno na jednu vrlo važnu poslovnu mogućnost. Grad Leskovac, na čelu sa gradonačelnikom dr Goranom Cvetanovićem, i Centar Ministarstva odbrane za lokalnu samoupravu Leskovac pokrenuli su 2015. godine inicijativu zamene objekata sa Vojskom Srbije. Naime, u centru grada Leskovca postoji objekat, tzv. Park, koji je u vlasništvu Vojske Srbije i napušten je 2005. godine; takođe, postoji objekat garnizona, ambulanta, sa placem od 4.700 metara kvadratnih, takođe u centru grada, koji je u vlasništvu grada.

Zbog izuzetno loših, neuslovnih prostorija u kojima je tada bio, a i sada je, smešten Centar Ministarstva odbrane za lokalnu samoupravu Leskovac, a i zbog potrebe grada Leskovca i Vojske Srbije, organizovan je sastanak 8. jula 2015. godine u Ministarstvu odbrane u Beogradu. Sastanku su prisustvovali predstavnici Ministarstva odbrane, Vojske Srbije, Grada Leskovca, na čelu sa gradonačelnikom, kao i načelnik Centra Ministarstva odbrane za lokalnu samoupravu Leskovac.

Nakon sastanka, sve je išlo u dobrom pravcu, naročito zbog toga što je Grad Leskovac pokazao spremnost da eventualnu razliku nadoknadi davanjem određenog broja stanova pripadnicima Vojske Srbije i ustupanjem određenog broja prostorija Centru Ministarstva odbrane za lokalnu samoupravu Leskovac nakon eventualnog renoviranja objekta Park, čime bi njihov problem smeštaja bio rešen. S obzirom na to da je procedura razmene u međuvremenu zastala iz nekih razloga, Grad Leskovac je ponovo pokrenuo inicijativu pre par meseci.

Ovom prilikom apelujem pre svega na vas, gospodine ministre, i želim da iznesem da je obostrana korist ubrzanje procedure razmene objekata, jer bi razmenom dobio Grad Leskovac, koji bi od spomenutog objekta napravio gradsku kuću, Vojska Srbije, čiji bi određeni broj pripadnika rešio stambeno pitanje, ili bi garnizon Leskovac rešio smeštaj tehnike koja mu trenutno stoji na

otvorenom, i, na kraju, Centar Ministarstva odbrane za lokalnu samoupravu Leskovac, koji bi konačno dobio uslovne prostorije za rad. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik dr Ljubica Mrdaković Todorović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Ljubica Mrdaković Todorović.

Izvolite.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministre Vulin sa saradnicima, kolegice i kolege, kao što znate, u Nišu će početi gradnja prvih 188 od preko 2.000 stanova koliko je planirano za prvu fazu izgradnje, za pripadnike MUP-a, Ministarstva odbrane i Vojske Srbije.

Grad je već predložio lokacije za gradnju. U velikom projektu koji realizuje i finansira država niška lokalna samouprava će do početka gradnje obezbediti kompletno sređenu nedostajuću infrastrukturu, koja podrazumeva putne saobraćajnice, električnu energiju, toplovod, kolektor i telekomunikacionu mrežu. Stanovi će se graditi u tipskim stambenim zgradama i biće različite kvadrature, od garsonjera do četvorosobnih stanova. Stanovi će biti izgrađeni u potpunosti u skladu s evropskim standardima. Na ovaj način će najveći broj pripadnika službi bezbednosti rešiti svoj dugogodišnji, čak višedecenijski, stambeni problem.

Ovaj projekat je jako važan i predstavlja javni interes Republike Srbije, a benefiti ovako značajnog projekta su porast BDP-a u oblasti građevinarstva, angažovanje građevinske industrije i, naravno, povećanje zaposlenosti.

Kada govorimo o sveukupnom razvoju Republike Srbije, želim da sa vama podelim i jednu informaciju. Danas je u Nišu potpisan sporazum sa Nacionalnom službom za zapošljavanje za subvencionisanje mera za podsticanje zapošljavanja. Grad Niš je izdvojio 40.000.000, a Nacionalna služba za zapošljavanje je izdvojila 33.000.000 dinara. Prošle godine dobili smo priznanje kao jedinica lokalne samouprave koja je izdvojila najviše sredstava za sufinansiranje mera za zapošljavanje, odnosno za podsticanje zapošljavanja, sa Nacionalnom službom za zapošljavanje, a tako će biti i ove godine.

I, da podsetim, u Nišu se fabrike „Cumtobel“ i IMI završavaju ove godine i zaposliće dve i po hiljade Nišlija; „Leoni“, koji je otvoren pre četiri nedelje i u kome trenutno radi oko 1.300 radnika, zaposliće još devetsto Nišlija. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Ivan Manojlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo Vladimir Đukanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela Aleksandra Tomić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministri, kolege poslanici, moj amandman se odnosi na realizaciju projekta stanogradnje, s posebnim akcentom na održivi razvoj i Agendu 2030. To je agenda koja podrazumeva prepoznavanje prioriteta po sektorima, odnosno ono što svaka vlada u svom delovanju u budućnosti, do 2030. godine, shodno novim tehničko-tehnološkim rešenjima i novim dešavanjima u svetu, treba da primeni.

Uspešno sprovođenje ciljeva održivog razvoja podrazumeva maksimalno iskorišćenje resursa ali i našu obavezu, kada je u pitanju budžetiranje, da se stvore uslovi da raspodela bude u skladu sa nacionalnim ciljevima. Ja mislim da ovaj zakon... A imali smo prilike, od naših kolega koje su u Odboru za bezbednost i u Odboru za unutrašnje poslove i odbranu, da vidimo da su upravo do maksimalnih granica iskorišćeni svi resursi kada je u pitanju očuvanje nacionalne bezbednosti kroz ovakav vid zakona.

Ono što je najvažnije reći jeste da je ipak bila potrebna politička volja, jer model i koncept ovakve stanogradnje je uvek postojao, međutim, cena od 500 evra očito za neke koji su vodili državu do 2012. godine nije bila prihvatljiva, tada su kvadrati koštali hiljadu i po evra (znači, tri puta više); govorili su da projekti od 500 evra po kvadratu nisu izvodljivi.

Očito je trebalo jako puno snage i rada da se postignu ovakvi rezultati, koji su na kraju ocenjeni od strane MMF-a i Svetske banke, gde Srbija pokazuje da je jako napredovala posle ekonomskih reformi i fiskalne konsolidacije. Pokazala je čak da može da ima u kontinuitetu suficit u budžetu, znači da više prihoduje nego rashoduje, i da prevazilazi projektovani rast od 3%.

Ovaj projekat i ovakva realizacija pokazuju na primeru kredita od 30.000 evra, koji bi budući korisnik i pripadnik odbrambenih snaga Republike Srbije mogao da ima, da može da da mogućnost otplate kroz rate od 30 godina, jednu ratu takvog kredita koja je krajnje prihvatljiva, od 126 evra, tako da bi, recimo, 25 godina imao tu ratu, a poslednjih pet godina imao bi ratu od 25 evra. To pokazuje potpunu razliku u konceptu shvatanja odnosa države prema bezbednosnim snagama Srbije u odnosu na ono što je bilo pre 2012. godine.

Vi ste, ministre, rekli da je od 2012. godine do danas rešeno sedamsto predmeta kada su u pitanju oficiri Vojske Srbije, tako da to pokazuje da Srbija ide dobrim putem kada je uopšte stanogradnja u pitanju. Hvala vam, na kraju krajeva, što ste danas ovde, bez obzira na to što više ministarstava učestvuje u ovakvim projektima, zato što je potrebno da zaista pokažemo građanima Srbije da Vlada ovaj projekat želi da realizuje. Iako je u pitanju dva miliona kvadrata, iako su projekti vredni 250.000.000 evra, to znači da će zaista u budućnosti ovo postati svakodnevni život svih nas. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Sandra Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Mićin.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Matić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Zoran Dragišić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Ljubiša Stojmirović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Jovica Jevtić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Jovica Jevtić.

JOVICA JEVTIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, poštovani narodni poslanici, amandman na predloženo zakonsko rešenje dodatno definiše član 2, kojim je utvrđen javni interes realizacije projekta, kao i hitnost u postupcima koji su predviđeni ovim zakonom. Dodavanjem stava 4. precizira se povezanost i uticaj realizacije projekta na ravnomerni razvoj Republike Srbije.

Svakako se mora odati priznanje Vladi Republike Srbije i resornom ministarstvu na predloženom zakonskom rešenju kojim se pokušava rešiti problem nerešenih stambenih potreba zaposlenih u službama bezbednosti i pristupanje rešavanju ovog problema kroz institut javnog interesa, što gorepomenuti član 2. Predloga zakona i definiše.

Imajući u vidu značaj i odgovornost posla koji pripadnici snaga bezbednosti obavljaju, kao i njihov značaj za bezbednost čitave države, a polazeći od toga da je najveći broj nerešenih stambenih potreba zaposlenih u državnim organima upravo među pripadnicima snaga bezbednosti, koji decenijama nisu uspeli da trajno reše stambeno pitanje, odlučeno je da se isto pitanje sistemski reši.

Ne treba posebno naglašavati koliko će predloženo zakonsko rešenje uticati na ravnomerni razvoj čitave zemlje, jer će pomenuta izgradnja stambenih jedinica biti teritorijalno ravnomerno raspoređena i dati šansu za rešavanje stambenih problema svih pripadnika snaga bezbednosti, bez obzira na kom delu teritorije Republike rade i žive.

Sektor bezbednosti je možda jedini deo društvenog sistema koji je, zbog prirode posla koji obavlja, raspoređen u svim delovima zemlje. Analogno tome, rešenje koje pokušava rešiti problem nerešenih stambenih pitanja zaposlenih u tim službama bezbednosti jeste svakako rešenje koje će doprineti razvoju svih delova zemlje.

I u svojim prethodnim izlaganjima isticao sam ravnomerni razvoj čitave zemlje, u svim sferama društvenog života, kao ideal kome treba svi da težimo, bez obzira na političke razlike među nama. Iako je to u realnom životu dosta teško sprovodljivo, ne smemo odustati od te ideje, pa je predloženi amandman na član koji definiše javni interes, u smislu dodavanja stava koji to precizira, svakako podrška ideji ravnomernog razvoja Republike Srbije. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Željko Sušec.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela Ljibuška Lakatoš.

Reč ima narodni poslanik Ljibuška Lakatoš.

LJIBUŠKA LAKATOŠ: Zahvaljujem.

Uvaženi predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, kolege i kolegice narodni poslanici, amandman koji sam podnela na član 2. ovog zakona glasi: „Realizovanjem projekta obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na razvoj školskog sistema“.

Donošenjem zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti i realizovanjem projekta izgradnje stanova za pripadnike Ministarstva unutrašnjih poslova, Bezbednosno-informativne agencije, Vojske Srbije i Ministarstva odbrane rešava se decenijski problem zaposlenih u ovim službama. Predloženi zakon omogućava stambeno zbrinjavanje zaposlenih u pomenutim službama, kao i lica koja su pravo na penziju stekla u jednom od pomenutih državnih organa.

Realizacijom projekta izgradnje na šest lokacija (1.578 stanova u prvoj fazi gradnje) upošljavaju se mnoge građevinske firme iz Srbije, podiže se BDP u oblasti građevinarstva i, što je posebno važno, obezbeđuje rast zaposlenosti.

Brojna gradilišta koja će se otvoriti u skladu s ovim zakonom biće sjajna mesta za primenu dualnog obrazovanja učenika građevinskih struka, što je veoma značajno za naš obrazovni sistem i budući razvoj građevinske industrije u našoj zemlji. Ulaganje u dualno obrazovanje je jako primenljivo, ne samo u građevinarstvu već i u drugim oblastima koje se mogu iskoristiti prilikom realizacije projekta izgradnje stanova.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik prim. dr Vlado Babić.

Reč ima narodni poslanik Vlado Babić.

Izvolite.

VLADO BABIĆ: Hvala.

Poštovani predsedavajući, uvaženi gospodine ministre sa saradnicima, cenjene kolegice i kolege narodni poslanici, u članu 2. Predloga zakona dodaje se stav 4. koji glasi: „Realizovanjem projekta obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na razvoj medicinskih centara“. Ovim amandmanom dodatno se definiše član 2. Predloga zakona.

Shodno tome, želim da istaknem da je počevši od 1. januara 2012. godine iz nadležnosti Fonda za SOVO segment penzijskog i invalidskog osiguranja vojnih osiguranika konsolidovan u sistem penzijskog i invalidskog osiguranja Republike Srbije. Fond za SOVO je pravno lice sa statusom organizacije za obavezno socijalno osiguranje kojim se ostvaruju prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja vojnih osiguranika.

Stambeno obezbeđivanje korisnika vojnih penzija može se rešiti na dva načina: prvi, korišćenjem sredstava iz programa za stambeno kreditiranje po projektu izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti i penzionere koji su ostvarili penziju u jednom od organa snaga bezbednosti, i drugi, na osnovu Pravilnika o korišćenju sredstava vojnih penzionera bez rešenog stambenog pitanja.

Pored ovog projekta kupovine stanova po 500 evra za kvadratni metar, postoji Pravilnik o upotrebi, uslovima i načinu korišćenja sredstava za poboljšanje materijalnog položaja korisnika vojne penzije bez stana. Omogućava se korisniku vojne penzije da dobije beskamatni kredit za rešavanje stambenog pitanja u visini od 20.000 evra u dinarskoj protivvrednosti na dan podnošenja zahteva po zvaničnom kursu Narodne banke Srbije. Ako se opredele za ovakav način rešavanja stambenog pitanja, korisnici vojnih penzija podnose zahtev Fondu za socijalno osiguranje vojnih osiguranika, sa već poznatim dokazima. Oko 90% podnetih molbi je realizovano, isplaćen im je novac za kreditne ugovore.

Na ova dva načina vojni penzioneri koji su radili u snagama bezbednosti mogu doći do sopstvenog krova nad glavom. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Milekić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Snežana Petrović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Snežana Petrović.

Izvolite.

SNEŽANA PETROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, poštovane kolege narodni poslanici. Na član 2. Predloga zakona podnela sam amandman kojim se dodaje stav 4. koji glasi: „Realizacijom projekta obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na poresku odgovornost“.

Projekat masovne stanogradnje za pripadnike državnih službi bezbednosti, planiran u šest gradova, u narednih nekoliko godina mogao bi dostići cifru od 25.000 stambenih jedinica. Sigurno je da će se realizacijom ovog projekta rešiti najveći broj stambenih potreba zaposlenih u službama bezbednosti, kao i vojnih penzionera.

Pored rešenja stambenih potreba, projekat izgradnje stanova značajno će doprineti i porastu BDP-a u oblasti građevinarstva, upošljavanju domaće građevinske industrije i porastu zaposlenosti, rastu prihoda od poreza po raznim osnovama, kao i porastu prihoda od poreza na imovinu. Sve navedeno, pored segmentiranog rasta u određenim delatnostima, uticaće na sveukupni razvoj zemlje, a samim tim i bolji životni standard svih njenih građana.

Kako bi se navedeno i realizovalo, bilo je potrebno predložiti novo zakonsko rešenje kojim će realizacija stanogradnje biti započeta pod unificiranim uslovima budući da načini i uslovi realizacije započinju na različitim lokacijama. Takođe, donošenjem posebnog zakona ubrzaće se procedure izrade akata za građenje, postupka javnih nabavki i postupaka eksproprijacije zemljišta.

Zbog svega navedenog, u danu za glasanje podržaćemo predlog navedenog zakona. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Goran Kovačević.

Reč ima narodni poslanik Goran Kovačević.

GORAN KOVAČEVIĆ: Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo, Predlog zakona o realizaciji projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti u članu 2. govori svakako o značaju i jačanju sistema nacionalne bezbednosti Republike Srbije, ali ovaj zakon istovremeno jača makroekonomsku stabilnost Republike Srbije.

Kada govorimo o ovom zakonu, onda govorimo o setu, u različitim fazama, od preko 150.000.000 evra, o 5.203 stambene jedinice. Kada govorimo o tome, u stvari govorimo o rastu koji će se odraziti na rast BDP-a preko investicija. Ali nikako ne treba zaboraviti da realizacija ovog zakona ima i povratni efekat na rast BDP-a, odnosno budžeta Republike Srbije; taj efekat se meri kroz rast tražnje, pa će rast tražnje u različitim sektorima omogućiti veće prihode na račun budžeta Republike Srbije.

Jasno je da ovaj zakon neće ostvariti povećanje prihoda po osnovu PDV-a, jer se uglavnom radi o stanovima koji su prvi stanovi kupaca. Po drugim zakonima, PDV će uglavnom, po pravilu, biti vraćen. Ali to ne znači, ako je fiskalno neutralan na nivou Republike Srbije i budžeta Republike Srbije, da neće imati efekte po budžete lokalnih uprava. Ako pogledate kako bi to moglo da izgleda, onda je jasno da će prihodi lokalnih uprava i njihovi budžeti na prihodovnim stranama biti znatno uvećani. Treba istaći da će porez na apsolutna prava, kao jedna od ključnih kategorija prihoda lokalne uprave, biti uvećan, da će porez na dohodak građana, koji će biti posledica investiranja i izgradnje ne samo stanova već i infrastrukture, rasti. Zašto ne reći da će porez na imovinu od 0,3, odnosno uglavnom od 0,4, biti tradicionalno uvećan u opštinama u kojima bude zastupljen novi projekat. Zato, svakako, ovaj zakon treba podržati.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milosav Milojević.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Milosav Milojević.

MILOSAV MILOJEVIĆ: Hvala.

Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine, cenjeni ministre u Vladi Republike Srbije, dame i gospodo poslanici, na osnovu člana 161. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine Republike Srbije podneo sam amandman na Predlog zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti. Predlažem da se u članu 2. Predloga zakona doda stav 4. koji glasi: „Realizovanjem projekta obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na unapređenje privatnog sektora“.

Realizacijom projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti pospešujemo na sve načine razvoj države, unapređujemo privatni sektor i nastavljamo dalje u donošenju reformskih zakona.

Iz svega navedenog u Predlogu zakona proizilazi da će kroz sistem vojnog obrazovanja prolaziti mladi ljudi, koji će biti usmereni i obučeni da svoj posao rade profesionalno, kvalitetno i stručno. Ceo sistem je predviđen da stvara profesionalne pripadnike naših službi odbrane i izvršenje poslova i zadataka iz nadležnosti Ministarstva odbrane i Vojske Republike Srbije. Ono što je bitno jeste da se ti ljudi i obezbede, da imaju sve potrebne uslove za život svojih porodica. Više je nego jasno da pripadnici Vojske Srbije i MUP-a zaslužuju da dobiju posebne uslove i da postoji potreba za izgradnjom stanova za sve kojima je to potrebno.

U Predlogu zakona jasno je da je želja Vlade Republike Srbije nedvosmislena i da će ono što je obećano biti ispunjeno. Zato snažno podržavam predlog ovog zakona. Smatram da će kroz razvoj odbrambene snage naše države ali i jačanjem privatnog sektora biti uspostavljeni temelji za ekonomski i svaki drugi napredak Republike Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik primarijus dr Branimir Rančić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Branimir Rančić.

BRANIMIR RANČIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Poštovani ministre gospodine Vulin, poštovana gospodo iz Ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, članom 2. utvrđen je javni interes realizacije projekta, kao i hitnost u postupcima koji su predviđeni ovim zakonom. U članu 2. Predloga zakona dodaje se stav 4. koji glasi: „Realizovanjem projekta obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na unapređenje zdravstvenih uslova“.

Pripadnici snaga bezbednosti decenijama, kao što znamo, nisu uspeali da trajno reše svoje stambeno pitanje. Prepoznavši značaj rešavanja stambenih potreba pripadnika snaga bezbednosti, te upoznavši potencijalne poteškoće koje

se mogu javiti u samoj realizaciji, pristupilo se izradi posebnog zakona, koji ima za cilj uspešnu i efikasnu realizaciju samog projekta.

Utvrđeno je da je na predloženim lokacijama u šest gradova moguće izgraditi 5.203 stana za pripadnike snaga bezbednosti, i to u prvoj fazi 190 stanova u Vranju, 188 stanova u Nišu, 200 stanova u Kraljevu, 400 stanova u Beogradu, 200 stanova u Kragujevcu i 400 stanova u Novom Sadu, znači, ukupno u prvoj fazi 1.578 stanova.

Ono što je bitno, to je da je Građevinska direkcija Srbije završila izgradnju oglednog stana. Evo, ja imam ovde projekat kako izgleda ovaj ogledni stan, odnosno uzorni stan, kako će izgledati.

Bez obzira na to kakvu arhitektonsku i tehničku formu i opremu imaju stanovi i koliko se sredstava ulaže u njih, postoje neki osnovni higijenski zahtevi koje treba da ispuni svaki stan. Minimum higijenskih zahteva za bezbedno stanovanje uključuje sve ono što je potrebno da se iz stana uklone oni faktori i okolnosti za koje smo sigurni da mogu da dovedu do oštećenja zdravlja ljudi.

Stan mora biti izgrađen i održavan tako da omogući vršenje određenih fizioloških, psiholoških i socijalnih funkcija, te da pruža zaštitu od kućnih ozleđa i infekcija. Osnovne fiziološke potrebe koje treba obezbediti u stanu jesu: toplotna izolacija, obezbeđivanje vazduhom dovoljne hemijske čistoće, sistem osvetljenja dnevnim i veštačkim svetlom. Osnovne psihološke i socijalne potrebe su: 1. uslovi za pojedince da se odvoje i osame, 2. uslovi za održavanje veza sa susedima, prijateljima i rodbinom, 3. održavanje čistoće tela i odeće, 4. obavljanje domaćih poslova bez neželjenih fizičkih i duševnih napora i 5. zadovoljavanje estetskih potreba u stanu. Zaštita od ozleđa: izgradnja stana je od takvih materijala koji su otporni na potrese i jača kretanja vetrova; obezbeđivanje od požara i obezbeđivanje moguće evakuacije u slučaju požara; zaštita od električnih udara, kao i zaštita od trovanja gasovima.

Da zaključim, preduslov za izgradnju stambenih zgrada je postojanje i sprovođenje generalnog urbanističkog plana razvitka naselja, o čemu ću govoriti u sledećem amandmanu na član 3. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik doc. dr Mihailo Jokić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik doc. dr Mihailo Jokić.

MIHAILO JOKIĆ: Poštovana gospodo, družo ministre, vi ste bili u Valjevu, znate da u Valjevu postoji garnizon i znate dobro da je Valjevo centar bezbednosti zapadne Srbije i prosto je iznenađujuće da Valjevo nije našlo svoje mesto u ovih šest predloženih gradova. To smatram omaškom i molio bih vas da se posle ove prve faze, koja iznosi 1.578 stanova, u ovom ostatku do 5.203 stana obavezno nađe Valjevo baš zbog svog položaja i zbog svog značaja za bezbednost države Srbije.

Ova 5.203 stana najviše će koštati, to je rekao moj kolega Goran, oko 150.000.000 evra, ali ja ću tačno reći – kad bi svuda bila cena 500 evra po kvadratnom metru, to bi bilo 143.082.000 evra. Međutim, u nekim mestima ta cena neće biti 500 evra, nego će biti niža, jer je ovo što mi radimo, odnosno ovo što će uraditi država Srbija pravi podsticaj za celokupni privredni razvoj Republike Srbije. Ja sam o tome govorio, na koji se način povećava BDP. Svaka lokalna samouprava dobija; dobija po više osnova, i biće zainteresovana da učestvuje u izgradnji tih stanova.

Zbog toga još jednom molim i zalažem se da u sledećoj fazi, koja će biti posle izgradnje ovih 1.578 stanova, svoje mesto nađe grad Valjevo, a Valjevo će učiniti sve da se nađe na toj listi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Aleksandar Vulin.

Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Valjevo je svakako grad od značaja, koji ne može da bude zaobiđen i možete to sa sigurnošću očekivati u sledećoj raspodeli, kada se lokalna samouprava bude prijavila i stavila na raspolaganje ono što lokalne samouprave treba da urade. To sa sigurnošću možete očekivati, jer znam da postoji potreba. Znao da smo imali projekat onih montažnih kuća. Jedna od ideja je bila da se rade kuće za pripadnike naše vojske pa se od toga odustalo.

Ono što hoću da kažem jeste da postoji interesovanje. Interesovanje će biti zabeleženo i vodi se računa, Valjevo je svakako veoma važno. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Reč ima narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Izvolite.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvažene kolege, uvaženi predstavnici Vlade, u ovom prvom poglavlju u članu 2. definisano je šta je to opšti interes u odnosu na realizaciju ovog projekta. Član 2. ima tri stava, ja sam dodao jedan kao četvrti, a tiče se borbe protiv kriminala.

Kriminal sam po sebi jeste jedna pojava koja je u stanju da razori i najorganizovanija društva, naročito ako je taj kriminal podržan od strane najviših organa vlasti, a imali smo priliku da to vidimo. Posledice mogu biti katastrofalne. I danas su vidljive i merljive, a najbolje su vidljive i merljive ako ih poredite sa nečim što je bilo pre ili nečim što je bilo posle; tek onda možete da vidite rezultate tog i takvog delovanja i tek na taj način možete shvatiti njihovu težinu.

Na primer, nije li kriminal, pored toga što je nemoralno, ukoliko pokušate da kriminalizujete nekoga ko ne da nije kriv nizašta, nego, naprotiv, zaslužan je, zaslužan je za to što je branio sopstvenu zemlju i sopstveni narod, zaslužan je za to što je radio ono za šta je školovan? Kad ga dehumanizujete i kriminalizujete, onda ide njegovo uklanjanje, penzionisanje, poniženje i onda ga jurite po celoj zemlji kao divlju zver; na kraju ga trpate u zatvor bez obzira na njegovu krivicu,

a krivica je to što je radio posao za koji je bio obučen. To nije kriminal, to je blaga reč, to je zločin prema sopstvenom narodu!

Znate vi dobro da govorim o srpskim oficirima i o svim pripadnicima snaga bezbednosti koji su u prošlosti radili svoj posao. Sve ovo su doživeli u vreme dok su funkciju ministra odbrane obavljali Dragan Šutanovac i Boris Tadić, dok je vlast u ovoj zemlji uglavnom predvodila Demokratska stranka, koja je bila na čelu Srbije.

E sad ono što se sada dešava: u ovom momentu imate ljude kojima se ukazuje dužno poštovanje za ono što su radili kada je u pitanju odbrana zemlje; pojavljuju se i na srpskim vojnim akademijama i pokazuju kao primer budućim srpskim oficirima. Činite sve da naoružavate iste te pripadnike bezbednosti, zajedno sa predsednikom. Evo, svedoci smo svih napora koje ulažu i Ministarstvo odbrane i Vlada i predsednik države Vučić. Ovim zakonom ih zbrinjavate stambeno, obezbeđujete sigurnost njihovih porodica. Sigurnost njihovih porodica znači sigurnost svih naših porodica i sigurnost svake porodice u Srbiji pojedinačno, a i šire, jer sigurnost Srbije se reflektuje i na sigurnost miliona naših sunarodnika koji žive u regionu.

Upravo vođen tim i takvim razmišljanjem, odlučio sam da uložim jedan ovakav amandman te da ubuduće sprečimo takav kriminal, koji bi se mogao nazvati i zločinom prema sopstvenom narodu. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Majkić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Majkić.

Izvolite.

ALEKSANDRA MAJKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, podnela sam amandman na član 2. Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti pre svega da bih ovaj član, tj. realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti povezala sa efikasnošću lokalne samouprave, te sam zbog toga predložila da se u ovom članu doda stav 4.

Iako je osnovni, tj. opšti cilj ovog zakona svakako rešavanje stambenog pitanja Vojske, milicije i ostalih službi bezbednosti, ovim zakonom uspostavlja se i nekoliko sporednih, tj. posebnih, dodatnih ciljeva, koji se svakako odnose na poboljšanje efikasnosti lokalne samouprave. Pre svega, u lokalnim samoupravama gde se izgrađuju ovi stanovi dodatno će se uposliti domaća građevinska industrija. Biće, takođe, aktivirane druge privredne grane koje su u neposrednoj vezi sa sektorom građevinarstva. Jedan od ciljeva je svakako i rast zaposlenosti u lokalnim samoupravama gde će se graditi stanovi. A što se tiče samih jedinica lokalne samouprave, povećaće se prihodi od imovine i skraćiće se vreme potrebno za završavanje administrativnih postupaka.

Zbog toga pozivam da u danu za glasanje podržite ovaj amandman. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Majkić.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Branko Popović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ana Čarapić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Ana Čarapić.

ANA ČARAPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, amandman sam podnela u cilju ukazivanja na značaj angažovanja domaćih građevinskih preduzeća, tj. proizvođača i izvođača radova, na sveukupni razvoj Republike Srbije, dakle, kakav oni značaj imaju na sveukupni razvoj Republike Srbije. Naime, čak 35 industrijskih grana biće angažovano u izgradnji stanova za pripadnike službi bezbednosti.

Ne postoji mudrija investicija od investicije u građevinarstvo. Iz kog razloga ovo govorim? Zato što se svaki dinar uložen u građevinsku industriju državi vraća višestruko. U ovom slučaju, kada je u pitanju izgradnja stanova za pripadnike službi bezbednosti, biće izgrađeno oko dva miliona kvadrata stambenog prostora.

Sve ovo čine naša vlada i naš predsednik Aleksandar Vučić kako bi se poboljšao životni standard ali i uslovi života pripadnika službi bezbednosti, koji su ne samo spremni život da daju za otadžbinu već rade izuzetno težak posao.

Predviđa se da u narednom periodu ovaj projekat bude proširen i na mlade bračne parove ali i na mlade naučnike. Na taj način država će sprečiti odliv mozгова iz Republike Srbije, kakav je slučaj bio od pre petnaest-dvadeset godina.

Mnoge vlade pre vlade našeg predsednika Aleksandra Vučića a danas vlade Ane Brnabić pokušavale su da učine nešto po pitanju izgradnje stanova za pripadnike službi bezbednosti, naravno bezuspešno. Pa kako bi bilo šta učinili kada nam je, setimo se, pre nego što je naš predsednik Aleksandar Vučić postao predsednik Vlade Republike Srbije javni dug bio 77% BDP-a? Mi smo za samo tri godine uspeli da smanjimo javni dug za 20% i cilj nam je da do kraja 2018. godine javni dug bude ispod 50%. Dakle, ovo je prva vlada koja će započeti i završiti projekat izgradnje stanova za pripadnike službi bezbednosti do kraja.

Danas građani zaista imaju čime da se pohvale, imali su dobru procenu kada su na izborima dali podršku našem predsedniku Aleksandru Vučiću i Srpskoj naprednoj stranci. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Čarapić.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Cokić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Marković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Markoviću.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Dakle, i amandman na član 2. Predloga zakona naglašava potrebu za modernizacijom u kontekstu sveukupnog razvoja Srbije i mišljenja sam da on ima svoje mesto u zakonu.

Kako mi i dalje nismo čuli nijedan argument protiv ovog zakona, a i odsustvo pripadnika opozicije govori u prilog tome, ja bih želeo da istaknem neke najznačajnije momente koje ovaj zakon predviđa kako bismo odagnali sve insinacije koje su dolazile od ovih stručnjaka prekoputa.

Dakle, još jednom treba ponoviti, Građevinska direkcija Srbije je na osnovu svih relevantnih podataka uradila analizu i utvrđena je mogućnost izgradnje 5.203 stana, a u prvoj fazi izgradnje predviđeno je 1.578 stanova u onih šest gradova koje smo nekoliko puta ovde pominjali. To su istakli i Zorana Mihajlović i Nebojša Stefanović juče, tako da tu nema nikakvih nesporazuma. Reč je, jednostavno, o tome da predstavnici opozicije uglavnom nisu na ovom zasedanju, ne učestvuju u raspravi, ne zanima ih suština, ne interesuje ih to, njih zanima nešto sasvim drugo. Evo, ni danas ne prisustvuju ovoj sednici.

Dakle, bila je još jedna zamerka, a to je – 30.000 pripadnika Vojske i Policije nema rešeno stambeno pitanje, a ovde se radi o samo 1.578 stanova. Jeste, samo je 1.578 stanova, ali to je 1.578 stanova više nego što su oni izgradili dok su bili na vlasti. Prema tome, iz tog razloga predlažem da podržimo ovaj predlog zakona. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Markoviću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Slaviša Bulatović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Slaviša Bulatović.

SLAVIŠA BULATOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi gospodine ministre sa saradnicima, poštovane kolege, na član 2. Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti podnosim amandman i predlažem da se doda stav 4, koji glasi: „Realizovanjem projekta obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na vladavinu prava“. Usvajanjem zakona i realizacijom predviđenog projekta država na još jedan način ulaže u stanogradnju, infrastrukturu i naše građevinske kompanije, čime se obezbeđuje sveukupni razvoj Republike Srbije.

Kada danas govorimo o sveukupnom razvoju Republike Srbije, podrazumeva se i razvoj juga Srbije. Meni je posebno drago što je i u Vranju, sedištu Pčinjskog upravnog okruga, odnosno juga Srbije, planirana gradnja stanova za pripadnike snaga bezbednosti. Kao što znate, Vranje je grad koji je među prvima imao potpuno spremnu lokaciju za izgradnju predmetnih stanova, što je dokaz da je lokalna vlast u Vranju odgovorna i prema građanima i prema državi. Lokacija za izgradnju stanova je potpuno komunalno opremljena, a u

blizini iste su osnovna škola i vrtić. Ukupna površina urbanističkog projekta na kome je predviđena izgradnja više porodičnih stambenih objekata iznosi 14.223 m². U Vranju se inače planira izgradnja 186 stanova, raspoređenih u tri lamele. Stanovi su po strukturi od jednosobnih do troiposobnih. Neto površina objekata je 11.552,06 m², a bruto 12.987,96 m².

Izgradnja stanova za pripadnike bezbednosnih službi u Vranju je još jedan dokaz da država misli na jug Srbije, odnosno da je više nego prisutna na jugu i, takođe, da posebnu pažnju poklanja građanima Srbije koji na jedan poseban način brinu o očuvanju mira i stabilnosti naše države. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Sonja Vlahović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, koleginice Vlahović.

SONJA VLAHOVIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Na početku bih htela da pohvalim rad Ministarstva građevine, infrastrukture i saobraćaja, pogotovo što smo sada deseti u svetu po izdavanju građevinskih dozvola, a bili smo 2014. godine 186. Hvala.

Poštovani građani i građanke Srbije, izgradnja stanova je veliki projekat, koji će imati pozitivan efekat na celokupnu privredu naše zemlje. Danima slušamo poslanike opozicije (koji sada nisu tu), kritike, negativne komentare, sugestije na ovaj predlog zakona, na ovaj veliki projekat izgradnje stanova zaposlenima u službama bezbednosti koji će imati mogućnost da kupe stanove po povoljnijim cenama. Nije lako biti podstanar. Ovim predlogom zakona ćemo uneti radost u mnoge domove u gradovima kao što su Kraljevo, Beograd, Novi Sad, Kragujevac, Vranje.

Dobro je kada poslanici opozicije ovako burno reaguju na Predlog zakona, jer sve se može oprostiti ali uspeh nikako. Na svaku njihovu sugestiju, kritiku možemo odgovoriti, jer rezultati rada Vlade Republike Srbije, sa predsednikom Aleksandrom Vučićem, govore umesto nas. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice Vlahović.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, moj amandman je vezan za poljoprivredu.

Cela današnja civilizacija potiče od poljoprivrede. Dakle, ja verujem da ova zemlja ima dovoljno prirodnih resursa, da ima plodno zemljište, da ima jako povoljnu klimu i da, recimo, samo poštujemo one standarde koji su u Evropi, da po jednom hektaru, a imamo ukupno pet miliona hektara, od čega je preko četiri miliona obradivo, da samo po jednom hektaru imamo jedno uslovno grlo... U ovom trenutku to u Srbiji iznosi 0,33. U Evropi, od 100 evra iz poljoprivredne

proizvodnje, 70 evra je iz stočarstva a 30 evra iz biljne proizvodnje. Kod nas je obrnuto. U Evropi je jedno grlo po hektaru, kod nas – 0,33 uslovna grla po hektaru. Ukoliko bismo mi zadovoljili njihov standard, u tom slučaju bi nam poljoprivredna proizvodnja samo iz stočarstva skočila za tri milijarde evra, a ne baš u finalnoj proizvodnji, preradi to bi vredelo pet milijardi. Tako bi bilo dovoljno novca da na određen način stigne do građana pa i do snaga bezbednosti; bilo bi dovoljno novca za veće plate, bilo bi dovoljno novca za izgradnju, bilo bi dovoljno novca za gradnju novih stanova.

Ovi pre nas nisu gradili, veoma malo su gradili. Njihova veština nije bila u gradnji, već u ugradnji. Dakle, sem što su znali da se dobro ugrade, narod da izrade, bilo je puno divljih objekata, a još više divljačkih ugradnji kojima su oni popunjavali svoje kućne budžete, novčanike, pravili penthause, velike, od 320 kvadrata, stanove na pašnjaku; kupovali su vile, kao Vuk Jeremić, kuće i stanove za po milion evra.

Mi ne treba da idemo njihovim putem, mi treba da gradimo stanove; ne samo ove, svake godine treba da gradimo što više i da na takav način nađemo posla i za zidare i građevince. U njihovo vreme zidari su bili slobodni zidari. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Srbislav Filipović.

Izvolite, kolega.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ja sam kao poslanik Srpske napredne stranke i kao neko ko dolazi iz naroda izuzetno srećan kada srećem pripadnike naših bezbednosnih snaga (neki su moji prijatelji) i kada čujem od njih koliko su srećni i zadovoljni zbog onoga što mi danas radimo i zbog odluke koju ćemo doneti prilikom glasanja u Skupštini Republike Srbije; kada vidim na licima članova njihovih porodica sreću što će imati prilike da skuće svoju decu, što će ostvariti nešto što je do dolaska Srpske napredne stranke i Aleksandra Vučića na vlast bio samo san za pripadnike Vojske i Policije, što je bio samo san za svakog normalnog građanina u Republici Srbiji, a to je da dođe do stana, do prilike da kupi svoj stan. I, što više nemamo na vlasti ljude koji stiču pašnjake pod sumnjivim okolnostima, koji kupuju enormno skupe satove, koji imaju preskupe automobile, što danas imamo na vlasti ljude koji brinu o građanima, o njihovim potrebama.

Pa, evo, danas je tema – povoljniji stanovi za pripadnike Policije i Vojske, za one koji svakog dana brinu o bezbednosti svakog deteta u Srbiji, za one koji su spremni da žrtvuju život za svoju državu. Mi kao SNS i ova vlast vodimo računa o njima, ne brinemo o tajkunima, o političarima, o ljudima koji novca imaju, već o onima kojima je pomoć države i Vlade potrebna. U tom smislu, nailazimo apsolutno na podršku svih pripadnika bezbednosnih snaga u Republici Srbiji. Ponosan sam što sam deo većine u Skupštini Srbije koja radi ovako važnu

stvar za građane i za pripadnike Vojske i Policije. Na tome hvala i vama kao ministru, hvala Vladi Republike Srbije i svima nama koji radimo taj veliki posao. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Jović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik dr Desanka Repac.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

DESANKA REPAC: Hvala, gospodine predsedavajući.

Htela bih da pozdravim gospodina ministra sa saradnicima, kolege poslanike. Moj amandman odnosi se na realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti, kako utiče na unapređenje zdravstvene zaštite.

Htela bih prvo da kažem da je idejni tvorac ovog projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti predsednik države Republike Srbije Aleksandar Vučić, a realizacija ostaje Vladi Srbije. Realizacijom ovog projekta rešavamo probleme ljudi koji su stambeno nezbrinuti. Zakon dovodi do sistemskog rešenja svih pitanja i prevazilaženja svih problema koji se mogu javiti u toku same realizacije.

Realizacija počinje na više različitih lokacija istovremeno: Novi Sad i Beograd 400 stanova, u ostalim gradovima (Niš, Kragujevac, Vranje, Kraljevo) od 170 do 200. To je potreba ljudi koji rade u Ministarstvu odbrane, Vojski Srbije, MUP-u, Bezbednosno-informativnoj agenciji, Ministarstvu pravde, Upravi za izvršenje krivičnih sankcija.

Ovako jačamo sistem nacionalne bezbednosti Srbije. Veoma je važno da onima koji brinu o našoj bezbednosti obezbedimo elementarne životne uslove. Za pripadnike Ministarstva unutrašnjih poslova treba 20.000 stanova, za Vojsku Srbije 14.000 stanova, Bezbednosno-informativnu agenciju 1.500 stanova. Ideja je da popravimo životni standard ljudima koji rade težak posao za državu, Vojsku Srbije, MUP, BIA, čuvarima zatvora zbog kojih se osećamo bezbedno. Imaju nevelika primanja i teško mogu sebi da priušte rešavanje stambenog pitanja, moramo da ih zbrinemo. Ovo su reči Aleksandra Vučića i tako je potekla njegova ideja o ovom projektu.

Kako se posle raspada nekadašnje države znatno brojniji deo prevelike vojske skoncentrisao u Srbiji, pojavilo se i stambeno pitanje vojnih lica i vojnih izbeglica. Država tada nije našla nikakvo rešenje, tako da Vlada Republike Srbije sada rešava ovo pitanje.

Zbog ovako visokorizičnih poslova koje obavljaju članovi snaga bezbednosti, obezbeđuju se uslovi jer efikasnost u poslovanju dižemo na jedan viši nivo. Radna sredina, zdravo okruženje, uslovi stanovanja i materijalne mogućnosti jako su važni za zdravog radnosposobnog čoveka. Ključna pitanja koje se realizacijom ovog projekta unapređuju jesu životni uslovi, zdravlje,

bezbednost i radna sposobnost. Tako unapređujemo i zdravstvenu zaštitu Srbije. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Marko Atlagić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Šormaz.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Mirko Krlić.

MIRKO KRLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Gospodine ministre sa saradnicima, uvažene kolege, ovaj zakon, leks specijalis, po meni je najznačajniji zakon koji rešava socijalni i materijalni status pripadnika snaga bezbednosti. Usput, naravno, jača prosperitet i sigurnost Republike Srbije. Ono što je važno zbog mog amandmana, on jača bezbednost i sigurnost naših sunarodnika koji žive u regionu, koji su sticajem okolnosti ostali van granica Srbije, van svoje matice.

Mnogi od njih su radili u snagama bezbednosti i prilikom raspada SFRJ, verni zakletvi JNA i policiji, opredelili su se da napuste svoja imanja, svoje pravo na nasleđe i ostali bez ičega. Danas, zbog osećanja časti i nacionalne pripadnosti – mada ne smemo nikako zaboraviti da je bilo i onih koji nisu naša nacija a takođe su zbog osećanja časti i pripadnosti ovoj državi ostali u takvom položaju – njima je izuzetno teško. To posebno podstiču skrivene poternice i stalna pretnja od hapšenja, od progona prilikom posete njihovih imanja, posete i pomoći rodbini i sunarodnicima koji su ostali izvan granica Srbije.

Sve su ovo razlozi zbog kojih ovaj amandman ima smisla. Mi moramo uvek misliti o Srbima u regionu, pružati apsolutnu pomoć i apsolutnu zaštitu. Ne smemo dozvoliti da pobedi politika samooptuživanja i proklamovanje one politike koja o zločinima nad srpskim narodom večito postavlja pitanje – gde je tu naša krivica. Čuli smo to ovih dana i ovde. Pod plaštom dobronamernosti savetuju nas kako je svako jačanje snaga bezbednosti besmisleno, trošenje para. Jačanje vojske je trošenje para, jer ionako će sve to na Balkanu rešiti uvek američko oružje, jer sila boga ne moli.

Odgovor na ovo pitanje je naša borba za istinu i težnja da razdvojimo silu od vrline. Dok postoji otpor, postoji i smisao tog otpora. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Goran Nikolić.

Da li neko želi reč? Ne.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Radovan Jančić.

Izvolite.

RADOVAN JANČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani narodni poslanici, cenjeni ministre sa saradnicima, sa ciljem da se dodatno definiše član 2. Predloga zakona podneo sam amandman koji glasi:

„Realizovanjem projekta obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na unapređenje rada lokalnih samouprava“.

Srbija je od 2012. godine krenula putem ubrzanog razvoja, modernizacije, porasta životnog standarda i sveukupnog boljeg života njenih građana. Postala je zemlja sa uređenim finansijama, ekonomski stabilna, sa suficitom u državnoj kasi i stalnim, sve većim rastom bruto društvenog proizvoda. Ovakvi ekonomski pokazatelji daju nam za pravo da donesemo ovaj zakon o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti i već u avgustu mesecu otpočnemo sa izgradnjom 1.578 stanova, za koje su, što je veoma važno, obezbeđena sredstva u iznosu od oko 65 miliona evra, i to iz realnih izvora budžeta, bez kreditnog zaduživanja.

Da se u Srbiji već bolje živi, govori podatak da je čak 18.905 pripadnika snaga bezbednosti iskazalo zainteresovanost da kupi stan u okviru ovog projekta po ceni ne većoj od petsto evra, što sa 1.462 penzionisana lica iz Ministarstva odbrane i Vojske Srbije čini broj od 20.367 potencijalnih kupaca. Ovo govori i nešto drugo, tačnije, govori o tome da svi oni veruju u bolju budućnost, veruju Srpskoj naprednoj stranci, ovoj vladi, posebno predsedniku Srbije, gospodinu Aleksandru Vučiću, da će njihovo životno pitanje biti konačno rešeno realizovanjem ovog projekta.

Na kraju, posebno raduje da su u realizaciji ovog projekta prisutne brojne lokalne samouprave, što svakako obezbeđuje ravnomeran regionalni razvoj, unapređuje njihov rad, a time i sveukupni razvoj Republike Srbije, kojem težimo zbog naše dece i generacija koje dolaze.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milija Miletić.

Izvolite.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, podneo sam amandman na član 2. u delu gde želim da stavim akcenat na nerazvijena područja, na područja kao što su opštine Svrljig, Gadžin Han, Bela Palanka, Babušnica i ostali delovi jugoistočne Srbije, zato što izgradnjom ovih stanova koji će se graditi u Nišu, Vranju imamo mogućnost da se tamo razvija celokupna operativa. Ti ljudi koji tamo rade moraju nešto da jedu, tako da će ćemo imati veliku šansu da razvijamo i poljoprivredu. Izgradnjom stanova veliki broj ljudi će dobiti određena, kvalitetna jela koja dolaze iz naših krajeva. Svaki dobar radnik mora da ima i dobru hranu. Ta hrana će doći iz nerazvijenih područja, kao što je Svrljig, gde su svrljiški sir, svrljiški belmuž, svrljiška jagnjetina, blački kačkavalj. To su sve područja koja sutra mogu hraniti sve one ljude koji će raditi te stanove. Tako da ja kao predsednik Ujedinjene seljačke stranke ovde u Skupštini pozivam sve kolege poslanike da glasaju za moj amandman.

Još jednom se zahvaljujem i Vladi i predsedniku Srbije što je potencirao da radimo na gradnji stanova i na taj način da obezbedimo krov nad glavom za naše policajce, za naše vojnike, za sve one koji su branili našu zemlju Srbiju.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Miletiću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik primarijus dr Milovan Krivokapić.

Izvolite, dr Krivokapiću.

MILOVAN KRIVOKAPIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, kolegice i kolege, podneo sam amandman na član 2. ovog zakona kojim se dodaje stav 4. koji glasi: „Realizovanjem projekta obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim akcentom na nerazvijene opštine“.

Donošenjem ovog zakona, osim što se nastoji rešiti najveći broj nerešenih stambenih potreba zaposlenih u službama bezbednosti, značajno će se doprineti rastu BDP-a u oblasti građevinarstva, upošljavanju domaće građevinske industrije i rastu zaposlenosti, rastu prihoda od PDV-a po raznim osnovama, porastu prihoda od poreza na imovinu, skraćenju vremena potrebnog za završetak administrativnih postupaka i umanjenju administrativnog opterećenja.

Za realizaciju ovog projekta bilo je potrebno državno učešće, a budući da nam je prethodna vlast ostavila katastrofalnu situaciju u svim segmentima i visina javnog duga za vreme njihovog mandata je bila 77% BDP-a, morali smo mnogo da radimo, i uspeli smo da odradimo ogroman posao. Idemo korak po korak i gledaćemo da ovo bude jedan uspešan model, na osnovu koga će se kasnije graditi stanovi za mlade bračne parove, koji formiraju porodicu i utiču na populacionu politiku.

Međutim, opozicija i dalje kritikuje i bez argumenata tvrdi kako ništa neće da se realizuje. Navikli smo na kritike, raznorazne insinucije i izmišljene priče. Nama je bitno da se popravi standard pripadnika snaga bezbednosti, da će im plate rasti, ali i da je ovo način da mogu da planiraju svoje porodice i da imaju bolji život.

Naglasioću još i to da će izgradnja ovih stanova znatno podići srpsku privredu. Za građevinsku industriju ovo mnogo znači jer je predviđeno da se izgradi dva miliona kvadratnih metara. Tu će domaće firme, manje i srednje, imati mnogo posla; radiće se na proizvodnji cigala, crepova, stolarije, podova, vodovodnih cevi, elektromaterijala i svega što je potrebno za izgradnju jednog stambenog objekta. Masa radnika će se zaposliti.

Imajući u vidu sve navedeno, moram da naglasim da je u članu 2. potrebno dodatno definisati da se realizacijom projekta obezbeđuje sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim akcentom na nerazvijene opštine, što je vrlo bitno. Zato sam, pažljivo analizirajući pomenute stavove, predložio amandman 2, kojim se član 2 dopunjuje stavom 4.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Malušić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolegice Malušić.

LJILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima iz Ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na član 2. kojim dodajem stav 4, kojim želim da pojasnim kako se realizovanjem projekta obezbeđuje sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na smanjenje socijalnih razlika.

Naime, teške mere fiskalne politike dovele su do oporavka privrede, ozdravljenja ekonomije i – eto nama punjenja budžeta. Iz tog suficita budžeta mi smo upravo subvencionisali izgradnju stanova za službe bezbednosti. Pre svega, povećali smo plate, a sada ide obezbeđivanje decenijski nerešenog stambenog pitanja za pripadnike snaga bezbednosti. Ovo je neophodno. Zašto? Zato što ti ljudi rade izuzetno težak i odgovoran posao, a nemaju sigurnost kada se vrate kući. Zamislite ljude koji su bili 2014. godine, spasavali naše živote u poplavama, onda se vrate kući, a tamo stanuju privatno, plaćaju stan 250–300 evra! To je nedopustivo. E, zato mi ovo radimo, to je socijalno odgovorna politika.

Spočitavahu nam malopre drage nam kolege iz opozicije zašto mi ne gradimo stanove od 380 evra. Pa ja bih njima postavila pitanje – a zašto vi niste gradili stanove od 380 evra, nego komercijalne stanove, stanove po tržišnoj vrednosti, koji su bili od 980 do 1.350 evra? Mi gradimo duplo jeftinije, čak i dva i po puta jeftinije stanove, pritom odličnog kvaliteta, za pripadnike snaga bezbednosti. Tako se radi. Tako radi odgovorna vlast.

Hvala na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Stojiljković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Dušica Stojković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Marković.

Izvolite.

VESNA MARKOVIĆ: Hvala.

Predlogom zakona na koji sam podnela ovaj amandman obuhvaćeni su pripadnici snaga bezbednosti, i to: Ministarstva odbrane, Vojske Srbije, Ministarstva unutrašnjih poslova, Bezbednosno-informativne agencije i Ministarstva pravde, odnosno Uprave za izvršenje krivičnih sankcija. Prema rezultatima ankete koju je sprovedla Kancelarija Saveta za nacionalnu bezbednost, 18.905 pripadnika snaga bezbednosti zainteresovano je da kupi stan, ali i 1.462 penzionera iz ovih kategorija.

Iako su moje kolege iznele već dosta podataka, ja bih želela još jednom da naglasim da će se graditi 5.203 stana u šest gradova u Srbiji. U prvoj fazi će se graditi 1.578 stanova: u Beogradu 400 stanova, u Nišu 188, u Vranju 190, u Kraljevu 200, u Kragujevcu 200 i u Novom Sadu 400 stanova.

Pored kategorija koje sam pomenula, koje će imati prioritet za kupovinu ovih stanova, ne treba svakako zanemariti ni druge kategorije u društvu, a to su zaposleni u zdravstvu i prosveti. Posebno bih izdvojila zdravstvene radnike, kojima moramo da stvorimo mnogo bolje uslove kako bi ostali u zemlji. Tačno je da ne možemo da rešimo preko noći probleme koji su se decenijama nagomilavali, ali ova mera predstavlja jedan veliki korak napred, a zajedno sa najavljenim povećavanjem plata i penzija u javnom sektoru predstavlja mnogo bolje uslove za život svih građana. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Milanka Jevtović Vukojičić.

Izvolite, kolegice Vukojičić.

MILANKA JEVTOVIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Gospodine ministre sa saradnicima, kolege poslanici i poslanice, poštovani građani Republike Srbije, Predlogom zakona Vlada šalje jasnu poruku da ima odgovoran odnos prema ljudima, i to onim ljudima koji rade u sektoru bezbednosti i spremni su da svoj život daju na oltar otadžbine.

Moj amandman odnosi se na član 2. Članom 2. precizno i jasno je definisan opšti interes za izgradnju ovih stanova, stanova za snage bezbednosti. Zatim je definisano da se postupak smatra hitnim, što znači da će do realizacije projekta doći što pre, bez ikakvih zakonskih barijera i prepreka. Najveći broj administrativnih procedura rešiće se po službenoj dužnosti. Takođe, član 2. predviđa da je ovo samo prva faza izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti, što znači da će se sa izgradnjom stanova nastaviti.

Moj amandman odnosi se na to da se realizacijom ovog projekta, ovog zakona u stvari, postiže sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na zaštitu ranjivih grupa.

E sada, da vidimo kako se ovaj zakon može dovesti u direktnu uzročno-posledičnu vezu sa zaštitom ranjivih grupa. Najpre moram da istaknem da će sa ovim zakonom doći do povećanja zaposlenosti. Povećanje zaposlenosti direktno utiče na smanjenje siromaštva. Moram da istaknem da je 2012. godine procenat nezaposlenih lica bio 27. To je značilo da je država, odnosno da se njeni građani nalaze u stanju siromaštva. Oni su bili u takvom stanju siromaštva da su se čak pojedini gradovi i opštine nazivali „dolinama gladi“. Danas je procenat nezaposlenosti sveden na mnogo manju brojku, ona iznosi danas 12%. To svakako ukazuje na to da je došlo do smanjenja siromaštva.

Kako se broj zaposlenih odražava, takođe, na zaštitu ranjivih grupa? Povećanjem zaposlenosti doći će do povećanja prihoda u lokalnim samoupravama, i to po osnovu obračuna doprinosa na zarade zaposlenih. Povećanjem budžeta lokalnih samouprava direktno će se uticati i na smanjenje, odnosno na adekvatnu i bolju zaštitu posebno ranjivih grupa.

Želim da istaknem da je i u oblasti namenske industrije, koja predstavlja pravi motor i pokretač ekonomskog razvoja Republike Srbije, od 2012. godine došlo do povećanja broja zaposlenih za 4.000. Povećanje broja zaposlenih direktno utiče na smanjenje siromaštva, i u tome se ogleda moj amandman. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Ognjanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, koleginice Ognjanović.

OLIVERA OGNJANOVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, tamo gde se gradi nova infrastruktura i gde niču novi, moderni putevi, tamo buja i privredni život, a to je ono što će nam doneti izgradnja preko 1.500 novih stanova širom Srbije. Svaki blok stanova uvek prate novi putevi, domovi zdravlja, škole, vrtići, otvaraju se nove firme, raste aktivnost male privrede i trgovine i vrlo brzo se ovakvi novi delovi grada šire.

Realizacija infrastrukturnih projekata vodi napretku cele privrede doprinoseći ravnomernijem regionalnom razvoju zemlje. Područja sa razvijenom infrastrukturom i putnom mrežom privlačnija su za strane investitore, izgradnju fabrika, otvaranje novih radnih mesta za lokalno stanovništvo. Sve ovo podstiče veću uposlenost proizvodnih i uslužnih kapaciteta domaće privrede, što otvara dodatne mogućnosti lokalnih samouprava da realizuju različite razvojne projekte.

Upravo iz razloga podjednake regionalne obuhvaćenosti, izgradnja stanova neće ostati samo na gradovima: Beograd, Niš, Novi Sad, Vranje, Kragujevac i Kraljevo, već će i drugi gradovi u Srbiji koji su zainteresovani da se uključe u program dati predloge lokacija na kojima bi ti stanovi mogli da se grade.

Takođe, vrlo je bitno da će se ovi stanovi moći kupiti na kredit, za koji će biti potrebno svega 10% učešća, što nam govori da je država dovoljno ojačala da može izdržati ovakvu investiciju, koja će se dugoročno vraćati, sa malim kamatnim stopama. Opet, to je uspeh ove vlade, koja otvoreno i direktno pokazuje da radi za svoj narod, da na svaki način pokušava da ispravi ogromne greške načinjene u bliskoj prošlosti i omogući brz privredni oporavak i razvoj, dajući nam lakši i bolji život. Hvala na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Bojan Torbica.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega Torbica.

BOJAN TORBICA: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, cenjeni ministre, gosti iz Ministarstva, kolege narodni poslanici, kada govorimo o izgradnji stanova za pripadnike snaga bezbednosti ne možemo a da se ne osvrnemo na izgradnju ekskluzivnog stambenog objekta bivšeg ministra odbrane Dragana Šutanovca, kao i na okolnosti pod kojima se kiparsko preduzeće „Vilab farm“ pojavljuje kao vlasnik četiri desetine istog stana sa bivšim ministrom odbrane i njegovom suprugom a ujedno i suinvestitor zajedničkog objekta na najskupljem pašnjaku u Evropi, plaćenom punih milion i po evra.

Direktor preduzeća „Vilab farm“ Radomir Bzik je istovremeno bio vlasnik firme „Pejton medikal“, koja je tokom ministarskog mandata Dragana Šutanovca prodavala lekove i sanitetski materijal Ministarstvu odbrane i Fondu za socijalno osiguranje vojnih osiguranika i na taj način zaradila više od 350.000 evra. Prema zvaničnim podacima Uprave za javne nabavke, firmi „Pejton medikal“ je čak pet puta dodeljen tender direktnom pogodbom, ukupne vrednosti poslova preko jedanaest miliona dinara.

Kada se sve ovo uzme u obzir, ne čudi činjenica da je Dragan Šutanovac za nepunih pet godina ministarskog mandata zaradio šest miliona dinara i da je od tih šest miliona dinara uspeo da uštedi neverovatnih 150.000.000, kolika je vrednost njegovog stana od 190 kvadrata i galerije od 139 kvadrata na elitnom vračarskom pašnjaku. Ali ovde se ne završava Šutanovčeva magija, pošto je on uz sve ovo uspeo da za tih pet godina od ministarske plate uštedi i preko 300.000 evra deponovanih na račune u nekoliko banaka, da uštedi za kupovinu više vrednih umetničkih slika, kolekcije oružja, kao i kolekcije skupocenih satova vrednih više desetina hiljada evra. Naravno da Šutanovac sve ovo nije uspeo da uštedi sam, zato je za svog pomoćnika za materijalne resurse postavio kuma Iliju Pilipovića, poznatog trgovca oružjem i kolekcionara krivičnih prijava za zloupotrebu službenog položaja.

Ali da se vratimo na stanogradnju bivšeg ministra odbrane, uz činjenicu da je, pre nego što su Dragan Šutanovac i pomenuta kiparska firma postali investitori gradnje luksuznog objekta na vračarskom pašnjaku, prvobitni investitor i nosilac dozvole za izgradnju objekta bilo preduzeće „Trešnja“ d.o.o, koje je, gle čuda, prosto da čovek ne poveruje, godinu dana pre prodaje ove investicije Draganu Šutanovcu i ostalim suinvestitorima od Ministarstva odbrane u restriktivnom postupku javne nabavke dobilo posao vredan blizu 20.000.000 dinara.

Zbog svega ovoga bilo bi jako zanimljivo utvrditi da li je Dragan Šutanovac, ili je opet neka od firmi koja je dobijala millionske poslove na javnim nabavkama tokom njegovog mandata pokrila troškove kupovine ekskluzivnog pašnjaka na Vračaru i izgradnje stana i galerije u ukupnom iznosu od preko milion evra. Tako ćemo utvrditi da li u celom slučaju vračarskog pašnjaka postoji

vezivni materijal sa Kipra ili je Draganu Šutanovcu te 2012. godine trešnja dobro rodila. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Torbica.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Đorđe Komlenski.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Đorđe Komlenski.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo, drugarice i drugovi, podneo sam amandman na član 2, na stav 4, koji je usklađen sa amandmanom koji sam podneo na član 1.

Naime, činjenica jeste da, osim opšteg interesa kada je u pitanju jačanje sistema nacionalne bezbednosti Republike Srbije prilikom donošenja ovog zakona ili inicijative za donošenje ovog zakona, ono što ovaj zakon sadrži, ispravlja i o čemu vodi računa jeste pitanje socijalne ravnopravnosti. Šteta je što to ne piše na jasan i nedvosmislen način u samom zakonu i to i jeste razlog ove moje reakcije i predloga da se to ovim amandmanom jednostavno izmeni i koriguje u tom pravcu.

To nije samo prazna floskula. Upravo, što se tiče socijalne ravnopravnosti, kada su u pitanju član 2. i član 1, koji definišu predmet uređivanja i javnog interesa, usvajanjem tih amandmana jasno bi se uticalo i olakšala primena članova 7, 10. i 11. ovog zakona.

Naime, članom 7. ovog zakona govori se u stavu 1. o strukturi stanova i jasno se razgraničava, upravo poštujući princip socijalne ravnopravnosti, koje su to kvadrature, od garsonjere do četvorosobnog stana, neophodne za pristojno i normalno stanovanje porodica, u zavisnosti od toga koliko članova imaju. Stavom 3. istog ovog člana definisano je da pripadnik snaga bezbednosti po sopstvenom zahtevu ulazi u kupovinu stana, ali se stavom 5. definiše da i onaj pripadnik snaga bezbednosti koji ima neadekvatno rešeno stambeno pitanje u ovom trenutku može ga rešavati, naravno, poštujući princip socijalne ravnopravnosti, ukoliko za kupovinu tog stana nije zainteresovan pripadnik snaga bezbednosti koji nema rešeno stambeno pitanje ni na koji način u tom trenutku.

Prema tome, pitanje socijalne ravnopravnosti je jasno tretirano u ovom zakonu, ali prihvatanjem ovih amandmana ono bi zaista dobilo jednu odgovarajuću težinu, koja je neophodna i olakšala bi primenu zakona u daljoj proceduri. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Komlenski.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ana Karadžić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Marko Parezanović.

Izvolite, kolega Parezanoviću.

MARKO PAREZANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre, Vojska Srbije je uvek kroz svoju istoriju mogla da se pohvali visokoobrazovanim i stručnim kadrovima. Smatram da svaki mlad čovek

koji želi da upiše neku od vojnoobrazovnih ustanova mora imati, pored privlačnosti i interesovanja za tu oblast, i jedan poseban patriotski naboj i ljubav prema svojoj zemlji kako bi bio maksimalno motivisan da se školuje i kasnije kroz svoj radni vek obavlja sve one zadatke koje ova oblast iziskuje. Samo potpuno motivisan vojnik ili policajac može u potpunosti da ispuni sve svoje radne zadatke, koji svakako nisu laki, i odoli svim izazovima koje nacionalna bezbednost traži.

Ako taj pripadnik službi bezbednosti nema kvalitetne uslove za svoj posao, ako nema kvalitetne životne uslove, ako nema krov nad glavom, on svakako neće biti sposoban da se potpuno posveti svom poslu. Upravo zato je ovaj zakon veoma važan.

Bez jakih obrazovnih institucija nema ni jakih sistema bezbednosti, ali, isto tako, ni te obrazovne institucije neće biti jake ako njeni polaznici ne vide jasnu perspektivu, ako ne vide da država brine o pripadnicima snaga bezbednosti, da brine o njihovim uslovima za rad, da brine o njihovom kvalitetu života. Samo tako će oni biti motivisani da se školuju i da jednog dana ispune svoj san da obuku tu uniformu i štite svoje sugrađane i svoju zemlju.

Naravno, meni je, kao i svim poslanicima SNS, jako žao što ovakav zakon nije donesen mnogo ranije, ali, kao što reče jedan od prethodnih kolega, u vreme Demokratske stranke i tadašnjeg ministra odbrane gospodina Šutanovca bilo je mnogo važnije graditi stanove na vračarskim pašnjacima, ali ne za Vojsku nego za njih lično.

Zato ću ponoviti ono što sam rekao i juče – da mi je velika čast i zadovoljstvo što ću imati prilike da podržim ovaj zakon, uz očekivanje i nadu da će i moj grad Čačak u nekoj od kasnijih faza biti grad u kome će se graditi stanovi za pripadnike snaga bezbednosti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Parezanoviću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Krsto Janjušević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Krsto Janjušević.

Izvolite.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, uvažene kolege, svaki pripadnik snaga bezbednosti doprinosi ekonomskom razvoju Srbije. Činjenicu da blizu 30.000 pripadnika snaga bezbednosti nema rešeno stambeno pitanje u delu opozicije najstrašnije su zloupotrebili nemajući ni trunku srama zbog toga što taj broj nije danas manji, a, izgleda, nemajući ni sećanje da su bili na vlasti u jednom periodu kada je sve to moglo da se popravi. Dakle, bili su na vlasti, imalo se novca u tim privatizacijama, i to vreme zaista nosi naziv „privatizacija“, u svakom smislu: privatizovane su državne firme pljačkaškim privatizacijama, taj novac je uglavnom završio u privatnim džepovima, a vojska neka stanuje privatno. To je bila, otprilike, poruka vlasti u tom periodu.

Takođe, ovde se nekorektno barata činjenicom i cenama stana, odakle nekome sada 30.000 evra za stan od 60 kvadrata. Da, ali mi obezbeđujemo da vojnik, pripadnik snaga bezbednosti taj stan može da otplaćuje trideset godina, pod mnogo povoljnijom mesečnom kirijom. A napomenućemo da je u periodu od 2008. do 2012. godine toliko ljudi ostalo bez posla da smo tada plaćali najveću kiriju; otprilike, Srbija je tada plaćala mesečno preko 8.300 ljudi koji su ostali bez posla, toj vlasti i u tom periodu.

Ponosni na pripadnike snaga bezbednosti, učinićemo sve da njihovi uslovi za život i rad budu bolji. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Darko Laketić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, dr Laketiću.

DARKO LAKETIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, danas govorimo o Predlogu zakona koji će u narednom periodu rešiti nagomilane probleme koje imaju pripadnici Vojske Srbije, Policije, Bezbednosno-informativne agencije i Uprave za izvršenje krivičnih sankcija.

Međutim, ovaj zakon je definitivno morao da bude donesen značajno ranije. Trebalo je da bude donesen još u periodu vršenja vlasti onih koji danas kritikuju. Taj problem nije od juče. Definitivno, očekujem da ćemo ovakvim sagledavanjem i ovakvim predlozima kakav je ovaj današnji zakon u narednom periodu smanjiti broj lica, pripadnika ovih službi, koja imaju stambeni problem.

Međutim, moj predlog vama, gospodine ministre, jeste da u nekoj narednoj fazi (predlažem, sledećoj fazi) sagledate pre svega opštinu Prokuplje i Toplički okrug i da se upravo u sedištu Topličkog okruga grade stanovi za pripadnike Vojske i Policije, ne samo zbog toga što je lokalna samouprava izuzetno kooperativna i ima veliku želju da pomogne i izađe u susret u svakom smislu (ne samo u rešavanju komunalnih problema vezanih za objekte, već svega onoga što je neophodno i što je preduslov za izgradnju ovih objekata), već i zbog toga što Toplički okrug ima veoma dugu vojničku istoriju, zato što nas je toplički Gvozdeni puk i sve ono što je on uradio zadužio da napravimo jedan, rekao bih, kvalitativni iskorak i na taj način u nekom narednom periodu sagledamo i pripadnike Vojske i Policije koji su upravo naslednici, biološki naslednici tih ljudi koji su nam učinili mnogo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Laketiću.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik dr Dragana Barišić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, dr Barišić.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolegice i kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije, Vlada Republike Srbije još jednom pokazuje

da vodi odgovornu politiku i da brine o svim strukturama, kako o materijalnom statusu, tako, evo, ovim zakonom i o stambenom statusu i rešavanju stambenih pitanja.

Ovom prilikom bih dodala da vrhovni komandant i predsednik Republike Srbije... Uz njegovu ogromnu podršku i rad svih pripadnika snaga bezbednosti u prethodnim mesecima povećane su plate pripadnicima snaga bezbednosti za oko 10%. Naravno, to nije nešto na čemu će se stati, nego će se raditi i dalje. Zatim, podignute su dnevnice. Samim tim, lakše će uspeti, uz povoljnosti koje će biti obezbeđene ovim zakonom, da reše svoja stambena pitanja.

Ono što je za pohvalu jeste da se obnavljaju internati, vojne gimnazije, vojno zdravstvo. Znači, radi se na svim poljima. Za svaku pohvalu jeste i to što su naše službe bezbednosti, odnosno Ministarstvo odbrane, MUP i BIA, uspostavile intenzivnu saradnju i rade na preventivnom delovanju protiv ekstremizma i terorizma. To je zaista za svaku pohvalu, jer se u prethodnom periodu to nije dešavalo. Zaista, aktuelni ministri i aktuelni direktor BIA zaslužuju sve pohvale. Mi smo im kao građani, kao predstavnici građana u ovom parlamentu, zahvalni jer su nam obezbedili sigurnost, kako nama tako i našoj deci.

Samo tako nastavite, a mi ćemo svakako u danu za glasanje podržati ovaj dobar zakon. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Barišić.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Nikolić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Ivana Nikolić.

IVANA NIKOLIĆ: Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podnetim amandmanom želim da istaknem da je za realizaciju projekta predviđenog Predlogom zakona jako važno sagledati infrastrukturu u celosti. Realizacijom projekta će se i te kako uticati na obavljanje ozbiljnih, zahtevnih poslova kroz donošenje planskih dokumenata, a u vezi sa proširenjem i unapređenjem postojeće infrastrukturne mreže, komunalne, saobraćajne, svega onoga što je neophodno za nove stambene blokove.

Projekat izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti Republike Srbije realizovaće se po fazama, a tako će se svi učesnici u sistemu, počev od jedinica lokalne samouprave, uključiti u izvršenje kroz obezbeđivanje planskih dokumenata, kroz obezbeđivanje urbanističko-tehničkih dokumenata, kroz izdavanje lokacijskih uslova, pa sve do građevinske dozvole. U kreiranju svih navedenih dokumenata posebna pažnja mora se posvetiti saobraćajnoj i svoj ostaloj infrastrukturi i koristiti dobrobiti koje saobraćaj nosi sa sobom.

Realizacija ovog projekta predstavlja opšti interes, od važnosti za jačanje sistema nacionalne bezbednosti Republike Srbije i ovde država, na čelu sa predsednikom Aleksandrom Vučićem, i Vlada Republike Srbije za cilj nemaju

interes, lični profit, već se pruža pomoć, stvaraju se uslovi za što bolji kvalitet života građana.

Mogućnost koja se ovim zakonom pruža pripadnicima snaga bezbednosti naše države svakako će imati pozitivne efekte. Program rada Srpske napredne stranke jeste pomoć građanima, ali trajnim rešenjem, u ovom slučaju rešenjem stambenog pitanja na koje se čekalo decenijama. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Svetlana Nikolić Pavlović.

Koleginice Pavlović, izvolite.

SVETLANA NIKOLIĆ PAVLOVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani, realizacijom projekta obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na unapređenje medicinskih ustanova.

Ovim amandmanom dodatno se definiše član 2. ovog predloga zakona. Želim da istaknem veliko zadovoljstvo što imam priliku da podržim usvajanje predloga ovog zakona i na taj način doprinesem da se ostvari obećanje našeg predsednika Aleksandra Vučića dato pripadnicima oružanih snaga Republike Srbije da država Srbija za rešavanje njihovih stambenih problema planira tokom 2018. godine da izdvoji određena finansijska sredstva i započne prvu fazu izgradnje.

Da se podsetimo, ukupno iskazane stambene potrebe pripadnika snaga bezbednosti Republike Srbije su 20.295 stambenih jedinica, a planirano je da se u prvoj fazi izgradi 1.578 stanova. Izgradnja stanova pripadnicima oružanih snaga Republike Srbije je pilot-projekat, koji će biti proširen i na mlade naučnike i mlade bračne parove.

Ja sam u ranijim izlaganjima već podsetila da je za vreme NATO agresije na našu zemlju 8. aprila 1999. godine bombardovana i Čuprija, kada je teško oštećena čuprijska kasarna. Nažalost, do današnjeg dana naša kasarna nije stavljena u funkciju. Poštovani gospodine ministre Vulin, molim vas da, shodno vašim ovlašćenjima, pokrenete inicijativu kako bi se donela odluka o budućnosti naše kasarne, da Vojska Srbije donese odluku da čuprijsku kasarnu ponovo stavi u funkciju odbrane naše zemlje uzimajući u obzir činjenicu da se ista nalazi na samo 20 kilometara od našeg najvećeg vojnog poligona, Pasuljanske livade, ili da se gradsko građevinsko zemljište koje se nalazi u sklopu čuprijske kasarne opredeli za izgradnju stanova za pripadnike oružanih snaga Republike Srbije. Podsećam vas da se čuprijska kasarna nalazi u centru grada, da raspolaže sa više od 17 hektara gradskog građevinskog zemljišta, da je opremljena skoro svim infrastrukturnim objektima.

Poštovani ministre Vulin, još jednom, građani Čuprije bili bi srećni da se čuprijska kasarna ponovo stavi u funkciju, odnosno da se ponovo otvori artiljerijska podoficirska škola. Ako to nije moguće, molim vas da uvažite

potrebe lokalne samouprave i, na osnovu dogovora s njom, odredite njenu buduću civilnu namenu, odnosno da zemljište kojim raspolaže ćuprijska kasarna opredelite za izgradnju stanova za potrebe oružanih snaga Republike Srbije.

Realizovanjem projekta obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije i unapređenje i medicinskih ustanova. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša St. Jovanović.

Izvolite, kolegice Jovanović.

NATAŠA ST. JOVANOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministre, saradnici iz Ministarstva, poštovane kolege narodni poslanici, neophodno je donošenje ovog posebnog zakona koji reguliše izgradnju stanova za snage bezbednosti jer projekti se realizuju istovremeno na više lokacija, u više gradova; zato je potrebno sistemsko rešenje i rešavanje potencijalnih problema radi efikasnije realizacije projekta.

Ja sam podnela amandman na član 2. Predloga zakona gde se dodaje stav 4, koji se odnosi na povezanost realizovanja projekta i uticaja na ekonomski razvoj Republike Srbije.

U zakonu je predviđena i odredba da za izgradnju mogu biti angažovani samo domaći izvođači. Na ovako veliki broj stanova, koji će iznositi 5.203 stana do 2020. godine, to nije beznačajno i postaće motor, pokretač celokupne privrede.

Najčešće korišćeni ekonomski indikatori su, da podsetim: indeks cena, indeks industrijske proizvodnje, indeks proizvodnje u građevinarstvu, što je ovde slučaj, indeks prometa u trgovini na malo. Privredni rast će omogućiti proces uvećavanja realnog bruto društvenog proizvoda. On se kvantitativno izražava na najrazličitije načine: uz pomoć rasta BDP-a po glavi stanovnika ili nacionalnog dohotka po glavi stanovnika i drugo.

Što se tiče Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti, on obuhvata pripadnike MUP-a, zatim Ministarstva odbrane, Vojske Srbije, Bezbednosno-informativne agencije i Uprave za izvršavanje krivičnih sankcija. Nalazi se pred nama i, zaista, tome se iskreno radujem jer pokazuje koliko je odgovorna vlast jer decenijski nerešena pitanja počinju da se rešavaju, i to sistematski i po zakonu.

Stanovi će se graditi, kao što smo čuli danas više puta, u šest gradova: Beogradu, Vranju, Kraljevu, Novom Sadu, Kragujevcu, Nišu. Naravno, biće tu i drugih; ima puno kolega koje su izrazile želju da se baš u njihovim gradovima nastavi gradnja, toga će sigurno biti. Stanovi će biti po ceni od najviše petsto evra. Mogu da kažem da je u Mladenovcu, odakle sam ja, minimalna cena, u najgorim delovima grada, sedamsto evra, a mi smo ipak jedan mali grad, da ne pričamo o Beogradu, Novom Sadu, gde su cene znatno više. Prema tome, ova cena stanova je izuzetno povoljna.

Ove stanove mogu da kupe i pripadnici bezbednosnih snaga koji su upravo ostvarili pravo na penziju, znači ni penzioneri nisu zaboravljeni, a neće moći ni oni pripadnici snaga bezbednosti koji su otuđili svoju nekretninu u Srbiji ili u bivšoj SFRJ.

Gradnja ovih državnih nekretnina treba da krene u avgustu 2018. godine, praktično sutra.

Zato pozivam kolege poslanike da glasaju za moj amandman, koji kroz podsticanje gradnje, zatim proizvodnje, ugradnje materijala, kupovine nameštaja i svega drugog neophodnog za stvaranje adekvatnih uslova za stanovanje direktno podstiče ekonomski razvoj Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Blaža Knežević.

Kolega Kneževiću, izvolite.

BLAŽA KNEŽEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, osnovna ideja je da se Predlogom zakona o izgradnji stanova za pripadnike snaga bezbednosti popravi životni standard ljudi zbog kojih se građani Srbije osećaju bezbedno. Naše snage bezbednosti danonoćno rade kako bi naša država bila, pre svega, mirna i bezbedna, a samim tim stvaraju se uslovi za dolazak velikog broja investitora i dalji ekonomski preporod Srbije.

Država Srbija se suočila sa ogromnim problemom 2012. godine, kada su nam finansije i država dovedeni do bankrota. Dolaskom Srpske napredne stranke na vlast, sve se menja iz temelja, država Srbija se fiskalno konsoliduje, a ekonomija se zasniva na realnim i stabilnim finansijama.

Naravno, ništa od infrastrukturnih projekata nije moglo da se realizuje preko noći. Mudrom, pametnom i odgovornom politikom Aleksandra Vučića udaraju se temelji stabilnim finansijama 2014. i 2015. godine i nastavljaju se sve do danas, pa su se sticali uslovi da se realizuje veliki broj važnih projekata, a među njima i projekat izgradnje stanova za naše pripadnike snaga bezbednosti. Ovo može da realizuje samo država i vlada koja se odgovorno odnosi prema svojim građanima štiteći pre svega preko pripadnika snaga bezbednosti pravo da živimo u mirnoj, stabilnoj, bezbednoj i ekonomski uređenoj zemlji. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Borka Grubor.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Grubor, izvolite.

BORKA GRUBOR: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, u članu 2. Predloga zakona dodaje se stav 4. koji glasi: „Realizovanjem projekta obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na razvoj zdravstva“.

Po definiciji Svetske zdravstvene organizacije, zdravlje nije samo odsustvo bolesti već stanje fizičkog, psihičkog i socijalnog blagostanja. Zašto

sam obrazlaganje počela ovom definicijom? Upravo zato što ovaj zakon direktno utiče na poboljšanje zdravstvenog stanja svih pripadnika snaga bezbednosti i članova njihovih porodica, jer im se rešava vrlo važno životno pitanje, a to je pitanje stambenog prostora. Oni se više neće stresirati kao podstanari, već će napokon imati svoj životni prostor, svoj mir i spokojstvo sa svojom porodicom.

Znajući da i u drugim oblastima našeg društva takođe ima dosta ljudi i porodica sa nerešenim stambenim statusom, ja se nadam da će ova vlada, a i naš predsednik gospodin Aleksandar Vučić, po završetku ovog projekta iznaći slično rešenje i za radnike u zdravstvu, prosveti i da će jedno po jedno biti rešavano na sličan način.

Lokalna samouprava grada Loznice je od pre dve godine opredelila sredstva iz budžeta grada za kupovinu stambenih jedinica sa okućnicom na seoskim područjima za mlade bračne parove koji se opredele da žive u tim sredinama. Posebnu prednost imaju zdravstveni i prosvetni radnici, veterinarski i poljoprivredni stručnjaci, koji bi bili od najveće koristi seoskom stanovništvu i rešavali njihove različite svakodnevne životne probleme, a sve radi zadržavanja mladih ljudi da ostaju na selu i obrađuju svoju imovinu i formiraju porodice. Za ovu 2018. godinu lokalna samouprava je za ovaj projekat iz budžeta grada opredelila šest miliona dinara.

Kada se domaćinski posluje, onda se iznađu i sredstva, i na republičkom i na lokalnom nivou. Tako radi odgovorna Vlada, tako radi naš predsednik gospodin Aleksandar Vučić, tako radi i gradonačelnik Loznice. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Mijatović.

Koleginice Mijatović, izvolite.

JELENA MIJATOVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvaženi ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, amandman koji sam podnela na član 2. Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti dodatno definiše ovaj zakon u domenu dečjih prava.

Pre svega, želela bih da napomenem da član 2. Predloga zakona definiše realizaciju projekta u više faza, koji, kao što smo već više puta pomenuli, predstavlja opšti interes od značaja za jačanje sistema nacionalne bezbednosti Republike Srbije.

Uzimajući u obzir značaj i odgovornost posla koji pripadnici snaga bezbednosti obavljaju, kao i to da je najveći broj nerešenih stambenih potreba zaposlenih u državnim službama upravo među pripadnicima snaga bezbednosti, koji preko trideset godina nisu imali priliku i podršku države da trajno reše svoje stambeno pitanje, Vlada Republike Srbije donela je odluku da u trećem kvartalu ove godine započne sa sistemskom izgradnjom 5.203 stana. Ovim ćemo, nakon

gotovo tri decenije, krenuti sa rešavanjem velikog stambenog i porodičnog problema svih pripadnika bezbednosnih službi.

U tom smislu, amandman koji sam podnela upućuje na posebnu pažnju, potrebu i brigu o deci i poštovanju njihovih prava. Naime, naponi koje ulažu najviši državni zvaničnici u pogledu porasta nataliteta ali i podrške roditeljima u podizanju dece daju zdrave osnove za pokretanje teme koja se odnosi na brigu o deci i primenu njihovih prava iz Konvencije, na svim društvenim nivoima. Tako je i rešavanje stambenog pitanja porodica pripadnika Ministarstva odbrane, Vojske Srbije, Ministarstva unutrašnjih poslova, Bezbednosno-informativne agencije i Ministarstva pravde (Uprave za izvršenje krivičnih sankcija) od značaja za neometan razvoj dece.

S tim u vezi, htela bih da naglasim i da su dečja prava izraz priznanja međunarodne zajednice o postojanju posebnih potreba dece, koja su utvrđena Konvencijom o pravima deteta iz 1989. godine. Ona deluje kroz četiri kategorije prava, i to: kroz obezbeđenje, zaštitu, participaciju i, pre svega, prevenciju.

Država je uradila i radi mnogo na uspostavljanju ambijenta za bolji i kvalitetniji život naše dece, te tako i ovaj predlog zakona predstavlja svojevrsnu podršku obezbeđenju, zaštiti i zbrinjavanju dece pripadnika bezbednosnih službi. Primenom dobrih međunarodnih praksi, upotrebom relevantnih znanja, kontinuiranim i konstruktivnim dijalogom možemo uspostaviti bolji sistem praćenja kako bismo ostvarili ciljeve u oblasti prava deteta. Stoga je neophodno da svi zajedno radimo na prihvatanju koncepta dečjih prava ali i na njegovom popularisanju u porodici, školi, zdravstvenim, socijalnim i svim ostalim ustanovama.

Iskoristila bih priliku da podsetim da se Vlada Republike Srbije i Grad Beograd na poseban način bave pitanjima najmlađih sugrađana. Briga o deci, njihovom obrazovanju i odrastanju predstavlja naš prioritet, jer su deca naša budućnost. Zato su od izuzetne važnosti napor i zalaganje nadležnih institucija na rešavanju nasleđenih i tekućih problema, kako u oblasti stambenog zbrinjavanja, i to konkretno porodica dece pripadnika bezbednosnih službi, tako i u oblasti obrazovanja i dečje zaštite, jer je veoma važno da naša deca imaju kvalitetnije okruženje, zaštitu, sigurnost i adekvatnije uslove za odrastanje. Hvala na pažnji.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Boban Birmančević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Birmančeviću, izvolite.

BOBAN BIRMANČEVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre, poštovani gosti iz Ministarstva, poštovane kolege poslanici, poštovani građani, zakon o kome raspravljamo već nekoliko dana, sada po amandmanima, jeste zakon koji, za one koji sumnjaju u pravednost i rezultate ovih zakona, predlaže Vlada Republike Srbije a o kojem će glasati Skupština Republike Srbije, ali nije zakon Srpske napredne stranke, ni određenog ministra, ni ministarke. Ovo je

zakon građana Srbije, zakon koji će svim građanima Srbije, posebno onima koji rade u službama bezbednosti, rešiti stambeno pitanje i koji će vratiti veru u to da država može naći način i model da svima onima kojima je potrebna pomoć u rešavanju stambenog pitanja pomogne.

Niš, Vranje i Kraljevo su prva tri grada u kojima će početi stambena izgradnja. To samo pokazuje opredeljenost ove vlade za politiku ravnomernog razvoja, koju je započeo Aleksandar Vučić, i brigu o svima onima koji žive u svim krajevima. Pritom, to nije Beograd, to nije Novi Sad, postoje i drugi gradovi, i očekujem i od ministra, naravno, da pomogne u tome da Šabac i Loznica, gradovi iz okruga odakle dolazim, budu na mapi gradova gde će biti izgrađeni stanovi za pripadnike službi bezbednosti.

Celokupna Vlada i sva ministarstva stoje iza ovog projekta. Ono što je značajno građanima, to je da je finansijer ovih projekata, ovih stanova država i tu neće biti nikakve greške; upravo, zakon će sistemski rešiti taj problem.

Ono što hoću da prenesem našim građanima, oni nisu u situaciji da to vide – u ovoj sali ima veći broj članova ministarstava i Vlade koji učestvuju u ovoj raspravi, nego bilo kog poslanika koji pripada „žutom preduzeću“. To najbolje govori o njihovom odnosu prema službama bezbednosti, prema problemu koji se rešava kroz ove zakone.

U danu za glasanje svi oni koji misle dobro ovoj državi, svojim građanima i, naravno, pripadnicima službi bezbednosti glasaće za ovaj zakon. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Tijana Davidovac.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

TIJANA DAVIDOVAC: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, predloženi zakon nastoji da reši veliki broj nerešenih stambenih potreba zaposlenih u službama bezbednosti koji decenijama nisu uspeli da reše svoje stambeno pitanje.

Članom 2. ovog zakona, na koji sam podnela ovaj amandman, utvrđen je javni interes realizacije projekta, kojim se jača sistem nacionalne bezbednosti Republike Srbije.

Politika nacionalne bezbednosti predstavlja deo ukupne državne politike i sprovodi se kroz usklađeni program mera i aktivnosti koje država preduzima radi dostizanja ciljeva politike nacionalne bezbednosti. Njenom realizacijom stvaraju se pretpostavke za politički, ekonomski, socijalni, kulturni i ukupni društveni razvoj Republike Srbije. Imajući u vidu značaj i odgovornost posla koji pripadnici snaga bezbednosti obavljaju, kao i njihov značaj za bezbednost čitave države, usvajanjem ovog predloga zakona sistemski će se rešiti stambeno pitanje pripadnika Vojske Srbije.

Vlada Republike Srbije i naš predsednik gospodin Aleksandar Vučić vode politiku vojne neutralnosti i mira, ali da bi bilo koja zemlja mogla da vodi takvu politiku, mora biti jaka i nezavisna, a samim tim mora imati jaku vojsku i policiju, što se postiže aktivnim ulaganjem u razvoj Vojske, modernizaciju naoružanja, vojno obrazovanje, zdravstvo, ali pre svega se ulaže u ljude.

Pozivam svoje kolege da u danu za glasanje podrže ovaj amandman. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Goran Pekarski.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Pekarski, izvolite.

GORAN PEKARSKI: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, podneo sam ovaj amandman na član 2. predloženog zakona i predložio da se doda stav 4.

Čuli smo ovde pojedine poslanike koji kažu – čemu žurba, čemu hitnost, i to baš iz redova onih koji su imali dvanaest godina vremena da rešavaju sve probleme, pa, između ostalog, i ovaj problem stanovanja pripadnika službi bezbednosti. Poštujući direktivu i stav svog predsednika Borisa Tadića, koji je rekao „šta će nam Vojska“, što je naš kolega Krsto Janjušević nekoliko puta spomenuo dosad, oni su mislili da nećemo imati Vojsku, nećemo imati službe bezbednosti, pa neće trebati ništa da se radi, neće trebati ni stanovi.

Čuli smo i predlog da je bolje da im se podignu plate za 10% pa da na taj način oni sami na tržištu kupe stanove gde hoće, po ceni koju hoće. Mene sad interesuje da li bi 10% nekoga dovoljno stimulisalo da izađe na tržište, da kupi stan po dva ili tri puta većoj ceni i sa dva ili tri puta većom ratom.

Pripadnicima službi bezbednosti je ponuđeno da kupe stan, ali to ne znači da im neće biti povećana i plata. Sukcesivno će im se povećavati plata, to je najavio predsednik Aleksandar Vučić. I ne samo njima, najavio je povećanje plata i u prosveti, a na otvaranju Centra za radiologiju pri Institutu za onkologiju i radiologiju Srbije (u Centar je uloženo 8,5 miliona evra) rekao je da će biti zadovoljan tek kad se medicinskim radnicima plate budu podigle bar za 50% od postojećih.

Kao što je ministar Vulin rekao, izgradnja ovih 5.000 stanova neće biti samo blic akcija. U zavisnosti od pokazatelja i iskazanih potreba, ova akcija će se nastaviti i u drugim javnim sektorima, u prosveti i zdravstvu.

Sve nam govori da će ova politika brige prema građanima koju je inicirao predsednik Aleksandar Vučić, a koju sprovodi Vlada Republike Srbije, uz podršku Srpske napredne stranke i njenih koalicionih partnera, biti nešto što će u doglednoj budućnosti podići standard i poboljšati kvalitet života naših građana i pripadnika službi bezbednosti u ovom slučaju.

Opet apelujem da ne pričamo o jeftinim stanovima, jer ovi stanovi nisu jeftini, ovi stanovi su kvalitetni stanovi. Kada bi se našli na tržištu, bili bi po ceni

od 1.300 do 1.500, a možda i više evra, u zavisnosti od lokacije. Građeni su po najvišim standardima i poštuju sve kvalitete koje treba da imaju ti stanovi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Ognjen Pantović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Pantoviću, izvolite.

OGNJEN PANTOVIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ovaj predlog zakona je jedan od onih koji su ključni za jačanje sistema nacionalne odbrane Republike Srbije.

Imali smo priliku da pre nekoliko nedelja razgovaramo ovde i o zakonima o Vojsci, vojnom obrazovanju, Bezbednosno-informativnoj agenciji; svi ovi zakoni su dobra rešenja, čiji je cilj unapređenje naših bezbednosnih snaga, poboljšanje njihovog statusa. Oni su najbolji primer kako se ova vlada odgovorno ponaša prema svojim građanima.

Imali smo priliku da vidimo kako su se ranije rešavala pitanja naših pripadnika Vojske i Policije. Do 2012. godine Vojska je sistematski uništavana; pokušali su čak da nas ubede da nam Vojska nije ni potrebna. Smanjivao se broj pripadnika Vojske, topili su se tenkovi i haubice.

Na sreću građana Srbije, ovo je prošlost. Danas, usvajanjem ovakvih zakona, imamo situaciju da se obnavlja vojna oprema, da se nabavljaju avioni, tenkovi, da se kupuju vozila za pripadnike Policije, da se grade stanovi za pripadnike bezbednosnih snaga. Na taj način Vlada Srbije jasno govori da želi da ima snage bezbednosti koje mogu da zaštite naše granice, koje mogu da sačuvaju našu decu na ulici, i govori da više niko nikada neće moći da vrši zločine nad našim narodom kakvi su nam se desili u 20. veku.

Pozivam sve narodne poslanike da u danu za glasanje podrže ovaj zakon. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Savkić.

Kolega Savkiću, izvolite.

DRAGAN SAVKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, u članu 2. Predloga zakona dodaje se stav 4. koji glasi: „Realizacijom projekta obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na efikasnost pravosudnih institucija“.

Politika nacionalne bezbednosti predstavlja deo ukupne državne politike i sprovodi se kroz usklađen program mera i aktivnosti koje država preduzima radi dostizanja ciljeva politike nacionalne bezbednosti. Njenom realizacijom stvaraju se uslovi za politički, ekonomski, socijalni, kulturni i ukupni društveni razvoj Republike Srbije.

Imajući u vidu značaj i odgovornost posla koji pripadnici snaga bezbednosti obavljaju, kao i njihov značaj za bezbednost čitave države, a

polazeći od toga da je najveći broj nerešenih stambenih potreba zaposlenih u državnim organima upravo među pripadnicima snaga bezbednosti, koji decenijama nisu uspeli da trajno reše svoje stambeno pitanje, neophodno je da se u samom Predlogu zakona izričito i nedvosmisleno naglasi i afirmiše princip efikasnosti pravosudnih institucija, a to se upravo postiže ovim predloženim amandmanom. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Dubravka Filipovski.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

DUBRAVKA FILIPOVSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvažene kolege, poštovani građani i građanke Srbije, svaki dinar uložen u ovako veliki projekat kakav je izgradnja dva miliona kvadrata za pripadnike snaga bezbednosti višestruko se isplati i pokreće našu privredu. Takvi projekti omogućiće i veliki broj novih radnih mesta, ne samo u našim građevinskim kompanijama već i u oblastima kao što su proizvodnja građevinskog materijala, keramike, nameštaja i ostalim delatnostima.

Podnela sam ovaj amandman zato što smatram da je važno ukazati na konstantnu produktivnost radnika u građevinarstvu, na konstantno unapređivanje konkurentnosti; važno je uticati na motivaciju mladih za ovu oblast; zatim, važna je usklađenost sa tržištem rada i identifikacija broja i strukture kadrovskih potreba. Kada kažem usklađenost sa tržištem rada, mislim na činjenicu da smo već u situaciji da se suočavamo sa deficitom kadra u toj oblasti i da određen broj kvalifikovanih radnika (armirača, tesara i ostalih specifičnih profila) već uvozimo sa strane, iz okolnih zemalja, kako bi se građevinski radovi izvodili u roku i nesmanjenim intenzitetom.

Zato smatram da ovaj problem treba rešavati sistematski i da je neophodan korak bio uvođenje dualnog obrazovanja. Drugi korak je analiza stanja i strukture zaposlenih u građevinarstvu, jer je apsolutna potreba da se ostvari čvršća veza školstva i privrede i unapredi profesionalno usmeravanje mladih u skladu sa potrebama privrede u oblasti građevinarstva i stanogradnje.

PRESEDAVAJUĆI: Na naslov iznad člana 3. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 3. i član 3. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Vjerica Radeta i Marko Đurišić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Član 3. je neka EU novotarija gde se objašnjavaju određeni pojmovi iz predloga ovog zakona, koji zapravo nemaju nikakve veze ni sa suštinom ni sa duhom ovog zakona.

Vi kažete da ne možete prihvatiti ovaj amandman da ovo treba da se briše, jer, kažete, kada bi zakon ostao bez pojmovnika kojim se objašnjavaju izrazi upotrebljeni u ovom zakonu, da bi to onemogućilo primenu zakona. Ovo je zaista neverovatno.

Da li mislite da će ovaj zakon primenjivati – ko? Valjda će primenjivati pravници u upravnom postupku, i svakako znaju i bez ovog pojmovnika šta šta znači. Vi ste ovde objašnjavali ko je lice koje ima neodgovarajući stan, ko je lice koje nema trajno rešenu stambenu potrebu itd. Svi mi znamo ko su lica i koja lica nemaju rešenu stambenu potrebu, ali ovim zakonom ne rešavate njihove probleme.

Kada su u pitanju službe bezbednosti, ovaj zakon nikako nije smeo da bude a da u njemu ne budu predviđeni i borci poslednjih ratova, pali borci, njihove porodice, ranjeni, odnosno invalidi, učesnici ratova. I ne znam u koju kategoriju ćete njih svrstati. Obećavate, zapravo Vučić je to još 2014. godine obećao, da će svi mladi parovi imati ovakve, čak je nudio i bolje uslove, povoljnije od ovih što sada nudite, ali vas pitam, ministre – u koju kategoriju ćete svrstati te ljude i kada je konačno namera, posle ovoliko godina, da se eventualno reše i njihova pitanja? Što se tiče nas iz Srpske radikalne stranke, oni su zaista prioritet i krajnje je vreme da se i o njima povede računa.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Vesović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Boško Obradović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Radojičić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela Marija Janjušević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Ivan Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Srđan Nogo.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela Nataša Sp. Jovanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolegice Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine ministre, veoma je važno da neke nedoumice sada ovde raščinimo i da nam kažete na koji način će... Evo, tu

su i kolege iz SNS-a, koje su juče slušale gospodina Stefanovića. Upravo ovaj član 3. govori o tome ko su ona lica, i do detalja opisuje po članovima, koja imaju pravo da konkurišu za kupovinu ovakvog stana, ali kako će to da se organizuju centri u ovih šest gradova? Naime, gospodin Stefanović je juče rekao (a zbog nedostatka vremena nisam imala mogućnost njega to da pitam, pitam vas), po sistemu, znate onu narodnu staru izreku „Ko prvi devojci, devojka njegova“, on je isto tako rekao – ko prvi aplicira, stan je njegov, odnosno mogućnost da kupi, nema klasične rang-liste. Pitale su kolege srpski radikali. On je rekao – ne, ko se prvi prijavi.

Evo, ovde sedimo mi narodni poslanici, mnogi od vas su bili odbornici, kandidovali se na razne funkcije. Da bi neko aplicirao za bilo koji kredit, on mora da ima urednu dokumentaciju. Najpre, ko je ta osoba, da se identifikuje, iz ustanove u kojoj radi, izvod iz matične knjige, državljanstvo itd. I sami vrlo dobro znate da, kada prikupljate dokumentaciju za svoje kandidovanje na listi za narodnog poslanika ili za odbornika, nekada može da se desi da vam organ uprave taj dokument koji vam je potreban ne izda u trenutku kada to treba, da morate da čekate itd.

Zamislite vi sada, oni treba da se nadmeću i onaj koji nije imao sreće, a recimo iz Kuršumlje je, iz Vranja, iz Bačke Topole, iz Kragujevca, nebitno, iz Ljubovije, da ne dobije jedan dokument, ne svojom krivicom nego neke službe, on će da ostane bez mogućnosti da kupi stan zato što ga je neko pretekao. Onda dolazimo do situacije da je to kao neka lutrija. Jednostavno, to morate da promenite i da ipak postoje neka druga pravila.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar gospodin Vulin.

ALEKSANDAR VULIN: Samo kratko. Po Zakonu o upravnom postupku državni organi su dužni da pribavljaju sva dokumenta o kojima se vodi službena evidencija, tako da ako se to ne uradi, onda bar znamo ko je odgovoran. Tu sada ne možete nikada preuzeti stopostotnu odgovornost, ali predviđeno je da će naši organi, konkretno u Ministarstvu odbrane, dakle, mi ćemo pribavljati dokumenta o kojima vodimo službenu evidenciju.

Ostao sam dužan, evo sada koristim priliku, za Prokuplje i Šabac. U Prokuplju 281 vojno lice, govorim samo za Vojsku, nema rešeno stambeno pitanje, a za Šabac je to 87 lica. To jesu brojevi koji garantuju ekonomsku isplativost u smislu da ima razloga da sednemo sa lokalnom samoupravom i da radimo na tome, naravno sve faze.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Sonja Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Stojanoviću, izvolite.

FILIP STOJANOVIĆ: Poštovani narodni poslanici, dame i gospodo, podneo sam amandman na član 3. Predloga zakona koji se odnosi na izgradnju stanova za pripadnike snaga bezbednosti.

Poznat vam je stav Srpske radikalne stranke, da mi principijelno nemamo ništa protiv izgradnje ovakvih stanova, pogotovo ako znamo kakva je bezbednosna situacija u našem najbližem okruženju. Ta bezbednosna situacija se svakodnevno pogoršava i Srbiju u narednom periodu čekaju veliki bezbedonosni izazovi. Međutim, smatram da su se mnoge stvari u ovom zakonu mogle rešiti na drugačiji način.

Iz zakona nigde ne vidimo garanciju da će stanovi zaista biti dodeljeni onima kojima je to najpotrebnije. Postoji opravdana bojazan da će prilikom dodele ovih stanova doći do novih zloupotreba. Naime, početak izgradnje jeftinih stanova za pripadnike snaga bezbednosti ministarka Mihajlović najavila je još prošle godine, a radovi je trebalo da počnu u martu ove godine. Iskustvo iz ranijih perioda nam govori da je moj strah opravdan. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 3. ovoga zakona. Kao što vidite i kao što se čulo danas u ovoj sali, Srpska radikalna stranka podnela je veliki broj amandmana na predlog ovog

zakona. To smo podneli pre svega zato što smo želeli da ovaj zakon učinimo boljim.

Kao što se čulo i od mnogih mojih kolega, mi principijelno nemamo ništa protiv toga da se pripadnici snaga bezbednosti sagledaju na jedan adekvatan način, jer, ipak, vitalni interes svake države, pa naravno i države Srbije, jeste da ima snage bezbednosti koje će biti u stanju da vode računa o bezbednosti i sigurnosti svoje države.

Niste usvojili naše amandmane, ali, dobro, to nije razlog da mi kažemo da nije trebalo doneti ovakav zakon. Međutim, kao što sam rekao u svom prethodnom amandmanu, primetio sam da vi pre svega od ovoga pravite jednu političku kampanju. Mislim da ova stvar nije za političku promociju.

Da li ste bolji nego što je bio prethodni režim? Naravno da jeste; oni nisu radili ništa, vi se makar trudite. Da li je to dovoljno? Nije dovoljno. Evo, samo da se prisetimo vremena koje pamte mnogi, pa možda čak i ovi mlađi – nekada su se stanovi delili besplatno. A danas smo u poziciji da po nekoj, hajde da kažemo povoljnijoj, ceni obezbedimo stambeno pitanje našim snagama bezbednosti i onda se hvalimo tom činjenicom, odnosno vlast se hvali tom činjenicom. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Da.)

DUBRAVKO BOJIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 3. stav 1. i brisanje tačke 6) sa obrazloženjem da je definisanje pojmova u samom tekstu zakona nepotrebno.

Ni manji zakon, ni više rasprave. Pre svega mislim na onu konstruktivnu raspravu, za razliku od onih koji danas nisu u ovoj sali i čija je jedina misija da obesmisle i obezvrede svaki vid rasprave.

Sam Predlog zakona predstavlja mali pokušaj da se na različitim lokacijama ujednače uslovi izgradnje ovih stanova pod povoljnim uslovima za pripadnike snaga bezbednosti Republike Srbije, ali, istovremeno, i da bude prilog u dobrom pravcu da ovo bude model u budućnosti da se rešava stambeno pitanje i onih koji na direktniji način doprinose ukupnom društvenom razvoju, kao što su nauka, zdravstvo, obrazovanje, kao i pojedine privredne grane koje su i te kako od značaja i imaju status opšteg interesa. Prosto, ne mogu da ne pomenem i rudare i neke druge profesije kod kojih nema dovoljno radne snage upravo zbog veoma loše perspektive. Treba se setiti i onih koji su, ne svojom voljom, ostali bez posla, prerano otišli u penziju, a čiji višedecenijski trud i doprinos izgradnji društva nije zanemarljiv.

Prema tome, još jednom ću da podvučem da SRS ne spori potrebu izgradnje ovih stanova, ali i za sve ostale kategorije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč?

Kolega Ljubenoviću, izvolite.

TOMISLAV LJUBENOVIĆ: Hvala.

U ime Poslaničke grupe SRS podneo sam ovaj amandman na član 3. Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti, i to na stav 1. tačka 8). Namera nam je bila da se izbegne opterećivanje Predloga zakona, pa je amandmanom predloženo da se u prvom stavu, koji se odnosi na definisanje pojmova, izbriše čitava tačka 8).

Mi iz Srpske radikalne stranke smatramo da je definisanje pojmova u zakonu bespotrebno. Takođe smatramo da je mnogo važnija sama suština zakona, kao i primena zakona u praksi. Prilikom rasprave u načelu, Poslanička grupa SRS istakla je da nema ništa protiv donošenja jednog ovakvog zakona, da je potrebno rešiti stambeno pitanje pripadnika snaga bezbednosti, ali jeste problem to što će moći da se reši samo mali deo, nekih 5%, od ukupno potrebnog fonda za stambene objekte.

Ovakvim tempom rešenje bi bilo moguće kroz 20–30 godina. A dotle će ovi ljudi, koji se bave ovako odgovornim poslom, većina njih, biti sa nerešenim stambenim pitanjem i sa primanjima koja nisu adekvatna težini poslova koje obavljaju, što je, u stvari, mnogo veći problem, kojim bi vlast u Srbiji trebalo što ozbiljnije i što pre da se pozabavi.

Od tih ljudi, pripadnika snaga bezbednosti, očekujete odgovornost, onda i vi morate da se ponašate odgovorno. Ukoliko ne bude tako, postizete suprotan efekat i doprinosite urušavanju standarda ovih ljudi i ugledu snaga bezbednosti.

Gospodine ministre, čime ste se rukovodili, koji su kriterijumi bili da za projekat izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti Leskovac nije obuhvaćen? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč?

Koleginice Nikolić, izvolite.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, na član 3. Predloga zakona podneli smo amandman da se u 1. stavu tačka 9) briše. Ovaj član obuhvata definisanje pojmova koji su upotrebljeni u zakonu. Mi poslanici Srpske radikalne stranke smatramo da je potpuno bespotrebno i suvišno definisanje pojmova, odnosno da samo definisanje opterećuje zakonski tekst.

Ono što bih istakla, a što smo u prethodnim diskusijama započeli, jesu kriterijumi koji se boduju i na osnovu kojih se formira rang-lista stambenih interesenata kada je u pitanju zakup, s tim da se stan može otkupiti ili u celosti ili na 40 godina. Neki od tih kriterijuma su: značaj radnog mesta, dužina radnog staža, vreme čekanja na rešavanje stambenog pitanja, broj članova domaćinstva,

zdravstveno stanje i vršenje službe u otežanim uslovima za lica kojima je priznat staž u dvostrukom trajanju. Pitam vas – šta se dešava sa stambenom jedinicom koja je kupljena pod ovim uslovima u slučaju da se pripadniku snaga bezbednosti omogući kupovina jeftinog stana? Da li stan koji je prethodno otkupio vraća ili ostaje u njegovoj svojini? Ako vraća, kom ministarstvu se vraća i šta se dalje dešava sa tom stambenom jedinicom?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar gospodin Vulin.

Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Ne možete da kupite jedan od ovih stanova ukoliko već imate jedan od stanova. Znači, ukoliko već imate rešeno stambeno pitanje, ne možete da konkurišete za ove stanove, nećete ih dobiti.

E sad, postoji jedino mogućnost – ukoliko imate neadekvatno rešeno stambeno pitanje, morate da vratite taj stan Ministarstvu, pa onda za razliku možete da učestvujete u tome.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč?

Kolega Despotoviću, izvolite.

ZORAN DESPOTOVIĆ: Zahvaljujem.

Gospodine ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, dosta toga smo rekli i čuli u dosadašnjoj načelnoj raspravi, a i kroz podnošenje amandmana, o ovom predlogu zakona za izgradnju stanova pripadnicima bezbednosnih službi.

U ovom slučaju će biti zadovoljen određen krug ljudi, sa uslovima do petsto evra. Na ovakav način činimo diskriminaciju određenog broja ljudi, recimo, to su školstvo, zdravstvo i ostale institucije u sistemu Republike Srbije.

Ovakvim predlogom, a sutra usvojenim zakonom, da li ćemo postići efekat? Kao što smo u više navrata rekli, dobro je zamišljen projekat, ali, gospodo, ne smemo da zapostavimo one ljude koji su učesnici poslednjih ratova u bivšoj Jugoslaviji, da i oni budu obuhvaćeni i čak da budu prioritet pri kupovini ovih subvencionisanih stanova. Što se tiče nas iz Srpske radikalne stranke, mi mislimo da država za ove kategorije treba da obezbedi besplatne stanove, oni su to zaslužili. Ali vidimo da nije tako, iz izlaganja pojedinih ministara, da pravo preče kupovine imaju oni koji prvi podnesu prijavu ili popune upitnik. Ostali kriterijumi su zanemareni ili uopšte ne postoje, što izaziva sumnju u nameštanje takvih povoljnih stanova. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč?

Koleginice Mihajlović, izvolite.

LjILJANA MIHAJLOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, primeri iz prakse nas opominju da budemo oprezni, pa možda čak i skeptični kada je u pitanju izglasavanje ovog zakona.

Naime, još 2016. godine objavljen je konkurs za prodaju 122 socijalno neprofitna stana, i to u naselju Kamendin na obodu Zemun polja; cena sa PDV-om iznosila je oko 700 evra po kvadratnom metru. Ali te stanove niko ne kupuje jer se nalaze na vrlo udaljenoj lokaciji i oni danas propadaju, a jedan broj stanova je devastiran. Dakle, svedoci smo sličnog projekta iste vlasti, samo na nešto nižem nivou.

S druge strane, na teritoriji opštine Zemun, na zemljištu nekadašnje kasarne u Novogradskoj ulici, na daleko boljoj lokaciji, ustupljeni su placovi privatnim firmama, koje su tu izgradile luksuzne stanove čija je cena astronomska. Današnji ministar Stefanović svojevremeno je u jednom TV duelu optužio tadašnjeg gradonačelnika Bogdanovića upravo za tu manipulaciju, da zemljište kasarne namerava da ustupi privatnicima. To se i dogodilo, ali kada se promenila vlast.

Isto tako, ministarka Mihajlović tvrdi da njeno ministarstvo gradi jeftine stanove na zemljištu još jedne bivše kasarne u Zemunu, u Ulici cara Dušana, gde cena kvadrata iznosi 1.600 evra sa uračunatim PDV-om, a to je iznad svake tržišne cene stambenog kvadrata u Zemunu, naročito na toj lokaciji.

Što se tiče stanova o kojima govori ovaj zakon, ministarka građevine tvrdi da će maksimalna cena po kvadratu biti 500 evra u Beogradu i 450 evra u Vranju, Nišu, Kraljevu, Kragujevcu i Novom Sadu, bez PDV-a. Sve i da ostane ova cena i ne dođe do povećanja u toku gradnje, to i nije neka velika usluga građanima. Ako se uzmu u obzir lokacije na kojima je predviđeno da se gradi, cena ovih stanova nije nešto naročito niža ili je čak ista kao i cene već postojećih stanova u tim mestima. Dakle, ni po ceni ni po načinu plaćanja, a naročito po kvalitetu stanova, ovde nema nikakve usluge stambeno nezbrinutim porodicama pripadnika snaga bezbednosti. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč?

Koleginice Nikolić Vukajlović, izvolite.

VESNA NIKOLIĆ VUKAJLOVIĆ: Hvala.

Jedno pitanje bih prvo uputila ministru, a to je – kako se država obavezala da se i posle 2020. godine ide sa izgradnjom ovakvih stanova i da li ćemo biti sigurni da će ovaj projekat trajati do zadovoljenja potreba svih ljudi koji imaju potrebu za ovakvom vrstom kupovine stana? To je jedno pitanje.

Drugo pitanje, u stvari nije pitanje, već možda jedna sugestija – da li vam se čini da je realna cena, da je ta cena od 500 evra plus PDV stvarno povlašćena

cena kada je Kraljevo u pitanju ili kada su u pitanju ovi drugi gradovi u unutrašnjosti, osim Beograda?

Vi ste bili ministar za socijalna pitanja i dobro znate kako Kraljevo živi, kako Kraljevčani žive, da je tamo prosek plate oko 30.000 i da ukupno pet-šest hiljada ljudi imamo više zaposlenih od onih koji su nezaposleni, a, naravno, sve je to jedan privredni lanac, koji kompletno vuče celu ekonomiju jednog grada. Drugo, što se tiče lokacija (Voćareve livade, Ribnica itd.), u pravu je koleginica Mihajlović koja je govorila pre mene, vezano za ove cene. U Kraljevu, ta cena, na toj lokaciji, verujte mi da je više nego ogromna, jer danas u Kraljevu, ne samo u Kraljevu nego u svim gradovima u unutrašnjosti, vi ćete naći stanove od 400, 500, 600 i 700 evra. Znači, ovo nije nikako povlašćena cena.

Još jedno pitanje. Kako ste obavezali banke i da li ste razgovarali sa bankama i sa kojim bankama ste razgovarali s obzirom na to da mi nemamo naše banke, osim možda... Znamo koje su naše banke. Sve strane banke, vi znate, ovde isključivo rade za veliki profit i vrlo smo oštećeni kada je u pitanju bankarski sistem. Zašto puštate jednu tako ranjivu populaciju da se sama sa nekim bankama sutra rve, u javnosti ili u realnom životu, kako će da dođu do određenog kredita, i da li će biti sposobni i spremni da ga otplate do kraja?

Još nešto da vas pitam – zašto nisu 100% domaći materijali, nego najmanje 80% domaćih, zar mi nemamo sve?

Još nešto da vam kažem, svako ko je bilo šta u životu gradio zna da je cena od 300 evra. Ako želimo povlašćenu cenu, ne sme da pređe visinu od 300 evra. Toliko, hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar gospodin Vulin.

Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Vidite, stvar je vrlo jednostavna: ako je sve tako loše, ljudi se neće prijaviti, neće kupovati stanove; mi ćemo snositi političku odgovornost zbog svega toga, i stvar je jednostavna. Ali, kao što vidite, 19.000 prijavljenih kaže – nije baš tako, nego kaže – baš mislimo da je povoljno i da bi bilo dobro.

Što se tiče same cene, evo, kada govorite o Kraljevu... Prvo da razjasnimo još jednu stvar: vojnici i policajci nisu nezaposleni, oni su zaposleni, rade, imaju plate i ne možemo o njima govoriti u toj kategoriji; baš kao ni vojni penzioneri, oni takođe imaju svoju penziju.

Što se tiče visine, mi smo rekli – do 500 evra, bez PDV-a. Do. To ne znači u Kraljevu. To znači, imate materijal koji je fiksna stvar, i materijal vas košta u Kraljevu, Beogradu ili Novom Sadu potpuno isto, ali sve ostalo vas košta drugačije, infrastruktura, komunalije, takse itd. Tako da se tu se pravi, svakako, ta razlika.

U Kraljevu, kao što znate, i u Čačku (nije tu poslanik iz Čačka) trideset godina Vojska nije delila nijedan stan. Ovo će biti velika stvar, da se to uopšte

desi i da se ovo promeni. Dokle god bude zainteresovanih iz redova Vojske, Policije i BIA, mi ćemo nastaviti ovo da radimo. Mi smatramo da je to jako važno.

Što se tiče banaka, da vam kažem za Vojsku, mi sada radimo sa bankama kao Vojska, ne kao Vlada nego kao Vojska. Obezbedili smo određene povoljnosti za naše pripadnike. Svake godine, prosečno, blizu četiri miliona evra ode na kreditiranje. Da imamo još 40.000.000 evra, naši pripadnici bi uzeli tih 40.000.000 evra. Dakle, zaista je veliko interesovanje i to dobro funkcioniše.

Nema razloga da i ovo ne funkcioniše veoma dobro, i možete biti sigurni da će veoma dobro funkcionisati.

PRESEDAVAJUĆI: Na osnovu čega replika?

(Vesna Nikolić Vukajlović: Replika.)

Na osnovu čega, ja bih voleo da znam. Ništa nije bilo uvredljivo, ministar je odgovorio na vaša pitanja.

Pogrešno protumačeno? Odlično je protumačeno.

Po amandmanu, narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Gospodine Arsiću, nije korektno to što ste sada uradili. Kao što nije bio korektan ministrov odgovor i zato je koleginica htela da interveniše.

Vi ovde pričate, ministre, o nekim troškovima infrastrukture, komunalija itd; juče ministar kaže da ćete o tome razgovarati sa lokalnim samoupravama, da se to neće plaćati; prekjuče treći ministar kaže da je to već dogovoreno sa lokalnim samoupravama da se neće plaćati. Dogovorite se vi lepo između sebe pa onda Narodnoj skupštini i javnosti Srbije recite šta je stvarno rešenje.

To što vi pričate da se prijavilo 19.000 ljudi zainteresovanih da im se reši stambeno pitanje... A mi vam kažemo, po dinamici koju nam je predstavila resorna ministarka, Zorana Mihajlović – možda vama nije rekla, možda se to dogovorila sa Skotom, ko zna – po toj njenoj dinamici taj problem će se rešiti za 22 i po godine, pod uslovom da se niko nov ne zaposli u službama bezbednosti!

Dakle, mi vrlo ozbiljno o ovome razgovaramo. Vrlo ozbiljno i detaljno smo pročitali vaš predlog. I vrlo dobro se sećamo obećanja predsednika države od 2014. godine da će se stanovi za mlade parove graditi po ceni od 380 evra po kvadratu; pa je u prošloj kampanji povećao cenu na 500. Pa vi sad kažete – do 500. Ne, nije do 500, nego će biti mnogo više od 500, ako uopšte bude ovih stanova. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Jovanović, vi želite reč po amandmanu? Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine ministre, rekoste da trideset godina unazad na području opštine Kraljevo nije dodeljen nijedan stan za pripadnike Vojske. To je žalosno. Ali kako to možete da rešite da biste zbrinuli one socijalno najugroženije? To je juče rekao gospodin Stefanović, da ćete da formirate nekakav fond za one koji ne mogu da kupe a ipak moraju da dođu, i za

decu palih boraca. Jednostavno, vratite zakon o stanovanju, koji je ukinula dosovska, „žuta“ lopovska vlast – imaćete osnova; imate mogućnosti, imate fond, imate imovinu Vojske Srbije koja nije u upotrebi i možete da izvršite kompenzaciju i prodaju i da obezbedite tim ljudima stanove.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Ristić, izvolite.

MARINA RISTIĆ: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastaviću da ukazujem na manjkavosti u predlogu ovog zakona, pre svega na tački gde su ostale otvorene mogućnosti za zloupotrebu.

Osvrnuću se na javne nabavke. Čuli smo da je usvojena lista domaćih proizvođača koji će moći da učestvuju u ovim poslovima. Mi nismo dobili tu listu, ali verujem da su to firme sa dobrom reputacijom, koje su solventne, koje su dugo na našem tržištu i koje su zbog svega toga zaslužile poverenje Vlade. A onda pročitamo u obrazloženju da se za realizaciju projekta očekuje formiranje velikog broja privrednih subjekata i da će to da pospeši našu privredu.

Budžet za ovaj projekat je određen. Nadamo se da neće biti probijen, bar to. I, sad, kako će otvaranje novih preduzeća, privrednih subjekata, doneti boljitak privredi? Da li će se taj novac iz budžeta preliti na već postojeće ili novootvorene, neproverene firme, za privredu u celini nije bitno, ali zašto bi Vlada tek formiranom privrednom subjektu poverila projekat za koji svi smatramo da je od ogromnog značaja i koji je pod pokroviteljstvom države? Sumnjamo da se ovim ponovo otvorio prostor za zloupotrebu, korupciju, burazerske i „dodeš mi“ ugovore.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Radmilo Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Vladimir Orlić i Katarina Rakić, sa ispravkom.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč?

Kolega Orliću, izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, Poslanička grupa SNS slaže se sa predlagračem zakona po pitanju stava da dobre implikacije ovog zakona svakako

obuhvataju nešto širi aspekt ukupnog razvoja naše zemlje, nešto širi aspekt koji se odražava i u onom porastu BDP-a o kom smo govorili i mi i predstavnik predlagača, koji danas iznosi 4,5% na nivou jednog kvartala i premašio je sva očekivanja. Ali meri se i drugim dobrim i značajnim parametrima kada govorimo o prilikama u Republici Srbiji – smanjenjem nezaposlenosti i povećanjem zaposlenosti, povećanjem prosečne plate u Republici Srbiji, mereno u evrima; a kada je reč o evrima, i stabilnim kursom, koji već šest godina drži stabilnu vrednost i ne može se ni porediti s onim haotičnim periodom od 2008. do 2012. godine kada je dinar svoju vrednost promenio za bezmalo 50%.

Sve to, naravno, neposredno utiče na životni standard. To su stvari koje mi danas konstatujemo kao značajne i važne rezultate, rezultate koji su posledica zajedničkog delovanja ljudi angažovanih u Vladi i nas angažovanih u Narodnoj skupštini Republike Srbije. Očekujemo da će te pozitivne reperkusije imati svoj značajan doprinos kada je reč o važnoj merljivoj statistici i u periodu pred nama.

Kada ovaj zakon usvojimo i kada se pristupi intenzivnoj gradnji, mi očekujemo ne samo dalji rast BDP-a u oblasti građevine već i značajne socijalne aspekte.

Komentarisali su danas neki ovde prosečnu cenu kvadrata. Treba da znaju da u gradu Beogradu, od opštine do opštine, prosečna cena kvadrata, i to se proverava u nekoliko sekundi, nije ispod hiljadu evra, pa uporedite to sa ovih petsto, maksimum. Tamo gde je pojeftinio, i to upravo u onim opštinama u kojima će biti lokacije za ovaj projekat, nije ispod 1.500–1.700 evra. Ko to ne razume, bojim se da nije u stanju da razume ni ostale pozitivne posledice.

Predstavniku predlagača još jednom hvala na razumevanju za naš amandman, i svaka čast za rezultate.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Orliću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Arsić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela Aleksandra Maletić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela Jasmina Obradović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milan Knežević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo poslanik Dalibor Radičević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dalibor Radičević.

DALIBOR RADIČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolegice i kolege, amandman na član 3. Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti ima za cilj da dodatno precizira Predlog zakona.

Imajući u vidu to da je posao koji obavljaju pripadnici službi bezbednosti vrlo specifičan, potrebno je da im se obezbede osnovni egzistencijalni uslovi. Samo rasterećeni od svakodnevnih briga, pripadnici službi bezbednosti mogu profesionalno da obavljaju svoj posao, a koliko je bitno da nam je bezbednost zemlje i građana na visokom nivou, uopšte ne treba ni komentarisati.

Svi smo svesni da je u prethodnom periodu veliki broj stranih investitora došao u našu zemlju. Njihov značaj se ogleda u tome da su kapitalom koji su doneli pokrenuli i industrijsku proizvodnju i na taj način je uposlen veliki broj radnika. Stopa nezaposlenosti trenutno iznosi oko 12%. I dalje je visoka, ali ako pogledamo da je to do pre pet godina bilo znatno iznad 20%, vidimo koliko su nam bitne strane investicije. Potrebno je napomenuti i to da se očekuje da do kraja 2018. godine ovaj procenat padne ispod deset.

Sve ovo ne bi bilo moguće da bezbednost zemlje nije na ovom nivou na kome je sada. Strani investitori sigurno ne bi ulagali svoj kapital u našu zemlju da smo visokorizična zemlja, a bez direktnih stranih ulaganja ni industrija u Srbiji ne bi zabeležila ovakve rezultate kao što su danas. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Dragana Kostić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dragana Kostić.

Izvolite.

DRAGANA KOSTIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministri, narodni poslanici, naša vlada i predsednik Aleksandar Vučić sve čine da bezbednost građana Srbije održe na visokom nivou, a i da sačuvaju mir i stabilnost u regionu. Stanogradnja za pripadnike službi bezbednosti je samo jedan korak od mnogih koje Vlada Republike Srbije preduzima ka tom putu.

Bezbednost jedne države utiče i na broj poseta inostranih turista u datoj državi. Naša Srbija može da se pohvali što se toga tiče. Samo proteklog vikenda, za vreme održavanja Fajnal fora u košarci, preko 15.000 inostranih turista, navijača posetilo je Beograd. To mnogo govori o bezbednosti unutar granica naše države. Interesovanje za ovakvu sportsku manifestaciju ne bi postojalo da bezbednost nije na visokom nivou.

Naša vlada će i dalje raditi na stimulisanju službi bezbednosti da još bolje obavljaju svoj posao u budućnosti, kako kroz stambeno zbrinjavanje tako i kroz povećanje plata, opremanje pripadnika službi bezbednosti najsavremenijom opremom.

Sve ovo ukazuje da ovaj zakon u danu za glasanje treba da izglasamo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Milena Turk.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Duško Tarbuk.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Mladen Lukić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela Jelena Žarić Kovačević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, i ovim amandmanom želim da ukažem na važnost donošenja ovog zakona, na to koliko će stambenih problema biti rešeno za pripadnike snaga bezbednosti. Moram da kažem da me raduje to što ni u načelnoj raspravi a ni danas, u raspravi u pojedinostima o ovom predlogu zakona, nismo čuli nikakve konkretne zamerke, niti neke suštinske primedbe na Predlog zakona.

Potpuno je jasno da postoji namera da se izgrade ovi stanovi i potpuno je jasno da ta namera može biti samo dobra, da namera da cena bude do 500 evra po metru kvadratnom može biti samo dobra i zaslužuje samo pohvale, a nikako kritike. Normalno je da se zna da je cena do 500 evra, jer u Beogradu i u Nišu ne može biti ista cena po kvadratu, ili u Beogradu i Vranju. Svakako, ni gradnja ne može koštati isto.

S druge strane, istakla bih da će najmanje 80% građevinskih proizvoda i materijala biti od domaćih proizvođača. Na taj način ovaj zakon imaće pozitivne efekte i na privredna društva, samim tim na razvoj jedinica lokalne samouprave i na razvoj privrede u celini.

Sasvim je jasno da su predloženi pravedni uslovi, da postoji namera da se spreče eventualne zloupotrebe, da će se istrajati u nameri da se trajno reši stambeno pitanje pripadnika snaga bezbednosti.

Rad na ovakvim predlozima pokazuje da sada imamo ozbiljnu državu, u kojoj će pripadnici odbrane i bezbednosti imati mogućnost ne samo da se školuju već i da žive na zavidnom nivou, u stanovima koje će sami kupiti, a koje će, naravno, na neki način subvencionisati Vlada Republike Srbije. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela Stanija Kompirović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Stanija Kompirović.

STANIJA KOMPIROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo poslanici, Predlogom zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti uređuju se uslovi, način i postupak realizacije projekta, koji predstavlja opšti interes od značaja za jačanje sistema nacionalne bezbednosti Republike Srbije.

Izgradnja stanova za snage bezbednosti jedna je od ključnih mera za poboljšanje materijalnog položaja onih koji rizikuju najviše da bi se svi u Srbiji osećali bezbedno.

Investitor izgradnje stambenih zgrada je Republika Srbija. Zato u članu 3. u stavu 1. tačka 15) dodajem amandman: „Investicija u stanogradnju obezbeđuje sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na unapređenje pravosuđa.“

Glavni cilj projekta unapređenja efikasnosti pravosuđa je unapređenja rada pravosudnih organa, uvođenje novih i poboljšanih metodologija rada, poboljšanje komunikacije s javnošću, unapređenje profesionalnih kompetencija i revizija relevantnog zakonodavnog okvira. Efikasnost pravosuđa u celini odnosi se i na mrežu sudova opšte nadležnosti i javnih tužilaštva.

U cilju unapređenja pravosuđa, svakako je potrebno nastaviti sa stručnim usavršavanjem nosilaca pravosudnih funkcija kako bi se obezbedilo da se oni pridržavaju najviših standarda kompetentnosti, ponašanja, integriteta, profesionalizma i odgovornosti. Bez adekvatno obučenog administrativnog i tehničkog osoblja u sudovima i javnim tužilaštvima nema ni kvalitetnog i efikasnog rada ovih organa, te je stoga potrebno stalno raditi na njihovoj obuci i stručnom usavršavanju.

Unapređenje efikasnosti i kvaliteta rada, kao i stvaranje podsticajnog radnog okruženja sa ciljem ostvarivanja najboljih rezultata ostaju prioritet u narednom periodu. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo poslanik Vladimir Petković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vera Jovanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Jovanović, izvolite.

VERA JOVANOVIĆ: Poštovani predsedavajući, ministre sa saradnicima, kolege poslanici, građani Srbije, svojim amandmanom na član 3. Predloga zakona želela sam da naglasim jednu više nego očiglednu stvar, a to je uzročno-posledični odnos koji ima donošenje ovog zakona na ekonomski, odnosno privredni rast.

Ovom inicijativom doći će do dodatnog upošljavanja naših građevinaca, kupovaće se građevinski materijal, nameštaj, bela tehnika. Stvaranjem nove vrednosti najviše koristi imaće privreda, a i pojedinci. Samim tim, hvata se zamajac i stajemo u red rastućih ekonomija ovog dela Evrope.

Razvojnim projektima dolazimo u situaciju da rekordno smanjujemo nezaposlenost. Veliki projekti poput ovog, kao i „Beograd na vodi“, svakodnevno donose prihode hiljadama porodica, tj. donose prihode za egzistenciju istih. Naš narod je vredan, samo mu treba pružiti priliku i stvoriti

ambijent da se svako od tih neimara iskaže, a te uslove im upravo stvaraju ova vlada i naš predsednik Aleksandar Vučić.

Posebna stvar koju treba istaći jeste ta što je ovaj zakon predvideo da lica koja su se nalazila na poslovima u bezbednosnim strukturama pre odlaska u penziju imaju iste uslove za rešavanje svog stambenog pitanja kao i oni koji su aktivni.

Na kraju moram da ponovim još jednom da oni koji brinu o našoj bezbednosti zaslužuju da mislimo na njih i donošenjem ovakvih i sličnih zakona učinimo da njihov životni standard bude onakav kakav i zaslužuju.

Molim kolege da prihvate ovaj moj amandman. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Miodrag Linta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo poslanik Aleksandar Martinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Martinoviću, izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, Srpska napredna stranka, naravno, podržava donošenje ovog zakona zato što se u skorijoj prošlosti nije desilo da je država na ovakav način brinula o pripadnicima Ministarstva unutrašnjih poslova, Ministarstva odbrane, Vojske Srbije, Bezbednosno-informativne agencije i Uprave za izvršenje krivičnih sankcija.

Kolega Orlić je već istakao da će ovaj zakon imati višestruko pozitivan, multiplikativan efekat po srpsku privredu; doći će do značajnog uvećanja poreskih prinosa po raznim osnovama, doći će do rasta domaće, što je jako bitno, građevinske industrije i rešiće se jedan veliki egzistencijalni problem pripadnika snaga bezbednosti a to je stambeno pitanje.

Ono što Srpska napredna stranka i njeni koalicioni partneri ovim zakonom takođe pokazuju, to je da se mi u praksi zalažemo za decentralizaciju Srbije, ne na rečima, nego na delima. Dakle, stanovi neće biti građeni samo u Beogradu, nego i u nizu drugih gradova u Srbiji, od Novog Sada do Niša i Vranja. Time pokazujemo brigu za sve pripadnike snaga bezbednosti koji rade za državu Srbiju, jer se država Srbija prostire od Subotice do Bujanovca.

Nisu u pravu kolege koje kritikuju ovaj predlog zakona sa stanovišta cene stanova. Jer, da je to tako, onda mi ne bismo uopšte imali potrebe da ovaj zakon stavljamo u proceduru niti da o njemu raspravljamo. Da su cene stanova u Kraljevu, Nišu, Vranju, Novom Sadu, kao što smo ovde mogli da čujemo, niže od petsto evra, a to znači da su trista-četiristo evra, teorijski čak i sto ili dvesta evra, onda bi se pripadnici snaga bezbednosti opredeljivali da kupe te stanove u Kraljevu, Nišu i Vranju po dvesta i trista evra. Ali takvih stanova nema. Mislim da to znaju svi građani Srbije. Inače pripadnici snaga bezbednosti ne bi čekali donošenje ovog zakona, već bi uveliko rešili svoje stambeno pitanje.

Ono što takođe izaziva, izgleda, nerazumevanje kod jednog dela kolega narodnih poslanika – ovde se barata različitim podacima o broju stanova koji će biti izgrađeni, pri čemu se gubi iz vida činjenica da mi donosimo zakon koji se odnosi na prvu fazu izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti. U toj prvoj fazi biće izgrađeno, kao što je rekla i gospođa Zorana Mihajlović, 1.578 stanova. Posle toga sledi nekoliko narednih faza, kada ćemo imati izgrađenih više od 5.000 stanova za pripadnike snaga bezbednosti.

Neko može da kaže – ali šta je 1.500 stanova. Sigurno da je to nešto u odnosu na situaciju koju smo imali do pre nekoliko godina, kada uopšte nije bilo bilo kakve stanogradnje za pripadnike snaga bezbednosti. Nažalost, nama je 2012. godine ostavljena jedna država u ruševinama i jako je teško za godinu, dve ili tri popraviti sve ono loše što je činjeno ili pak sve ono što nije činjeno, a trebalo je da bude činjeno u periodu od 2000. do 2012. godine.

Gospodine ministre, ovo je jedan dobar početak i mi vas u tome, kao i celu Vladu Srbije, podržavamo. Ubeđeni smo da će donošenjem ovog zakona biti pojačani i bezbednosni kapaciteti Republike Srbije, jer, naravno, pored kvalitetnog i modernog naoružanja, vojne opreme i vojne tehnike, jako je bitno da imate i zadovoljne pripadnike snaga bezbednosti, a zadovoljan može biti samo onaj pripadnik snaga bezbednosti koji je rešio svoje stambeno pitanje.

Ovo je jedan humani aspekt bezbednosne politike, pored toga što smo, zahvaljujući politici Vlade Srbije, politici predsednika Republike Aleksandra Vučića, na kraju krajeva i vašoj politici, uspeali sami da napravimo, tj. naša domaća namenska industrija, čitav niz novih vrsta oružja i oruđa; s druge strane, mnoge kvalitetne vrste naoružanja dobili smo kao donaciju od naših prijatelja, pre svega iz Ruske Federacije. Ali namerno ističem ovaj humani aspekt, zato što je on jako bitan, jer pored toga što vojnik mora da bude dobro naoružan, mislim da mora da mu se reši i njegov stambeni problem.

Boljeg rešenja od ovog, mislim da nema. Utopija je pričati o stanovima koje će država besplatno da izgradi ili nekome besplatno da da. Vreme socijalizma je prošlo, onog samoupravnog socijalizma kakav mi poznajemo. Ali da su ovo stanovi čija je cena apsolutno prihvatljiva za pripadnike snaga bezbednosti, mislim da jesu. Teško da ćete na tržištu, bilo gde u Srbiji, a pogotovo u zemljama regiona, a pogotovo u zemljama EU, naći jeftiniju cenu nekretnina, tu pre svega mislim na stanove, od ove koju je ponudila Vlada Srbije kroz ovaj predlog zakona.

Ovde se govorilo i o mladim bračnim parovima i o tome kako Aleksandar Vučić nije ispunio svoje obećanje o izgradnji stanova za mlade bračne parove. Nadam se da me niko neće pogrešno razumeti, ali pripadnici snaga bezbednosti nisu bake i deke, nego neki mladi ljudi koji rade u Vojsci i Policiji, koji rade u BIA, tako da se na ovaj način i te kako ispunjava obećanje predsednika Republike Aleksandra Vučića da ćemo imati izgradnju jeftinih stanova i za mlade bračne parove.

Dakle, mnogo je mladih koji su završili Vojnu akademiju, Kriminalističko-policijsku akademiju, pravne fakultete ili neke druge fakultete, a dobili su posao u svojoj struci i rade danas kao pripadnici snaga bezbednosti. Šta su to drugo nego mladi ljudi i šta su njihovi supružnici, sem što su mladi bračni parovi? Tako da to pabirčenje po našoj nedavnoj prošlosti – šta od onih obećanja predsednik Vučić nije ispunio – mislim da ne može da se nađe. Ispunili smo sve ono što smo obećali.

Razumem kolege iz opozicije koje pokušavaju da pronađu neku slabost u ovom predlogu zakona, ali sećate se, gospodine ministre, oni su sumnjali da ćemo uspeli da konsolidujemo naše javne finansije, pa smo mi u tome uspeli. Sumnjali su da je moguće da Srbija ima suficit u budžetu, a da nema ni jednu jedinu privatizaciju, pa smo pokazali da je to moguće. Sumnjali su da možemo za tri godine da...

(Vjerica Radeta dobacuje.)

Slobodno dobacujte, ja sam na to od vas navikao.

Nemojte da zvonite, gospodine Arsiću, ja sam navikao da mi gospođa dobacuje.

Dakle, sumnjali su da možemo za tri godine da smanjimo nezaposlenost sa 26% na 12%, pa smo u tome uspeli. Tako da nema razloga da građani Srbije ne veruju da ćemo uspeli i u ovom projektu.

Uspeli smo da rešimo mnogo teže probleme za državu Srbiju nego što je izgradnja ovih stanova, tako da, gospodine Vulin, imaćete punu podršku Poslaničke grupe SNS i Poslaničke grupe Pokret socijalista, Narodna seljačka stranka, Ujedinjena seljačka stranka da nastavite s ovim dobrim projektima, koji su dobri za naše snage bezbednosti, a pogotovo za pripadnike snaga bezbednosti, za ljude od krvi i mesa, koji imaju svoje roditelje, koji imaju svoje supružnike, koji imaju svoju decu, a o kojima se država do 2012. godine, nažalost, uopšte nije brinula.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Igor Bečić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Bojanić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Bojaniću, izvolite.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Kao i svi moji amandmani, i ovaj se tiče održivog razvoja. Na član 3. podneo sam amandman koji kaže da investicija u stanogradnju obezbeđuje sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na unapređenje održivog razvoja. Da je to tako, upravo govori činjenica da će to biti najmoderniji izgrađeni stanovi, da će se poštovati, pre svega, u izgradnji i po završetku izgradnje energetska efikasnost. Znači, to će biti stanovi gde ćemo štedeti energiju, urađeni po najnovijim i najmodernijim standardima stanogradnje.

Kad smo već kod Kraljeva i pominjanja Kraljeva, naselje Voćareva livada, gde će se graditi stanovi, jeste deo grada Kraljeva koji se nalazi u naselju Ribnica. To vam je nešto kao što su Beograd i Novi Beograd. Ribnica je Novi Beograd, nalazi se sa desne strane reke Ibra, jer reka Ibar deli grad na dva dela. Da je to izuzetno atraktivna lokacija, govori vam i to da tu ima mnogo investitora zainteresovanih za tržišni centar i neke druge aktivnosti.

Što se tiče cene stanova u gradu Kraljevu, sigurno ne možete naći stan u novogradnji ispod 850 evra, do 1.200. Znači, to je prava istina. Stanovi koji su građeni pre trideset godina mogu se naći po ceni od 600 do 800, 900 evra.

Što se tiče same Ribnice, odnosno naselja Voćareva livada, u Voćarevoj livadi imate samo individualnu stambenu gradnju, tamo nema zgrada. A u Ribnici, ja ne pamtim da je u poslednje dve godine napravljena neka nova zgrada. Znači, ako ima prometa nekretnina, opet su to stare zgrade koje su građene sedamdesetih godina. U tom delu grada ne da nisu građene zgrade, nego evo i sada, posle pedeset godina, renoviramo školu koja je nekada davno bila predviđena da bude montažni objekat, i pedeset godina je postojala. Normalno, Srpska napredna stranka je došla na vlast i napraviće novu školu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela Studenka Kovačević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Kovačević, izvolite.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, kada govorimo o projektu izgradnje stanova za snage bezbednosti, imamo širi konsenzus i to jeste pozitivan pristup naporima Vlade Republike Srbije da revitalizuje jednu po jednu kategoriju društva. Svi su se složili da naše snage bezbednosti zaslužuju stambenu sigurnost za svoje porodice, ali ono što je ključno jeste da je trebalo da neko obezbedi novac i uslove za realizaciju ovakvog jednog projekta, a to je, dame i gospodo, uradio Aleksandar Vučić vodeći dobru ekonomsku politiku. Mudra i dobro isplanirana politika rasta i razvoja daje svoje rezultate.

Mnogi pokušavaju da glume patriote, viđamo ih ponekad u ovoj sali prekoputa, navrate da odigraju predstavu pa odu. Srećom po ovaj narod, neko zaista oseća brigu, neko zaista naporno radi, neko zaista jeste lider kakvog ovaj narod zaslužuje. O tome svedoče sva prijateljstva koja Srbija ima u Evropi i svetu zahvaljujući gospodinu Vučiću, i to se ne može osporiti. Zato je bivša vlast besna. Oni su rušili, mi gradimo. Oni su fabrike prodavali, mi otvaramo. Oni su radnike nemilice otpuštali, mi otvaramo nova radna mesta. Velika je to razlika, i to građani Srbije znaju.

Zato, puna podrška projektu. Opština Bor je spremna da uzme učešća u ovom projektu i da na taj način obezbedimo dom za pripadnike snaga bezbednosti i njihove porodice u Boru. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Mitrović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Mitroviću, izvolite.

NENAD MITROVIĆ: Poštovani gospodine Arsiću, gospodine ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ja sam na član 3. Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti podneo amandman.

Donošenjem posebnog zakona za realizaciju ovog projekta biće unificirani uslovi i postupci pod kojima će projekat biti započet budući da uslovi, način i sama realizacija započinju na različitim lokacijama u isto vreme. Takođe, donošenjem posebnog zakona ubrzaće se procedura izdavanja akata za građenje, postupak javnih nabavki, postupak eksproprijacije zemljišta.

Mogu da kažem da odredbe ovog zakona imaju efekat na domaća i strana privredna društva, preduzetnike, organe javne vlasti, kao i na banke i druge finansijske institucije. Na pripadnike snaga bezbednosti uticaće tako da će svi pod jednakim uslovima moći trajno rešiti stambenu potrebu, uz ispunjenje, naravno, propisanih uslova.

Osim toga, bitno je napomenuti da će realizacija projekta uticati na rast BDP-a u oblasti građevinarstva, upošljavanje domaće građevinske industrije i rast zaposlenosti s obzirom na to da je odredbama ovog zakona određena obaveznost učešća domaćih privrednih subjekata.

Juče sam govorio da pripadnici snaga bezbednosti rade pod otežanim i bezbednosno otežanim uslovima u Kopnenoj zoni bezbednosti, ali moram da pomenem da su snage bezbednosti imale ključnu ulogu za vreme migrantske krize na području opština Preševo i Bujanovac i da ćemo se na adekvatan način odužiti pripadnicima snaga bezbednosti time što ćemo rešiti njihove stambene potrebe.

Pozivam kolege poslanike da u danu za glasanje podrže Predlog zakona.
Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela Stanislava Janošević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Janošević, izvolite.

STANISLAVA JANOŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, moram vam priznati, kada sam dobila saziv za ovu sednicu i videla tačke dnevnog reda, pomislila sam – evo, konačno, svi poslanici će podržati ove zakone i, definitivno, bićemo jednoglasni. Međutim, izgleda da to nije slučaj ni ovog puta.

Molim vas, recite mi, dajte mi jedan dobar razlog zbog čega nas gospoda iz „žutog preduzeća“ ne podržavaju kada želimo da uradimo jednu tako dobru

stvar, da donesemo zakon vezan za omogućavanje krova nad glavom ljudima koji su nam svoj život posvetili u momentima kada je to bilo neophodno. Sada je potrebno samo, na jedan mali način za nas, da im se tako odužimo.

Pored toga što imamo veoma bitne zakone na dnevnom redu, imamo i one koji omogućavaju razvoj puteva i železnice. Stvarno sam ponosna na činjenicu kada vidim da konstantno na nekim deonicama puteva rade mašine, asfaltira se, gradi se. To je sigurno slučaj i u Zrenjaninu, nedavno je završena rekonstrukcija raskrsnice na Aradačkom putu, i svi Zrenjaninci znaju koliko je to bitno za tu deonicu, čime je završena rekonstrukcija puta između Zrenjanina i Novog Sada.

Stoga podnosim ovaj amandman, koji će dodatno poboljšati Predlog zakona u članu 3, nadam se. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela Maja Mačužić Puzić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Veljković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Veljkoviću, izvolite.

DRAGAN VELJKOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, pojam stana, stanovanja i stambenih potreba može se posmatrati sa socijalnog, ekonomskog i političkog stanovišta. Socijalno značenje stana polazi od činjenice da je stan primarna čovekova potreba, te da je bez stana nemoguće zamisliti život čoveka i porodice, kao i od toga da je stan nezamenljiv, pa bi ga svako morao imati. Zbog toga socijalno značenje stana i stanovanja podrazumeva razne državne i društvene pomoći i potpore, koje su prisutne u gotovo celom svetu bez obzira na razvijenost pojedine zemlje. Ekonomsko vrednovanje stana i stanovanja polazi od stana kao dobra dugoročne potrošnje koje svojom izgradnjom podstiče proizvodnju i zapošljavanje, a u fazi korišćenja, stvarajući bolje uslove života i rada, doprinosi povećanju efikasnosti rada.

Pored primarnog cilja koji se predloženim zakonom želi postići, a to je rešavanje stambenih potreba zaposlenih u službama bezbednosti koji decenijama nisu uspeali da reše svoje stambeno pitanje, efekti njegovog usvajanja afirmativno će se manifestovati na sve privredne subjekte i sve državne organe, kao i niz drugih zainteresovanih lica. Istovremeno, donošenje predloženog zakona doprineće i povećanju kreditne aktivnosti u okviru bankarskog sektora budući da su očekivanja da će najveći broj pripadnika snaga bezbednosti kupovinu stana realizovati putem kreditnog zaduženja, što će imati finansijski efekat na privredu u celini.

Pored ovih afirmativnih efekata na globalnom nivou, treba istaći da je stanovanje sektor veoma važan i za lokalni razvoj, jer se izgradnjom i ostalim aktivnostima u stambenom sektoru aktiviraju značajni ekonomski potencijali različitih privrednih grana.

Iz svih navedenih razloga realizacija projekta predstavlja javni interes Republike Srbije, ali je, takođe, javni interes Republike Srbije da svojim aktivnim merama institucionalno i sistematski rešava probleme raseljenih lica, što sa uspehom radi u kontinuitetu pune dve decenije, stvarajući time pretpostavke za sveukupni razvoj Republike Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela Tanja Tomašević Damnjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Pešić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Jolović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Marko Zeljug.

Kolega Zeljug, izvolite.

MARKO ZELJUG: Zahvaljujem, predsedavajući.

Na član 3. Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekata izgradnje stanova podneo sam amandman koji bi definisao da se u stav 1. doda tačka 15) koja predviđa analizu uticaja investiranja u stanogradnju, koja obezbeđuje sveukupan razvoj Republike Srbije.

Vlada Republike Srbije, predvođena Srpskom naprednom strankom, predlaže još jedan u nizu zakona, koji, pored rešavanja konkretnog i višegodišnjeg egzistencijalnog problema velikog broja ljudi koji rade u sektoru službi bezbednosti... Realizacijom ovog projekta planira se višefazna izgradnja stanova po povoljnim cenama za ljude koji obavljaju najvažniji i najrizičniji posao, a to je čuvanje mira i reda u celoj državi.

Investiranjem u stanogradnju, pored efekata koje će imati privreda kroz veću potrošnju građevinskog materijala, u realizaciji projekata u svim gradovima u Srbiji u kojima će biti vršena stanogradnja biće angažovana domaća preduzeća, a zakon predviđa tzv. vendor listu, odnosno spisak materijala koji će biti korišćeni u izgradnji zgrada, a koji su u najvećoj meri domaće proizvodnje, tako da se primenom ove odredbe zakona obezbeđuje pozitivan efekat na građevinsku operativu.

Ujedno, doprinos za uređenje gradskog građevinskog zemljišta koji snosi investitor, u ovom slučaju Republika Srbija, slivaće se u budžete lokalnih samouprava i time obezbediti veći budžet za infrastrukturna ulaganja u gradovima u kojima će se vršiti stanogradnja.

U cilju prihvatanja predložene izmene, zarad efikasnije primene predloženog zakona, pozivam kolege narodne poslanike da podrže ovaj amandman. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Drecun.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

ZVONIMIR ĐOKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani gospodine ministre sa saradnicima, poštovani narodni poslanici, kada je Aleksandar Vučić 2015. godine, tada kao premijer, izjavio da će Vlada Srbije morati da izdvoji iz budžeta 11,6 milijardi dinara za pljačku koju su bivši ministar odbrane Dragan Šutanovac i ostali napravili vojnim penzionerima, mnogi su se čudili zašto to radi, zašto baš on kao tadašnji premijer i tadašnja Vlada Srbije moraju da ispravljaju nepravdu koju je neka druga vlada, mnogo godina ranije, učinila prema vojnim penzionerima. Odgovor na to pitanje bio je jednostavan – tako to rade odgovoran premijer i odgovorna vlada.

Danas, kada se ovim Predlogom zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti, ponovo prema ideji Aleksandra Vučića, pokreće sistemsko rešavanje ovog problema akumuliranog mnogo godina ranije, neki se opet pitaju zašto – zašto opet podnosite najveći teret za rešavanje nečega što je trebalo da odradi neko drugi? Odgovor je opet isti, tako to radi odgovorna vlast.

Vodeći se logikom nekih ranijih garnitura vlasti iz one DOS-ovske koalicije, koje su tada tvrdile da im vojska nije potrebna, da ratova više nikada neće biti, po toj logici, i zdravim ljudima nikada ne trebaju lekari, trebaju im lekari i doktori tek kada se razbole. Tom logikom su se vodili kada su potpuno zanemarili Vojsku, sve potrebe Vojske, zanemarili čak i rešavanje stambenog pitanja vojnih lica, penzionera i svih drugih pripadnika snaga bezbednosti.

Dakle, ako nam nekada u budućnosti bude trebala vojska, moramo je graditi danas. Ako želimo bezbednu Srbiju, bezbednost moramo graditi danas. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Vulin.

ALEKSANDAR VULIN: Vojska nam je, baš kao i sve službe bezbednosti, potrebna uvek, i u miru i kada nije mir, jer nema zemlje, nema organizovane, stabilne, sigurne zemlje koja nema snažne strukture bezbednosti; nema funkcionisanja uređenog društva bez snažnih struktura bezbednosti. Sve što uložite u strukture bezbednosti, višestruko se vraća. Vraća se kroz kvalitet ljudi koji brinu o našoj bezbednosti, vraća se kroz stabilnost koju imate u jednoj zemlji, a bez stabilnosti ne možete imati ni ekonomski razvoj, ne možete imati ni politički razvoj. Ne možete imati ništa ukoliko nemate sigurnu i stabilnu zemlju.

S pravom ste spomenuli taj slučaj; to nije slučaj, nego jedna bahatost DOS-ovske vlasti, koja je vojnim penzionerima oduzela milijarde odbijajući da poštuje odluku Ustavnog suda. I, da, Aleksandar Vučić, tada kao predsednik Vlade, insistirao je i preuzeo obavezu; tada je izdao nalog meni, kao resornom ministru u to vreme, da nađemo način da se dogovorimo s vojnim penzionerima, da ne idemo na sudove, da izbegavamo sudske troškove, ali da platimo ono što

im se duguje. Platili smo ono što im se duguje, dug koji nismo mi napravili, ali Aleksandar Vučić je našao način da vrati dugove koje su drugi pravili.

Zahvaljujući takvoj politici obnavljamo Vojsku, zahvaljujući takvoj politici možemo da kupimo i remontujemo i „migove“ i sve druge sisteme koji su nam potrebni, ali možemo i da se posvetimo svakom pojedinačnom čoveku u svim našim strukturama bezbednosti, da mislimo i o njegovom stanu, i o školovanju i o lečenju, da vodimo računa o tome kakvu uniformu ima, kakve čizme ima. Od sitnijih do krupnih stvari, ali vodimo računa. Tako se ponaša odgovorna vlast, i hvala što ste to primetili.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podneo poslanik Žarko Bogatinović.

Izvolite.

ŽARKO BOGATINOVIĆ: Zahvaljujem.

Sa ponosom i zadovoljstvom mogu da kažem da je na trećoj sednici po redu, na svečanoj ceremoniji u Skupštini grada Leskovca danas vojnicima sa teritorije grada Leskovca uručeno sto znački i zahvalnica otadžbine, čime im je odat priznanje što su dobrovoljno služili vojni rok 2014. i 2015. godine. Značke i zahvalnice vojnicima su uručili načelnik Regionalnog centra Ministarstva odbrane Niš pukovnik Nenad Marković i gradonačelnik Grada Leskovca dr Goran Cvetanović.

Regionalni centar Ministarstva odbrane Niš je, u saradnji sa Gradom, uspešno realizovao javni konkurs i izbor kandidata za uput na dobrovoljno služenje vojnog roka sa oružjem. Na konkurs se prijavilo više od 8.000 kandidata, a na dobrovoljno služenje upućeno je i odslužilo više od 1.500, dok trenutno na uput čeka 470 kandidata, ili nešto više od dva kandidata za jedno mesto.

Regionalni centar Ministarstva odbrane Niš uputio je na služenje vojnog roka sa oružjem više od svih centara, skoro polovinu od ukupnog broja kandidata. Izbor kandidata je vršen po strogo definisanim kriterijumima, u skladu s odredbama. Konkurencija je bila žestoka, posebno vojnicima ženskog pola.

Poštovani ministre, ovo jasno pokazuje da ljudi sa juga Srbije, posebno Jablaničkog okruga i grada Leskovca, patriotski i hrabrim srcem uvek idu na poziv otadžbine, tako da Leskovac kao sedmi grad treba uvrstiti u gradove u kojima će se graditi stanovi za pripadnike snaga bezbednosti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ljubica Mrdaković Todorović.

Da li neko želi reč?

Koleginice Mrdaković Todorović, izvolite.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Predlog zakona o masovnoj stanogradnji za naše pripadnike snaga bezbednosti će na sistemski način rešiti njihove višedecenijske stambene

probleme. Rešiće ih dugoročno i umnogome olakšati njihov život. To, naravno, povlači za sobom i druge pozitivne efekte, kao što su bolji i drugačiji život, sigurnija budućnost, poboljšanje životnog standarda, prilika za planiranje porodice itd.

Realizacijom projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti stvaraju se preduslovi za sveukupni razvoj Republike Srbije. Predsednik države gospodin Aleksandar Vučić i Vlada Republike Srbije vode socijalno odgovornu politiku, politiku oporavka i modernizacije društva. To je činjenica.

Sigurna sam da građani od nas očekuju ovakva i slična zakonska rešenja prepoznajući činjenicu da ova zemlja, posle mnogo upropašćenih i propuštenih godina, konačno ide u pravom smeru. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo poslanik Vladimir Đukanović.

Da li neko želi reč?

Kolega Linta, izvolite.

MIODRAG LINTA: Hvala.

Želim da pozdravim odluku Vlade Srbije da započne projekat izgradnje stanova pod povoljnim uslovima za pripadnike snaga bezbednosti. To je jedan u nizu primera kojima Vlada pokazuje svoju odlučnost i nameru da počne da rešava konkretne probleme građana. Jedan od najvažnijih problema u životu pojedinca i porodica jeste stambeno pitanje.

Takođe, veoma je dobro da će u okviru ovog projekta izgradnje 20.000 stanova za pripadnike snaga bezbednosti biti uključeni i vojni penzioneri. Podsećam javnost da u Srbiji živi nekoliko hiljada bivših pripadnika JNA, posle Vojske Jugoslavije, a sada vojnih penzionera, koji su bili prisiljeni i prinuđeni da napuste svoje stanove koje su imali u državama koje su nastale na prostoru bivše Jugoslavije. Ti ljudi dvadeset, dvadeset pet godina i više žive u jako lošim i ponižavajućim uslovima, u nekakvim barakama, hostelima, starim školama. Nijedna vlast od 1995. do 2012. godine nije obratila pažnju na te ljude. Ovo je zaista hvale vredna inicijativa i namera Vlade Srbije da i tih nekoliko hiljada vojnih penzionera i njihovih porodica uključi u ovaj projekat i da konačno ti ljudi, koji su se časno borili za Srbiju, srpski narod konačno reše svoje stambeno pitanje i žive život dostojan čoveka.

Želim da podsetim javnost da aktuelna vlada i prethodne dve vlade, dakle od 2012. godine, realizuju jedan veoma važan, veliki i human projekat rešavanja stambenog pitanja proteranih Srba. Podsećam da u Srbiji živi preko pola miliona proteranih Srba iz Hrvatske, Federacije BiH i preko 200.000 interno raseljenih lica sa Kosova i Metohije. U prethodnom periodu krenula je realizacija regionalnog stambenog programa, koji se odvija u četiri potprojekta: izgradnja stanova, dodela montažnih kuća, dodela seoskih imanja i dodela paketa građevinskog materijala.

Ono na šta ja apelujem i što tražim jeste da niže instance, dakle Komesarijat za izbeglice Vlade Republike Srbije, Jedinica za upravljanje projektima, brže, kvalitetnije i efikasnije sprovode odluku Vlade Srbije o izgradnji stambenih jedinica i rešavanju stambenih potreba proteranih Srba.

U realizaciji tog projekta i sličnih projekata ima i određenih problema. Evo, ovde se nalazi gospođa Damnjanović, državna sekretarka u Ministarstvu građevinarstva, sa kojom sam imao više razgovora u prethodnom periodu i još uvek nismo rešili pitanje 530 porodica u sedam gradova, koje već osam godina čekaju da dobiju pravo na otkup stanova u kojima žive. Očekujem da će gospođa Damnjanović, zajedno sa gospođom Mihajlović i gospodinom Đorđevićem, naći vremena da još jednom sednemo i da vidimo načine kako da rešimo to pitanje. Nije korektno, nije fer da je preko tri hiljade izbegličkih porodica dobilo pravo otkupa svojih stambenih jedinica, a ovih 530 nije dobilo.

Problem je napravio, nažalost, još 2006. godine, tadašnji ministar za kapitalne investicije Velimir Ilić, koji je na jedan sraman način promenio Memorandum o saradnji koji su potpisali Vlada Srbije i Vlada Italije, po kome su izbegličke porodice, ovih 530 porodica, u sedam gradova Srbije imale pravo otkupa. Taj je memorandum promenjen. Mi se sada samo borimo da se ta nepravda ispravi, da se ta sramna odluka gospodina Velje Ilića promeni i da ljudi dobiju mogućnost da budu vlasnici tih stanova.

Vlada Srbije zaista čini sve da rešava probleme najvećih žrtava rata na prostoru bivše Jugoslavije. Naravno da to ne ide preko noći i da smo izgubili od 1995. do 2012. godine mnogo vremena, kada je trebalo da se ti problemi rešavaju. Sramno je da od 1995. godine tadašnja Vlada Srbije nije donela jedan državni program i jasno rekla – nećemo dozvoliti da ti ljudi budu izbeglice, oni nisu ništa krivi, odnosno da budu podstanari, omogućićemo im jeftine kredite da kupe seoska imanja, da kupe stanove. Ti bi ljudi vraćali, naravno, ta sredstva svojoj državi.

Upravo kao što sada Vlada Srbije donosi ovaj projekat gde će pripadnici snaga bezbednosti moći pod povoljnim uslovima da kupe stanove, tako je Vlada Srbije mogla i 1995, 1996. i 2001. i 2004. godine, dakle i vlada Zorana Đinđića i vlada Zorana Živkovića i vlada Borisa Tadića i vlada Vojislava Koštunice, vlada Cvetkovića. Nažalost, niko o tome nije vodio računa. Ova vlada to pokušava rešiti. Ponavljam, to nije lako, treba vremena, ali proterani Srbi ne treba da sumnjaju u odlučnost ove vlasti da čini sve što je u njenoj moći da se reši ključno pitanje problema proteranih Srba, pripadnika snaga bezbednosti, a to je stambeno pitanje.

Posebno želim da istaknem važnost i značaj, a verujem da će to Vlada u narednom koraku sigurno učiniti i doneti novi leks specijalis gde ćemo posebno obuhvatiti najranjivije kategorije stanovništva u Srbiji, to su ratni vojni invalidi, to su porodice palih boraca. Za njih takođe mora biti jedan program da im se omogući da pod povoljnim uslovima reše svoje stambeno pitanje.

Ponavljam, to su ljudi koji su se časno borili za svoju državu, za svoj narod. Nažalost, prethodne vlasti, prethodni režimi to nisu rešavali. Ova vlada, ova vlast ima puno tih nagomilanih nerešenih problema, ona ih počinje rešavati. Ono što je važno jeste da građani imaju strpljenja. Ja verujem da će u razumnom vremenskom roku brojni problemi o kojima sam sada govorio biti rešeni, a najvažnije pitanje za tu populaciju jeste stambeno pitanje i da mogu da žive život dostojan čoveka. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar gospodin Vulin.

ALEKSANDAR VULIN: Kada su u pitanju vojni penzioneri, to je vrlo važno da znamo: dakle, imamo jednu kategoriju ljudi koji su došli iz bivših republika SFRJ, koji su proterani na razne načine, povlačili se sa svojom vojskom; ali, isto tako, imate znatan broj vojnih penzionera koji su radili na prostoru Srbije, koji su proveli svoj radni vek ovde, selili se sa svojim porodicama tamo gde im je Vojska govorila da rade i jednostavno nisu mogli da reše svoje stambeno pitanje. On, znate, čitavu svoju karijeru provede tako što stalno menja mesto boravka, nadajući se da će jednog dana na kraju sistem uraditi za njega ono što je obećao i da će bar na kraju biti trajno zbrinut i trajno rešen. Mnogi od tih ljudi to nisu uradili. Skoro svakodnevno srećem pripadnike penzionerske populacije, vojnih penzionera koji su čekali po trideset godina stan, pa je velika stvar kada se to sada desi. Zato je važno da i oni dobiju svoju priliku ovde, i oni i njihove porodice. To je jako važno za njihove porodice.

Moram da kažem, istine radi, da je predsednik Vučić insistirao da penzioneri uđu u ovaj zakon. Oni nisu bili obuhvaćeni ranije, ali na njegovu insistiranje vojni penzioneri su ušli u ovaj zakon upravo iz tog razloga, jer je on pravilno smatrao da tim ljudima mora da se zahvali za sve godine koje su proveli radeći.

Poslanik iz Leskovca je postavio pitanje kada će biti Leskovac, zašto nije obuhvaćen. Biće obuhvaćen kada lokalna samouprava stavi na raspolaganje sve što je potrebno. Da znate da Vojska traži 128 stanova u Leskovcu; sigurno i Policija ima. Dakle, opet ima svako ekonomsko opravdanje da to i uradi. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Ivan Manojlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Ovim bismo završili sa današnjim radom. Nastavljamo sutra u 11 sati.

(Sednica je prekinuta u 19.20 časova.)